

ORDINUL ȘI MEDALIA VIRTUTEA MARITIMĂ
la șase ani de la înființare

www.fortele-navale.ro

MARINAROMÂNĂ

REVISTA FORTELOR NAVALE ROMÂNE

MAI - Iunie

Cooperare regională
BLACKSEAFOR
LITORAL OG

Secretar general de redacție:

Căpitan ing. Mihai EGOROV
0241-667.225; 667.985/405
e-mail: egorovmihai@yahoo.com

Redactori:

Bogdan DINU
Tel: 0241-667.225; 667.985/522
e-mail: redbogdan@yahoo.com
Olivia BUCIOACĂ
Tel.: 0241-667-225; 667-985/522
e-mail: oliviabucioaca@yahoo.com

Tehnic:

Tel: 0241-667.225; 667.985/523

ADRESA REDACȚIEI:

Strada Ștefăniță Voda, nr. 4
Tel/Fax: 0241-619.539
e-mail: marina_romana@fortele-navale.ro

Ediția s-a încheiat pe data
de 16 iunie.

Se editează 6 numere pe an,
cu apariție la două luni.

NORME DE COLABORARE:

Cititorii pot trimite pe adresa
redacției texte și fotografii care se
încadrează în tematica revistei.
Manuscrisele nu se înapoiază.
Răspunderea juridică pentru
conținutul articolelor aparține în
exclusivitate autorilor, conform
art. 206 CP.

COPYRIGHT:

Este autorizată orice reproducere
cu condiția specificării sursei.

ISSN: 1222-9423

C-da 4590/2006; B-00307

Tehnoredactarea și tiparul:

Centrul Tehnic-Editorial
al Armatei
B-dul Ion Mihalache nr. 124-126,
București
Tel.: 021-2242634

DTP: Sorin DOBRE

Coperta 1: Ambarcarea
rachetei la bordul
NPR Pescărușul,
în portul militar Mangalia.
(Foto: Bogdan DINU)

Coperta 4: „Întreținerea”
galionului NS Mircea.
(Foto: Bogdan DINU)

SUMAR

ȘTIRI DIN FLOTĂ 4

COOPERARE REGIONALĂ BLACKSEAFOR 6

BLACKSEAPARTNERSHIP 10

INSTRUCȚIE Asistență umanitară pentru refugiați 13

Litoral 06 16

Comandamentul Flotei - o structură flexibilă 24

INTERVIUL REVISTEI „Forțele Navale Române se transformă rapid” Interviu cu căpitan-comandorul Ronald Schall, atașatul naval al SUA la București 28

Poliția Militară din Forțele Navale 31

ALMA MATER „Olimpiadele” studenților marinari 35

Mereu sensibile și generoase inimile bătrânilor marinari 36

Ordinul și medalia Virtutea Maritimă la șase ani de la înființare 40

Figuri uitate ale Marinei Militare Frații Verbiceanu 46

Editorial Apel la ... COMUNICARE

Căpitan ing. **Mihai EGOROV**

Fie că vrem fie că nu vrem, fie că realizăm fie că nu realizăm, suntem în permanență ținta unui gen de comunicare. Comunicarea a devenit astăzi un concept universal și atotcuprinzător, pentru că totul în jur comunică. Comunicăm zilnic în diferite moduri, cu diferite persoane, cu șefii, cu subordonații, cu colegii și parcă, dincolo de anumite bariere, reușim să fim naturali. Ce se întâmplă însă în relația noastră cu presa, cum reușim să conștientizăm faptul că presa (militară, de marină – căci despre ea este vorba) este cea care ne poate ajuta să ne facem cunoscuți și altora, să ne spunem poveștile? Ideea acestui articol, mi-a fost sugerată de esența discuțiilor abordate atât la convocarea anuală a jurnaliștilor militari din cadrul Forțelor Terestre, cât și la convocarea ofițerilor de relații publice din Forțele Navale.

Vrem să se vorbească despre noi, ne bucurăm atunci când activitatea noastră este prezentată în presă, chiar dacă doar în cea militară, dar ne dorim să nu fim noi cei care vorbim. Ne ferim de presă, inclusiv de presa de marină, uneori mai mult decât de cel mai mare dușman al nostru. De ce și de unde această teamă? Poate din dorința de a nu spune ceva care ar putea deranja, poate pentru că ne gândim că mai bine spune altcineva despre acel lucru? Poate că nu vrem să ieșim dintr-un anonimat nefolositor nimănui? Poate uneori din lipsă de timp sau din comoditate? Un lung șir de ... poate.

Fiecare dintre noi ne desfășurăm activitatea pe o anumită funcție, într-o unitate mai mare sau mai mică. Unii sunt mai buni decât ceilalți, unii își dau mai mult interes față de alții la serviciu, unii sunt mai cunoscuți decât ceilalți în grupul lor, fie că acesta este reprezentat de navă, unitate sau garnizoană. Și, cu siguranță, foarte mulți, prin sarcinile pe care le rezolvă la serviciu (unele trecute în categoria „prin cumul”) își aduc aportul ca acest grup să funcționeze. Dar, pentru ca și ceilalți colegi de la nava vecină, din unitatea X, sau din altă garnizoană să știe despre noi, trebuie să le prezentăm aceste fapte, trebuie să învățăm să vorbim despre noi. Multe din activitățile noastre zilnice, intrate în rutină, ni se par banale. Dar, cum i s-ar părea și celui care nu știe ce anume facem noi la serviciu, pe funcția pe care o încadrăm? Și aici intervine ... apelul la comunicare, comunicarea cu presa militară de marină. Semnalați-ne evenimentele și faptele

din activitatea dumneavoastră, chiar dacă vi se par neinteresante și atunci vom putea să vă prezentăm poveștile și crâmpielele din viața dumneavoastră și a unității în care vă desfășurați activitatea. În momentul în care comunicarea, atât în interiorul unităților, cât și în relația acestora cu presa, ar fi mai eficientă, vom avea de câștigat cu toții. Iar imaginea Forțelor Navale, la care conștient sau mai puțin conștient contribuim fiecare prin ceea ce facem zilnic, ar avea de câștigat.

Nu vrem să vorbim cu presa dar suntem invidioși și răutăcioși uneori cu cei care se regăsesc în paginile revistei sau în emisiunile de radio și televiziune *Scutul Dobrogei*. Aparent nu vrem să se scrie sau să vorbească despre noi, dar încă ne întrebăm ... de ce i-au pus „poza” lui X, de ce au scris despre Y? Încercând să prezentăm cât mai complet realitățile din Forțele Navale, putem vorbi într-o emisiune de X sau Y, putem pune în paginile revistei fotografia lui X sau Y, nu pentru că am avea preferințe, ci doar pentru că este un material relevant sau că acea fotografie a fost considerată una de presă. Încercăm să menținem ridicată ștacheta exigenței profesionale și să facem ca produsele Grupului Mass-Media al Forțelor Navale să se ridice la nivelul cerut atât de editor, cât și de cititori.

Lipsa de fonduri, orgoliile fiecăruia care se pricepe și la jurnalism, fac din această profesie, una dificil de realizat, dacă factorii de decizie, nu țin seama că presa nu este o armă prin definiție, dar este prin excelență o armă, care-ți promovează imaginea și care te ajută atunci când ai nevoie. Oricât de mult entuziasm ai avea, oricâtă voință ai avea în a prezenta activitățile unei categorii de forțe, fără o dotare tehnică bună, o încadrare mulțumitoare, adecvată necesităților, cerințelor și produselor mediatice realizate, precum și fără susținerea factorilor de decizie din respectiva categorie de forțe (și din fericire, comparativ cu alții, avem susținerea conducerii SMFN), efortul editorial este dificil de realizat. Iar deficitul de imagine creat în acel moment ar depăși cu mult investițiile de capital, oameni și încredere necesare. Materializată prin Grupul Mass-Media al Forțelor Navale, presa militară de marină, este necesară și poate ar putea face mai mult pentru imaginea Forțelor Navale, dar ... trebuie ajutată. Iar, dincolo de necesitățile de ordin tehnic, comunicarea cu această structură rămâne o necesitate. ■

În perioada 19 - 30 iunie, în portul Constanța, în apele teritoriale românești și în apele internaționale ale Mării Negre s-a desfășurat exercițiul COOPERATIVE MAKO 06. Acesta a fost un exercițiu maritim NATO/PfP de tip LIVEX, cu activități reale, cu trupe, având ca scop antrenarea forțelor participante în executarea operațiunilor de răspuns la criză, cu accent pe cele de ajutor în caz de dezastre, precum și pe acțiuni de descoperire, evacuare, procesare și asigurare a cazării în taberele de refugiați. La acțiunile militare au participat aproximativ 2000 de militari din țări membre NATO și ale Parteneriatului pentru Pace, țări din cadrul Dialogului Mediteranean precum și țări cu statut de observator. Pe mare, alături de cele 9 nave militare românești, au acționat 18 nave străine din 10 țări. Au făcut parte integrantă din aplicație Gruparea Maritimă Permanentă NATO din Mediterana (SNMG-2) și Gruparea Maritimă Permanentă de luptă antimine (SNMCMG-2). Comanda exercițiului a fost asigurată de Comandamentul Componentei Maritime (CC MAR) a Comandamentului Întrunit de la Napoli (JFC). Pe timpul staționării în port, la bordul navelor au avut loc ateliere de lucru, prezentări ale procedurilor și echipamentelor de luptă, precum și exerciții demonstrative de luptă împotriva minelor și de acțiune în caz de dezastru. (M.E.)

O grupă EOD din compunerea Divizionului Nave Scafandri, condusă de locotenent-comandorul Adrian Onțică și compusă din doi ofițeri, trei maiștri militari, un subofiter și șase militari profesioniști participă, în perioada 4 iunie-4 iulie la exercițiul STEADFAST JAGUAR 06. Desfășurat în apele teritoriale ale Insulelor Capului Verde exercițiul are ca scop principal certificarea forțelor din compunerea Forței de Răspuns NATO 7 (NATO Response Force 7) pentru îndeplinirea capabilităților finale de operare și va consta într-o operație executată într-o zonă din afara ariei de responsabilitate NATO. Pentru grupa EOD obiectivele participării la exercițiu includ instruirea scafandrilor EOD într-un mediu al Alianței, îndeplinirea misiunilor specifice, perfecționarea deprinderilor comandantului grupei în înțelegerea misiunilor și transmiterea ordinelor către subordonați, întărirea coeziunii grupei dar, mai ales, **certificarea capabilităților scafandrilor de către evaluatori NATO**. De menționat faptul că transportul militarilor și celor trei tone și jumătate de echipament s-a realizat cu o aeronavă militară românească AN-26 până în baza militară Rota din Spania, unde s-a realizat transferul pe o navă de desant spaniolă pentru destinația finală. „Participarea trupelor românești la acest exercițiu este un semn că România reprezintă un aliat de încredere și de nădejde al NATO. Eu știu aceasta însă înainte de exercițiu și mă bucur că mi se confirmă încă o dată acest lucru.” - a declarat Jaap de Hoop Scheffer secretarul general al NATO pe 22 iunie la ziua distinșilor vizitatori. (B.D.)

Dragoarele maritime „Locotenent Lupu Dinescu” și „Locotenent Dimitrie Nicolescu” au participat în perioada 6-9 iunie la exercițiul româno-bulgar MCM Livex 06. Desfășurat în apele internaționale ale Mării Negre, în apele teritoriale ale Bulgariei și în portul Varna la exercițiu au participat, pe lângă cele două nave românești, și șase nave din Forțele Navale ale țării gazdă. MCM Livex 06 a avut ca scop antrenarea efectivelor participante în planificarea activităților, exercitarea comenzii și controlului în conformitate cu procedurile NATO și creșterea nivelului de interoperabilitate între forțele navale ale celor două țări. Pe timpul exercițiului, marinarii militari români, în număr de 140, și cei bulgari au desfășurat activități de reprovizionare pe mare, transfer de materiale ușoare, dragaj, remoraj, precum și o serie de trageri antiaeriene. (B.D.)

La mijlocul lunii mai, șeful Statului Major al Forțelor Navale, viceamiral dr. Gheorghe Marin, a participat la două întruniri, la care s-au dezbătut probleme importante ale cooperării navale în bazinul Mării Negre și al Mării Mediterane. Între 11-13 iunie s-a desfășurat în Antalya, Turcia, Reuniunea Comandanților Marinelor Militare din Europa (CHENs), plasată sub egida „Problematica actuală privind dimensiunea și securitatea maritimă europeană”. În perioada 15 - 16 mai, șeful Statului Major al Forțelor Navale, viceamiral dr. Gheorghe Marin a participat la Reuniunea Anuală a Comandanților Marinelor Militare din Marea Neagră (CBSN) și la Reuniunea Comitetului Comandanților Marinelor Militare din BLACKSEAFOR (BSNC) organizate la Sankt Petersburg, Federația Rusă (foto), unde s-au dezbătut subiecte legate de problematica securității în Marea Neagră, procesul de transformare a Grupului de Cooperare Navală din Marea Neagră (BLACKSEAFOR) și eventuala participare a grupării BLACKSEAFOR la exercițiul NATO/PfP Cooperative MAKO. (L.M.)

În această vară NS Mircea efectuează un marș de instrucție și reprezentare în apele Mării Negre. Desfășurat în perioada 10 iulie-10 august, marșul - un adevărat tur al Mării Negre - include escale în porturile Novorossisk (14-16 iulie), Sevastopol (18-21 iulie), Odessa (23-26 iulie), Samsun (31 iulie-4 august) și Varna (7-9 august). Echipajul este format din 180 de membri, printre care 58 de studenți (băieți și fete) din anul II de la Academia Navală „Mircea cel Bătrân” și 48 de elevi (inclusiv fete) din anul I de la Școala Militară de Maiștri a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”. Comandantul marșului este comandorul Mircea Rusmănică. (B.D.)

Începând cu data de 1 mai 2006, prin ordinul Ministrului Apărării Naționale nr. MP 677 din 25.05.2006, comandorul Dorin Dănilă a fost numit din funcția de comandant al Bazei Navale în funcția de comandant al Flotei.

Prin ordinul Ministrului Apărării Naționale nr. MP 678 din 25.05.2006 începând cu data de 1 mai 2006, comandorul Aurel Popa a fost numit din funcția de șef al serviciului instrucție la Statul Major al Forțelor Navale, în funcția de comandant al Flotei de Fregate.

Începând cu data de 1 mai 2006, prin ordinul Ministrului Apărării Naționale nr. MP 677 din 25.05.2006, comandorul Romulus Hâldan a fost numit în funcția de comandant al Bazei Navale. Anterior, acesta a ocupat funcția de șef de stat major al Flotei.

Prin ordinul Ministrului Apărării Naționale nr. MP 677 din 25.05.2006 începând cu data de 1 mai 2006, comandorul Cristea Cucușel a fost numit din funcția de șef secție comunicații și informatică la Statul Major al Forțelor Navale, în funcția de comandant (rector) al Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”.

BLACKSEAFOR – pace, cooperare și armonie în Marea Neagră

Între 7 și 28 aprilie s-a desfășurat etapa aprilie 2006 a celei de-a cincea activări a Grupului de Cooperare Navală în Marea Neagră – BLACKSEAFOR.

Text și foto:
Codruț BURDUJAN

Pavilionul BLACKSEAFOR simbolizează cooperarea Forțelor Navale din România, Bulgaria, Turcia, Ucraina, Georgia și Federația Rusă, în voința comună de a crea în bazinul pontic un spațiu sigur, de cunoaștere reciprocă și sporire a încrederii între echipaje. Comanda grupării se schimbă anual, regula succesiunii fiind ordinea alfabetică a statelor participante.

Forțele Navale Române au preluat, în luna august anul trecut, comanda acestei grupări pe o perioadă de un an, comandantul grupării navale fiind comandorul Alexandru Mirșu, iar comanda operațională fiind asigurată de către comandorul Romulus Hâldan. Această ultimă activare a inclus vizitarea porturilor: Novoozerne din Ucraina, Batumi din Georgia și Novorossisk din Federația Rusă.

Activarea Grupării - portul Novoozerne

Activarea a început în acest an în portul ucrainean unde au participat: fregata *Mărășești* - nava comandant a Grupării, fregata turcă *Yildirim*, nava rusă de debarcare *Yamal*, nava de comandament *Slavutich* din Ucraina, dragorul bulgar *Shkval* și vedeta de patrulare *Kutaisi*, purtătoarea pavilionului georgian.

Activitățile au debutat cu vizite de bune oficii

la autoritățile din Novoozerne și Eupatoria, în care stafful BLACKSEAFOR a transmis mesajul de prietenie și întărire a încrederii între Forțele Navale – și prin intermediul lor - între statele riverane Mării Negre. Au urmat exercițiile din port care au vizat atât protecția nucleară, biologică și chimică cât și acțiuni umanitare. Programul activităților a inclus și familiarizarea echipajelor

Exercițiul de căutare-salvare pe mare.

cu istoria și prezentul zonelor vizitate. Dacă mica localitate Novoozerne nu putea oferi decât asemănarea frustrantă cu cartierele românești a blocurilor de 4 etaje, gen cutii de chibrituri, muzeul din Eupatoria ne-a prezentat frânturi din trecutul zonei. Ne-am bucurat să vedem expuse, la intrarea în muzeu, printre alte suveniruri cu tematica BLACKSEAFOR și câteva exemplare ale revistei *Marina Română*.

Etapă consecutivă s-a derulat pe mare unde s-au executat acțiuni de luptă împotriva minelor marine și trecerea navelor printr-un canal dragat. S-au mai desfășurat activități de căutare și salvare pe mare, de protecție a Forței navale împotriva amenințărilor de suprafață și aeriene, pe timpul nopții atenția concentrându-se pe antrenamente de supraveghere a traficului maritim și autoprotecție.

Batumi - o perla veritabilă a frumuseții Georgiei

Încă de la intrarea în apele georgiene, ne-au încântat privirile zeci de delfini jucăuși. Munții care străjuiau cărările de ape, palmierii exotici, spectacolul cu care am fost întâmpinați chiar pe dana în care au ancorat navele Grupării BLACKSEAFOR, ne-au descoperit o impresionantă frumusețe care este situată nu numai în natură, ci și în spiritul georgienilor, un popor ospitalier, modest, mândru, cu o cultură fascinantă, a cărei istorie se pierde în negura

PHOTEX BLACKSEAFOR

vremurilor. Trebuie să amintim că gara maritimă unde am ancorat, se află chiar în mijlocul orașului, foarte aproape de zona de promenadă, navele BLACKSEAFOR integrându-se perfect în peisajul turistic. Gara maritimă, a fost și scena unor exerciții de salvare în caz de calamități și activități de intervenție în scopuri umanitare, urmărite cu atenție de un numeros public. Un fapt deloc surprinzător, atâta timp cât prezența Grupării a ținut prima pagină a publicațiilor locale.

Pentru cei care ancorau prima dată în acest port, peisajul era puțin derutant. Prin amabilitatea gazdelor am putut vizita Muzeul de Artă și Teatrul din Batumi. Dacă muzeul impresionează chiar și un necunosător prin diversitatea exponatelor, spectacolul susținut pe scena teatrului a copleșit militarii Grupării Navale, în cinstea cărora a și fost realizat. Am putut audia melodii din culturile tuturor națiunilor riverane Mării Negre în interpretarea artiștilor georgieni. O formație de dansuri folclorice alcătuită din cincizeci de mici balerini a ridicat asistența în picioare prin forța muzicii și talentul copiilor artiști a căror vârstă nu depășea 15 ani.

Într-o astfel de atmosferă, în mijlocul echipajelor s-a instalat o bună-dispoziție pe fondul căreia activitățile premergătoare ieșirii pe mare s-au derulat putem spune chiar mai bine, „ca la carte”. Printre acestea, deloc lipsite de importanță au fost atelierile de lucru, la care militarii au aprofundat prevederile documentelor specifice BLACKSEAFOR. Nu au lipsit nici activitățile sportive la care a participat cu succes și echipajul fregatei *Mărășești*.

Plăcerea reîntâlnirii cu Alexandr Cebotarev

În Batumi, l-am reîntâlnit pe locotenent-comandorul Alexandr Cebotarev, jurnalist militar al Forțelor Navale Ruse acreditat la BLACKSEAFOR. Probabil cititorii fideli ai revistei noastre își mai amintesc că în nr. 3 din 2005 al

Gara maritimă Batumi. Exercițiul de salvare în caz de calamități.

revistei noastre, Grupul Mass-Media lua o inițiativă neoficială de strângere a relațiilor între jurnaliștii militari participanți la BLACKSEAFOR. Iată că acea inițiativă funcționează și contribuie la sporirea încrederii, cunoașterii și relațiilor între cei care mediatizează activitățile Grupării Navale și prin ei între Forțele Navale angrenate în materializarea obiectivelor Grupării. Participarea acestuia la mai toate activitățile pe mare ale BLACKSEAFOR de până în prezent l-au familiarizat nu numai cu evoluția Grupării Navale dar și cu oamenii și echipajele participante.

Am fost plăcut impresionat de articolele sale, publicate în presa militară rusă, în care Alexandr Cebotarev acordă o atenție deosebită nu doar fenomenului BLACKSEAFOR, dar și Forțelor Navale Române și chiar Grupului Mass-Media al Forțelor Navale, a cărei istorie și oameni sunt prezentate prin obiectivitate și detaliu, într-o manieră care ne onorează. Așteptăm cu interes finalizarea proiectului său de a publica o carte despre activările BLACKSEAFOR.

Un echipaj unit

Tranzitul spre portul rusesc Novorossisk, a inclus misiunea de salvare a unei nave aflate în pericol. S-a simulat o evacuare a unui manechin ridicat de la bordul navei *Yamal* de

către un elicopter aparținând Federației Ruse și transportat la spitalul din Novorossisk. De asemenea s-au realizat și activități de boarding, de interogare și verificare a unor posibile nave suspecte.

Și pentru că vorbim de activități pe mare, ar fi incorect să nu precizăm că în spatele superlativelor care au nominalizat desfășurarea acestor antrenamente se află efortul unui echipaj deosebit, profesionist și bine închegat de-a lungul multor ani. Fără subiectivitate putem spune că *Mărășești*-ul prin coeziunea militarilor săi, are o personalitate aparte, este imposibil să spui după o ieșire pe mare cu ei, că ai fost doar pe o fregată românească, ci „am fost pe fregata *Mărășești*”. Fiecare membru al

pentru ultima fază a activării. După schimbul de vizite protocolare cu oficialitățile civile și militare, staff-ul BLACKSEAFOR a vizitat Academia Navală din Novorossisk.

O prezență cu totul specială la bordul fregatei românești a constituit-o participarea la misiune a preotului militar, Dumitru Torino. Militarii români au știut să întâmpine cum se cuvine cea mai mare sărbătoare a creștinătății. Dacă frumusețea peisajului marin cobora armonia în sufletele creștinilor marinari, prin puterea Cuvântului, speranța și rugăciunea sunt o sursă inepuizabilă de energie a existenței. Frumusețea slujbelor pe mare premergătoare Paștelui, vor rămâne

Întâlnirea comandanților navelor și a comandantului grupării BLACKSEAFOR, cu autoritățile din Novoozerne.

Gara maritimă Batumi. Acțiunea grupei de pe fregata *Mărășești*.

echipajului este o verigă dintr-un lanț, nu te poți gândi la nava asta fără să ți se deruleze imaginar nume și figuri...Cristea, Fluture, Croială, Drăgușin, Avisalon, Petrică, Cioroiu, Dan, Ținteanu, Gherghina, Moraru, Gheorghiescu, „Tamango” sau „micuțul” Ilea. Îți revii probabil doar când intervine vocea comandorului lordache - comandantul navei care e croită parcă să nu lase pe nimeni să viseze prea bine; nu ne-am închipui o zi pe *Mărășești* nici fără limbajul său „marinăresc” a cărui arie de cuprindere, în glumă spus, acoperă aproape orice eveniment sau personaj viu ori mitologic. Ar fi incorect să nominalizăm doar niște nume sau funcții de pe navă, pentru că această navă este un tot unitar, ceea ce-i asigură pe bună dreptate și aerul de legendă a „bătrânei doamne a Forțelor Navale Române”. Nu în ultimul rând, o notă distinctă a acestei fregate îi este dată de tinerii săi ofițeri: motivați, cu pasiune și curiozitate mereu vie, cu un orgoliu justificat, această generație este parcă destinată să reprezinte pavilioanele României oriunde în lume. Cine are rezerve ar trebui să-l cunoască, de exemplu, pe locotenent-comandorul Milu Zaharia, șeful serviciului de luptă operații.

Sărbătorirea Învierii Domnului la bordul fregatei *Mărășești*

Intrarea în portul Novorossisk pe acordurile fanfarei militare a adunat navele BLACKSEAFOR

memorabile în sufletele tuturor celor ce au trăit această experiență spirituală în mijlocul apelor, acolo unde, departe de lume, în liniștea asfințiturilor care ne aprindeau flacăra speranței în inimi simțeam poate cel mai bine rosturile și dragostea propovăduite de Isus. Învierea Domnului ne-a reunit pe toți ortodocșii echipajelor BLACKSEAFOR la slujba oficiată chiar la bordul fregatei românești.

Florin Bârsan, bucătarul navei se ocupă de 16 ani de poftele culinare ale camarazilor săi („timpul” vorbește de la sine despre calitatea acestuia ca bucătar, ținând cont că pe mare, o masă bună este printre puținele bucurii pe care și le permite un om, rațiune care justifică legendele despre aruncarea peste bord a bucătarilor nepricepuți). Cum era și firesc, de Paște, din farfuriile noastre nu au lipsit ouă roșii, friptura, drobul și borșul de miel. Îmbietor era și mirosul de pâine coaptă în cuptorul micii brutării din babordul navei. Să mai amintim că pregătirile pentru sărbătoare puteau începe printr-o vizită la deja celebra frizerie a lui „Tamango”- mac-ul Căldăraru?

Plecarea din Novorossisk, a fost marcată printr-o ceremonie pe dana militară unde comandantul BLACKSEAFOR a felicitat

echipajele și staff-ul Grupării pentru buna desfășurare a activităților. A fost o despărțire aproape neoficială prin căldura cu care ne luam la revedere de la vecinii noștri. Vorbele au fost înlocuite la ieșirea din portul rusesc de spectacolul unuia dintre cele mai frumoase ceremonii, acela de despărțire a navelor, care coincide totodată și cu trecerea în revistă a Grupării de către Comandantul său: rând pe rând, navele au trecut consecutiv pe lângă nava comandant, moment în care militarii ambelor nave care se deplasau timp de câteva minute împreună, se salutau reciproc pe fundalul vesel al sirenelor (nu ne referim aici la mitologie!) sau, uneori al muzicii din difuzoarele navelor.

Este cert că Grupul de Cooperare Navală Regională în Marea Neagră, BLACKSEAFOR, se găsește astăzi într-un stadiu avansat al evoluției sale, iar progresele sunt vizibile cu fiecare nouă activare. După trei săptămâni alături de echipajul fregatei *Mărășești*, am pășit, joi 27 aprilie pe dana portului Constanța cu bucuria lucrului bine făcut, cu bucuria de a fi participat, alături de echipajul *fregatei Mărășești* la o misiune în care totul a decurs simplu și bine.

“...Dincolo de prevederile procedurilor scrise”...-

Interviu cu comandorul Alexandru Mârșu, comandantul BLACKSEAFOR

Domnule comandor, care au fost elementele de noutate ale acestei activări? În această activare am avut de experimentat două noi proceduri, BSN11 și BSN13 care se referă la protecția amenințărilor chimice, bacteriologice și nucleare; în plus am experimentat și al doilea BSN privind regulile de angajare în situația în care pe timpul supravegherii navelor suspecte de activități ilegale trebuie inspectate și controlate. Am experimentat și o nouă procedură de navigație în formație, care se numește 2W, această formație având noutatea și calitatea că în orice direcție se deplasează, fiecare navă își păstrează același loc în cadrul dispozitivului, fiind flexibilă și foarte simplă de condus.

Ați întâmpinat dificultăți? Gruparea este formată din nave din tipuri diferite, care au calități nautice diferite, ceea ce, ridică unele greutăți în efectuarea manevrelor (formațiilor, evoluțiilor) altor asemenea activități prin faptul că diferența de viteză între nave este foarte mică și tonajul navelor este semnificativ diferit ceea ce necesită o foarte bună gândire și planificare a exercițiilor, astfel încât să poată fi executate de toate navele. La această activare, comunicațiile au cunoscut progrese semnificative, s-au derulat numai în limba engleză și numai în situații foarte complexe și de siguranța navelor, ofițerii din staff-ul BLACKSEAFOR au făcut completări în limba rusă, către navele corespondente națiunii lor. O altă dificultate ar consta în faptul că datorită condițiilor meteo, vedeta de patrulare *Kutaisi* nu a mai putut ține locul în formație și a trebuit să se deplaseze la mal, escortată de fregata turcă *Yildirim*. Am menținut contactul radio cu ei în permanență și au revenit în formație înaintea intrării în portul Batumi, acolo unde am intrat cu gruparea completă. **Pot fi marinarii niște ambasadori ai țărilor lor?** Marinarii sunt niște ambasadori ai

Sosirea grupării BLACKSEAFOR în Novorossisk.

Concursuri marinărești: trasul la parămă.

țărilor lor atât prin faptul că au posibilitatea să viziteze mai multe porturi și prin faptul că activitatea desfășurată pe mare presupune în permanență contacte cu alte naționalități, atât din punct de vedere al navelor cu care se întâlnesc cât și al oamenilor cu care se întâlnesc în diferite porturi. **Ce anume v-a impresionat în cadrul acestei activări?** Pe de o parte ca un bun român și bun creștin m-a impresionat sărbătorirea Paștelui la bordul fregatei *Mărășești* (am avut fericirea să avem în rândul echipajului pe Părintele Dumitru Torino, care a săvârșit această slujbă). Este prima dată în viață când îmi petrec Sfintele Sărbători departe de țară și mai mult, la bordul unei nave militare. Am fost impresionat când s-a desfășurat serviciul religios al Învierii, să văd la bordul navei militare de la bordul celorlalte nave cu echipaje creștine, chiar și „observatori”- să le spun așa de la bordul navei turce. Am fost plăcut impresionat să văd luând Lumină unii de la alții, marinari de naționalități diferite, uniți în schimb de același spirit al ortodoxismului. A fost într-adevăr un moment unic, impresionant și totodată dătător de optimism pentru viitor. Din punctul de vedere al comandantului BLACKSEAFOR, cel mai mult m-au impresionat voința și angajamentul comandanților celorlalte nave pentru a putea să ne desfășurăm activitățile în cel mai bun mod și în siguranță, undeva peste prevederile și procedurile scrise în BSN-uri. Cu alte cuvinte am realizat faptul că noi marinarii, mai mult, marinarii Mării Negre ne putem înțelege peste prevederile procedurilor scrise. **Când se va desfășura următoarea activare a BLACKSEAFOR?** Următoarea activitate planificată a BLACKSEAFOR va avea loc în luna august, în portul Novorossisk când va avea loc și ceremonialul de schimbare a comenzii, România predând comanda Gupării, pentru un an, Federației Ruse. După ceremonialul de schimbare a comenzii se va desfășura prima etapă a celei de-a șasea activări a BLACKSEAFOR. **O concluzie pentru această activare?** Acum la sfârșitul activităților pe care le-am desfășurat atât pe mare cât și în porturi, apreciez că Gruparea BLACKSEAFOR și-a îndeplinit misiunile, a executat activitățile care au fost prevăzute în ordinul de activare pentru această etapă, cât și misiunile cadru prevăzute în acordul de constituire. ■

BLACKSEAPARTNERSHIP

un exercițiu ... devenit tradiție

Căpitan ing. **Mihai EGOROV**

Organizat anual de Turcia, BLACKSEAPARTNERSHIP este un exercițiu NATO/ PFP, care are ca scop, creșterea nivelului de interoperabilitate între nave aparținând Forțelor Navale din țările riverane Mării Negre, precum și pregătirea navelor participante în grupări multinaționale, antrenând echipajele în utilizarea procedurilor NATO pe timpul executării unor misiuni specifice, în situații de criză.

Exercițiul din acest an s-a desfășurat în perioada 4-13 mai în sudul Mării Negre și a angrenat nave din Turcia, România, Bulgaria și Federația Rusă. Forțele Navale Române au fost reprezentate de corveta *Amiral Bărbuneanu* (260), cea care a mai participat la acest exercițiu și în anii 1996, 1998 și 2004. De altfel, trebuie să menționăm că alături de corveta *Amiral Bărbuneanu* (260), la BLACKSEAPARTNERSHIP, au mai participat în ultimii ani, corvetele *Contraamiral Eustațiu Sebastian* (264) în 1995 și *Contraamiral Horia Măcelariu* (265) în anii 2001 și 2002.

Alături de corveta *Amiral Bărbuneanu*, Forțele Navale au avut la acest exercițiu și doi observatori, locțiitorul șefului Statului Major al Forțelor Navale, contraamiralul Ioan Costi și comandantul Divizionului de corvete, comandorul Corneliu Bocai, ambarcați la bordul fregatei *Kemalreis*, nava comandant a întregii activități.

BLACKSEAPARTNERSHIP 06, a avut ca obiective, exersarea procedurilor de luptă antiteroristă și a celor de apărare împotriva navelor de suprafață, aviației inamice și a submarinelor precum și îmbunătățirea cooperării între navele participante, corveta *Beykoz*, fregatele *Yildirim* și *Kemalreis*, navele purtătoare de rachete *Kalkan* și *Mizrak*, dragoarele maritime *Finike* și *Saros*, submarinul *Atilay* din Turcia, dragorul maritim *Valentin Pikul* din Federația Rusă, fregata *Drazki* din Bulgaria și corveta *Amiral Bărbuneanu*. Exercițiul a avut trei etape: prima, desfășurată în portul Istanbul, a fost dedicată unor conferințe de planificare și unui exercițiu BORDEX. Următoarele două, s-au desfășurat pe mare și în portul Eregli. Elementele de noutate ale acestui an au fost exercițiile de impunere a embargoului precum și cel de asistență umanitară, care s-a desfășurat în portul Eregli.

Acesta din urmă a cuprins momente de simulare a unei explozii, a unui incendiu, la care au participat echipele fiecărei nave participante. Prezența românească s-a făcut simțită și aici, echipajul corvetei *Amiral Bărbuneanu* participând cu o echipă medicală formată dintr-un medic, un asistent medical și doi brancardieri. Aceștia au avut un moment creat, de a salva în urma unui incendiu un militar rănit, moment pe care l-au rezolvat cu bine, respectând procedurile în vigoare.

Pregătirea celor 106 membri ai echipajului corvetei *Amiral Bărbuneanu*, comandată de căpitan-comandorul Sorin Coadă, pentru participarea la acest exercițiu a fost complexă și s-a desfășurat încă de la începutul acestui an, iar acest lucru s-a văzut în modul în care echipajul și-a îndeplinit misiunile.

După participarea cu succes a fregatei *Mărășești* la cea de-a doua etapă a celei de-a cincea activări, aprilie 2006, a Grupului de Cooperare Navală în Marea Neagră, BLACKSEAFOR, participarea corvetei *Amiral Bărbuneanu* la exercițiul maritim BLACKSEAPARTNERSHIP 06 reprezintă încă o dovadă a importanței acordate zonei Mării Negre, a necesității consolidării cooperării în menținerea securității în această regiune.

„Vom continua să participăm la exerciții multinaționale”

Interviu cu contraamiralul Ioan Costi, locțiitorul șefului Statului Major al Forțelor Navale

Domnule contraamiral, ce reprezintă și care este importanța exercițiului BLACKSEAPARTNERSHIP pentru Forțele Navale Române? Exercițiul BLACKSEAPARTNERSHIP este foarte important în contextul riscurilor și amenințărilor existente în bazinul Mării Negre. El creează posibilitatea îndeplinirii în comun a unor misiuni cum ar fi: supravegherea și monitorizarea traficului pe mare; combaterea terorismului naval; schimbul de date și informații; intervenția în situații de urgență civilă; acțiuni de căutare salvare pe mare. Exercițiile de acest tip s-au planificat și desfășurat începând cu anul 1995, Forțele Navale Române participând cu nave din clasa corvetelor și dragoarelor. Prin participarea la acest exercițiu am urmărit: promovarea încrederii reciproce și a cooperării între Forțele Navale ale statelor riverane Mării Negre; exersarea procedurilor privind planificarea, conducerea, controlul și analiza acțiunilor executate la exercițiile multinaționale desfășurate anterior; folosirea procedurilor standard de operare privin regulile de angajare, a comunicațiilor și a logisticii de către nave și nu în ultimul rând, cunoașterea capabilităților navelor de luptă aparținând forțelor navale din zonă. **Exercițiul a fost important și prin participarea dumneavoastră. Ce rol ați avut la acest exercițiu?** Participarea Forțelor Navale Române, ca observator la acest nivel, demonstrează importanța acestei activități ca reper de bază în dezvoltarea cooperării între forțele navale ale statelor riverane și creșterea încrederii privind activitățile/ acțiunile militare ce se execută în Marea Neagră. Ca observator am participat la toate etapele cuprinse în programul de desfășurare a exercițiului cu rolul de a monitoriza în ansamblu activitățile și în principal modul de acțiune, procedurile utilizate, timpul de reacție la diferite mesaje și în situațiile create de conducerea exercițiului.

Contraamiralul Ioan Costi și comandorul Corneliu Bocai, surprinși la bordul fregatei *Kemalreis*.

Cum apreciați activitatea corvetei Amiral Bărbuneanu? Pe toată durata exercițiului și în special a secvențelor desfășurate pe mare conform EXOPLAN, nava a executat toate activitățile cu rezultate foarte bune, pe timp de zi și de noapte și condiții hidrometeo deosebite. Nava și echipajul au răspuns prompt și în timp optim la ordinele primite pe toată durata exercițiului. Pe parcursul celor patru zile de antrenamente pe mare, corveta românească a fost angrenată în toate secvențele de exerciții desfășurate. Astfel, din cele 10 exerciții care au avut loc pe mare, opt au fost conduse de navele turcești, iar două exerciții (unul de manevre și evoluții și unul de comunicații cu eclipsa) au fost conduse de

corveta *Amiral Bărbuneanu*. Corveta românească și-a îndeplinit în totalitate și în condiții foarte bune mandatul, fiind apreciată „foarte bine” și de către directorul exercițiului, comandorul Zahit Oğurlu, la bilanțul desfășurat la finalul exercițiului. De asemenea, de la bordul fregatei *Kemalreis* – nava comandant pe care am fost ambarcat am avut posibilitatea să observ pe ansamblu întreaga activitate și prin comparație apreciez pozitiv modul de participare al corvetei pe timpul desfășurării tuturor exercițiilor. **Domnule contraamiral, Forțele Navale vor mai trimite nave la acest tip de exercițiu?** Participarea în cadrul inițiativelor regionale s-a dovedit deosebit de benefică pentru îmbunătățirea climatului de cooperare și încredere în regiunea Mării Negre, aceste activități fiind și în continuare printre prioritățile cooperării militare internaționale în cadrul Forțelor Navale care se vor concretiza prin participarea în continuare și cu alte tipuri de nave la acest tip de exercițiu. Experiența acumulată, lecțiile învățate se vor valorifica în procesul de adaptare a pregătirii, a cerințelor privind dotarea, precum și modalitățile de însușire și perfecționare a procedurilor NATO.

„Oricare din corvete este aptă pentru a îndeplini această misiune în condiții foarte bune”

Interviu cu comandorul Corneliu Bocai, comandantul Divizionului 50 Corvete

Domnule comandor, ați fost observator la acest exercițiu. Ce aspecte v-au atras atenția? Pe parcursul celor trei zile (8-10 mai), în care am fost ambarcat la bordul fregatei *Kemalreis*, am participat la toate exercițiile conduse de nava comandant. Am observat profesionalismul deosebit al echipajului, gradului înalt de instruire și mai ales spiritul de echipă de care au dat dovadă. Activitățile la care am participat au fost multiple, incluzând conducerea unor manevre și formații precum și boarding. Boardingul s-a desfășurat de la bordul navei turcești la bordul navei bulgărești, care a simulat nava care trebuia să fie controlată. De asemenea, am asistat la un exercițiu CASEX, de căutare și atac al unui submarin, executat cu elicopterul de la bordul fregatei, care și-a dovedit eficiența în căutarea și descoperirea submarinului. La bordul fregatei *Kemalreis*, observatorii, au mai putut urmări un exercițiu de VERTREP și un exercițiu de respingere a aviației de vânatoare-bombardament, simulat de două F-16, care au survolat de mai multe ori formația, de la înălțime medie, la înălțime mare și la joasă înălțime, de fiecare dată navele reacționând cu promptitudine conform rolurilor și standardelor în vigoare. Mi-au atras atenția modul de executare al serviciului de cart - carturile având șase ore și nu patru ca la noi -, modul de completare a unor documente precum și modul de punere în aplicare a procedurilor. **Câte țări au avut observatori la acest exercițiu?** La exercițiu au fost observatori din 12 țări, printre care din Bangladesh, Pakistan, Tunisia, Algeria, Maroc, Albania, Cipru, ofițeri de marină cu experiență care au participat și ei efectiv la aceste activități, au remarcat unele aspecte pozitive

Foto: Mihai Egorov

și au făcut aprecieri la adresa conducerii exercițiului, întrucât scenariul pe care l-am avut de îndeplinit a trebuit ca să fie cât mai apropiat de realitate. Analiza modului de organizare și desfășurare a exercițiului s-a desfășurat atât în portul Eregli, cât și la bordul navei comandant. **Cum s-au descurcat marinarii români la exercițiile pe care le-au condus?** Cele două exerciții conduse de marinarii români s-au desfășurat în condiții foarte bune, în sensul că mesajele de la corveta *Amiral Bărbuneanu* au fost transmise corect celorlalte nave participante, ele executând întocmai semnalele primite. La bordul corvetei noastre a fost ambarcat, într-un schimb de experiență, un ofițer turc, pentru a se familiariza cu metodele și procedeele de lucru de la bordul corvetei, precum și pentru a observa unele aspecte legate de aplicarea anumitor standarde de interoperabilitate. **Cum apreciați participarea corvetei Amiral Bărbuneanu și a dumneavoastră la acest exercițiu?** Pentru mine a fost o experiență utilă fiind pentru

Foto: Cosmin Dobrescu

prima dată când am participat în calitate de observator la un astfel de exercițiu. Pe de altă parte echipajul corvetei *Amiral Bărbuneanu* a câștigat experiență, reușind să pună în valoare pregătirea oamenilor, a reușit să realizeze o îmbunătățire a standardelor de interoperabilitate prin aspectele pe care le-au observat și procedurile pe care aceștia, respectiv echipajele fregatelor turcești le-au aplicat. De asemenea a ieșit în evidență faptul că putem comunica în limba engleză cu toate echipajele navelor participante. Pot spune că a fost un exercițiu deosebit pentru echipajul corvetei *Amiral Bărbuneanu* și apreciez faptul că încă o dată, corvetele au demonstrat că sunt nave potrivite pentru acest gen de exerciții. **Se știe ce corvetă va participa la exercițiul de anul viitor?** Nu a fost încă stabilită nava pentru exercițiul de anul viitor, dar la noi nu este nicio problemă, pentru că oricare din corvete este aptă pentru a îndeplini această misiune în condiții foarte bune. ■

Instrucție

Batalionul de infanterie marină în poligonul de la Babadag

Foto: Codruț Burdujan

Asistență umanitară pentru refugiați

Căpitan ing. Mihai EGOROV

Un conflict între două state, roșu și albastru, a impus necesitatea implicării unei forțe multinaționale sub mandat ONU, din care face parte și Batalionul de infanterie marină. Populația peninsulei Dobrotici trebuie evacuată, concomitent cu unele V.I.P.-uri, aflate într-unul, sau două, elicoptere prăbușite. Batalionul de infanterie marină primește ca misiune, organizarea și apărarea unui centru de control și evacuare refugiați și nimicirea unei companii de desant aerian.

Dimineață senină 06

Nu, rândurile de mai sus, nu prezintă, din fericire, o realitate, deși tabloul zugrăvit poate fi desprins cu ușurință din cotidianul zbuciumat al vieții internaționale. Este doar scenariul exercițiului de antrenament cu trupe în teren și trageri de luptă, **Dimineață senină 06**, desfășurat de Batalionul 307 Infanterie Marină în perioada 5 – 9 iunie. Locația aleasă: poligonul de la Babadag – locul unde s-a desfășurat exercițiul ROMEX 05 -, aflat în subordinea Corpului 1 Teritorial. Desfășurarea de forțe a fost impresionantă:

30 de transportoare blindate, peste 80 de autovehicule și autospeciale și mai mult de 400 de infanteriști marini au fost dislocați în poligon.

Praf, mult praf pe drumul ce leagă drumul județean Babadag – Enisala – Jurilovca de poligon, contribuind și el la mascarea taberei. Sârmă ghimpată, trăgători dispuși în adăposturi și un check

Foto: Codruț Burdujan

point pe care n-ai cum să-l ocolești, dacă vrei să intri în tabără. Ne-am deplasat și noi în poligon, joi 8 iunie, pentru a-i vedea la lucru pe infanteriștii marini și pentru a urmări – alături de jurnaliștii din presa civilă -, exercițiile din acea zi. Evaluarea capacității de luptă a Batalionului a fost făcută de o comisie a Statului Major al Forțelor Navale (SMFN) condusă de contraamiralul Ioan Costi, locțiitorul șefului SMFN, alături de care au mai fost prezenți contraamiralul de flotilă dr. Cornel Mihai, șeful instrucției și doctrinei din SMFN, comandorul Alexandru Mârșu, șeful operațiilor, comandorul Cătălin Dumistrăcel, șeful informațiilor și lista poate continua. Complexitatea secvenței de exercițiu desfășurată în tabăra de refugiați și faptul că viiturile urmărite de toți în țară în această primăvară au făcut ca oamenii din unele localități să fie evacuate în astfel de tabere, i-au determinat pe reprezentanții prefecturii Tulcea și ai poliției să fie prezenți în poligon. „*Ne pregătim continuu, pentru ca fiecare subunitate să fie în măsură să execute operații în sprijinul păcii*”, ne-a prevenit parcă pentru ceea ce aveam să vedem, maiorul Ion Bucur, șeful de stat

În exercițiu au fost implicate peste 30 de TAB-uri.

Foto: Mihai Egorov

Foto: Mihai Egorov

major al batalionului.

Până la demonstrația pe care am urmărit-o și noi, subunitățile batalionului 307 Infanterie Marină au executat activități practice de căutare și salvare refugiați din raioanele stabilite. Au luat legătura cu organele administrației locale, au identificat posibile raioane de evacuare refugiați și au transportat în fiecare zi câte o subunitate la centrul de evacuare.

Incidente în tabăra de refugiați

Un convoi, format din transportoare blindate de cercetare și camioane cu refugiați, destinat evacuării refugiaților sosește la check point. Membrii Companiei Pază Securitate Portuară, intră în acțiune. Se verifică mașinile, pentru a nu exista pericolul introducerii de material exploziv în tabără. Refugiații sunt debarcați, sunt verificați sumar și trec printr-un flux pregătit minuțios. Prima surpriză nu întârzie să apară: elementele paramilitare reușesc să se infiltreze în pădurea din apropiere și în momentul intrării refugiaților în centrul de evacuare, deschid focul. La megafoanele instalate în tabără se anunță alarma și suntem preveniți să ne adăpostim. Subunitatea de intervenție constituită în centru, ripostează. Împușcăturile, tuburile cartușelor (doar de manevră), care sar în toate direcțiile, zgomotul sacadat al mitralierelor de pe TAB-uri, care înaintează spre pădure, strigătele refugiaților, te fac să pierzi din vedere faptul că este doar

un exercițiu. Momentul a fost depășit cu bine și refugiații trec prin filtrul percheziției amănunțite. În centru se declanșează alarma. Unul din refugiați este găsit cu o armă de foc și dus la cortul de interogare. Anchetatorul – un subofițer enervant de calm, care în ciuda faptului că refugiatul este recalcitrant își vede impasibil de întrebările ce-i completează fișa. Cum se numește, de unde are arma, ce vroia să facă cu ea, de ce și-a falsificat actul de identitate etc. De partea cealaltă, un refugiat încolțit, coleric,

față de tabără. Ne-am ghidat cu greu prin norul gros de praf ridicat de mașina din fața noastră, găsindu-ne totuși repere pentru a rămâne pe șosea. Primele au intrat în luptă bateriile de 120 mm, într-o tragere indirectă. Proiectilele lor, și-au atins țintele după aproximativ 36 de secunde de la comanda FOC!, timp care parcă a trecut prea greu în poligon, pentru toți cei prezenți acolo. Au urmat aruncătoarele de 82 mm și bateriile de aruncătoare de AG-9, a căror precizie a nimicit țintele una câte una. Asaltul final

asupra elementelor de desant inamice a fost dat de mitralierele de 14,5 și 7,62 mm de pe transportoare care au angajat foc spre țintele împânzite pe deal. Tăcânitul sacadat al pistoalelor mitralieră calibru 5,45 mm, al puștii mitralieră de 7,62 mm au completat tabloul unui câmp de luptă pe care cu greu îl puteai considera un câmp de antrenament. Pentru pușcașii marini din cadrul Companiei Pază Securitate Portuară, aflați sub comanda sublocotenentului Daniel Giuberna, exercițiul din teren a reprezentat o bună oportunitate de pregătire, mai ales că urmează exercițiul MAKO 06. „Cu un pluton, am executat un punct de control trafic (check point-ul) în cadrul taberei de refugiați, iar un alt pluton a fost constituit ca forță de reacție rapidă pentru intervenție în caz de necesitate, la tabăra de refugiați. Tragerile executate au decurs foarte bine, atât datorită antrenamentelor care s-au făcut, cât și a profesionalismului militarilor companiei”, a menționat sublocotenentul Dan Giuberna, comandantul plutonului misiuni speciale din cadrul Companiei Pază Securitate Portuară. „Tragerea a decurs bine, nu au fost incidente, dar sper să fie și mai bine”, ne-a precizat caporalul Florin Anton, din cadrul aceleași companii. „Întotdeauna

Nimicirea desantului

A doua secvență pe care am urmărit-o la exercițiu, a fost executarea tragerilor reale pentru nimicirea unei companii de desant aerian, care a încercat să pătrundă în centrul de refugiați, cu misiunea de a captura VIP-urile aflate acolo. Locul de desfășurare, undeva la aproximativ 1,5 km

există ceva nou în fiecare exercițiu pe care-l executăm; astăzi, elementul de noutate a fost terenul. Eu, sunt de doi ani în Compania Pază Securitate Portuară și cred că mi-am făcut bine treaba, ceilalți colegi fiind mulțumiți de mine”, a continuat pușcașul marin.

Țintele au fost distruse, inamicul nimicit, iar zgomotul produs de infanteriștii marini și de TAB-urile desfășurate pe dealuri a încetat parcă mai brusc decât începuse și exercițiul din acea zi s-a încheiat. „Inamicul

Foto: Mihai Egorov

Conform scenariului, refugiați au devenit violenți.

a fost neutralizat și batalionul își continuă acțiunile și misiunile pentru evacuarea refugiaților din raionul primit ca misiune”, ne-a declarat la sfârșitul tragerilor maiorul Ion Bucur, amintindu-ne că pentru ei, antrenamentul din teren se încheia vineri.

Concluziile comisiei de verificare a SMFN, ni le-a spus chiar contraamiralul Ioan Costi, loțiitorul șefului SMFN: „Batalionul de Infanterie Marină este una din structurile de forță din Forțele Navale. Exercițiu de astăzi este cuprins în Planul cu principalele activități ale batalionului, iar SMFN, prin reprezentanții de azi, a avut ca obiectiv evaluarea capacității de luptă, evaluarea capacității de comandă a comandanților de companii, activitatea structurilor și gradul de instruire al militarilor. Urmărim ca această unitate să aibă un potențial de luptă cât mai ridicat și ne-am convins azi că este pe un drum ascendent.”

„Noi încercăm să fim vârful de lance al Forțelor Navale. La activitatea din această săptămână, militarii din subunitățile infanterie marină au răspuns cu teribilismul vârstei, dar sub conducerea comandantului de subunitate au acționat cu mult simț de răspundere, astfel încât în final, noi ne-am atins obiectivul propus: trageri foarte bune, organizarea taberei în condiții optime și mai ales traiul, cazarea, hrana în condiții dificile”, ne-a precizat colonelul Vasile Romanescu, comandantul Batalionului 307 Infanterie Marină.

Mirajul teatrelor de operații

„Aceste exerciții pe care le desfășurăm în zona de responsabilitate a Batalionului de infanterie Marină, au ca obiectiv suportul pregătirii pentru activitățile viitoare. Ne dorim și ne pregătim pentru a participa într-unul din teatrele de operații. Avem un

Foto: Codruț Burdujan

Comisia de evaluare a SMFN, vizitând tabăra.

detașament selecționat, care se pregătește zilnic după un program întocmit de noi, cu ore de pregătire fizică, cu trageri cu armament ușor, cu cursuri de limbă engleză”, ne-a mărturisit colonelul Vasile Romanescu. Își doresc să plece și ei în teatrele de operații. Unii nu vor să vorbească despre asta, iar alții au curajul să-ți spună că vor în teatru, dar să fie neoficial. Se uită cu invidie la colegii lor de la batalioanele din cadrul Forțelor Terestre care participă în Irak, Afganistan sau Kosovo și se ambiționează să se pregătească mai bine. Nu sunt de condamnat, ci doar de înțeles. Își doresc să vină și vremea lor,

că sunt cel puțin la nivelul celorlalți - nu este lipsit de importanță și o recunosc fără să se ascundă, factorul financiar. Pentru că, dincolo de riscurile pe care și le-ar asuma, există mirajul unei sume bănești poate nu mari, dar considerabil mai mare decât cea obținută în țară.

I-am lăsat în poligon pe oamenii Batalionului de Infanterie Marină. Pentru ei urma încă o zi de antrenament în teren, după care odată reveniți în unitate, intrau în programul de pregătire al aplicațiilor Cooperative MAKO 06 și PONTICA 06. ■

Desfășurarea TAB-urilor pentru nimicirea desantului aerian.

Foto: Codruț Burdujan

LITORAL 06

PUNCT OCHIT, PUNCT LOVIT

Cronica unei lansări de rachete anunțate

Desfășurat în perioada 22-26 mai, Litoral 06 a fost în acest an un exercițiu cu trupe în teren focalizat pe lansarea de rachete navă – navă cu start real. Pregătirea și desfășurarea activității au fost de durată, angrenând aproximativ 2.400 de militari, 19 nave, două instalații mobile de lansare, două elicoptere IAR 330 PUMA și un avion MiG 21 Lancer.

Text:
Cpt. ing. **Mihai EGOROV**
Bogdan DINU

Debutul exercițiului

Pregătirea finală a celei mai importante misiuni de foc a Forțelor Navale a început cu aproximativ 45 de zile înainte de ziua destinată lansării, 24 mai. S-au întocmit planurile de pregătire tehnică a navelor și instalațiilor mobile de lansare (IML) și de pregătire teoretică a echipajelor, planuri care au inclus toate verificările ce urmau a fi făcute la tehnică, astfel încât în momentul în care se va auzi comanda START, totul să decurgă în parametri normali. În acest an, au fost planificate să fie lansate trei rachete, două de pe mare, de către fregata *Mărășești* și nava purtătoare de rachete *Pescărușul* și una de pe uscat, de către instalația mobilă de lansare (IML) aflată în raionul Midia, pe baza datelor furnizate de fregata *Mărășești*.

Desfășurarea de forțe a început încă din data de 19 mai, când instalațiile mobile de lansare au fost deplasate, într-o coloană de 40 de mașini, de la Mangalia la Midia. Echipetele Grupului Mass-Media, format

totuși doar din șase oameni, au fost prezente în aproape toate punctele de interes ale Litoral 06, încercând să vă prezinte (atât în paginile revistei, cât și în emisiunile de radio și televiziune) o viziune de ansamblu asupra tragerilor de rachete desfășurate de Forțele Navale.

Toate navele angrenate în exercițiul Litoral 06 au părăsit porturile de bază, luni 22 mai. Printre primele nave care au ieșit pe mare a fost și fregata *Mărășești*, având ca misiune atât lansarea de rachete cât și realizarea instrucției specifice. La primele ore ale zilei de luni 22 mai, fregata *Mărășești* a plecat din portul Constanța spre Mangalia, pentru a ambarca racheta P-21.

Ținta ... un corp de șalupă de remorcare și salvare

Un rol important în desfășurarea lansării de rachetă îl are ținta. Pentru al doilea an consecutiv, a fost folosită ca țintă navală, un corp de șalupă de remorcare și salvare, soluție care a permis reducerea costurilor lansării. Vechea țintă, construită prin anii 70-80, pe trei grupuri de flotoare duble, avea

Ținta navală acostată la RMS Hercules în portul militar Mangalia.

Foto: Cristian Spătariu

Ținta a fost plantată în raionul de lansare.

Foto: Florin Popoacă

Membrii Punctului Tehnic, pregătind racheta.

Foto: Cristian Spătariu

Montarea motorului de start.

Foto: Bogdan Dinu

inițial aproximativ 60 m lungime și 20 m înălțime. După un număr de lansări ținta a rămas în două flotoare, după care la ultima lansare de acum doi ani de la Sfântu Gheorghe, ținta a rămas într-un singur flotor. Atunci a fost adoptată această soluție, ținta având aproximativ 18 m lungime. În acest an suprafața de reflexie a țintei a fost mărită, prin instalarea unor poliedre suplimentare. „Racheta a lovit această țintă anul trecut, care este mult mai mică decât ar trebui să fie, mai mică decât o navă pe care ar putea fi lansată o astfel de rachetă. Anul acesta ținta a fost îmbunătățită prin adăugarea unor poliedre și astfel, la antrenamentele finale pe mare, a fost vizibilă la distanță optimă de lansare”, ne-a precizat căpitan-comandorul Victor Gădiuță, locțiitorul comandantului Divizionului de Rachete Navale.

Am fost și noi la Mangalia să vedem ținta, înainte ca remorcherul *Hercules* să o ducă în punctul stabilit. Începând din 22 mai, la Mangalia, s-a constituit Detașamentul Naval de Salvare-Avarii, a cărui activitate a fost sarcina Divizionului de Nave Auxiliare. Detașamentul a fost compus din remorcherul maritim de

salvare *Hercules* – navă care din data de 1 mai a intrat în subordinea Direcției Hidrografice Maritime -, remorcherul maritim *Viteazu*, dragorul maritim *Lt. Lupu Dinescu* și SRS 580. Principala misiune a detașamentului a fost cea de plantare a țintei. Ținta nu a fost ancorată în poligon, ci legată cu patru parâme metalice, de patru balize instalate de către dragorul maritim *Lt. Lupu Dinescu*. Instalarea balizelor – niște blocuri mari de beton, transportate în raion cu dragorul maritim *Lt. Lupu Dinescu* a fost făcută luni 22 mai, iar poligonul a fost instalat marți 23 mai. „Ne vom deplasa cu ținta spre raion cu viteza de aproximativ 7 Nd și în poligon, vom verifica orientarea acestuia, el trebuind să fie orientat în 028° – 208°, astfel încât ținta să fie instalată perpendicular pe relevmentul de lansare 118°. Dacă, condițiile din raion nu vor permite apropierea „RMS Hercules” cu ținta, vom executa plantarea țintei cu ajutorul „RM Viteazu”, ne-a menționat căpitan-comandorul Gheorghe Budulan, comandantul Divizionului Nave Auxiliare din Mangalia. Experiența anilor trecuți, precum și condițiile meteo, care în raion pot diferi de cele primite prin

Racheta P-21 (SS-N-2C/D Styx)

(cap de radiolocație). Este o rachetă subsonică cu combustibil lichid, cu sistem de conducere combinat – autonom și prin radiolocație – care explodează la impactul cu ținta după un timp prestabilit. Caracteristici: lungimea rachetei: 6700 mm, înălțimea cu motorul de start: 1600 mm, lățimea rachetei cu aripi rabatate: 1400 mm, diametrul maxim al fuselajului: 750 mm, anvergura: 2400 mm, distanța de tragere: 8 - 80 km, viteza de zbor: 1100 km/h, greutatea rachetei la start: 2600 kg, greutatea încărcăturii de luptă: 500 kg, viteza maximă a țintei: 80 nd.

prognoze, l-au determinat pe comandantul Divizionului de Nave Auxiliare să-și ia măsuri de siguranță. „Anul trecut ținta a fost lovită și a avut o gaură mare în bordaj și numai printr-o pregătire bună a echipei țintei au reușit să o aducă în condiții de siguranță în divizion. Anul acesta am numit o echipă pe țintă, formată dintr-un comandant și patru scafandri. Dacă ținta va fi lovită, prin compartimentajul ei, are o stabilitate și o flotabilitate pozitivă, chiar dacă va fi lovită de trei ori, ea va pluti. Suntem pregătiți și avem la bordul „RMS Hercules” și „RM Viteazu” pompe submersibile, motopompe pentru a scoate apa din țintă. Vom vedea ce va fi după lansare, dar noi vom face tot posibilul pentru a o aduce în siguranță la cheu”, ne declara

căpitan-comandorul Gheorghe Budulan, cu puțin înainte de a începe misiunea de ducere și plantare a țintei. Și cum lucrurile nu ies întotdeauna așa cum sunt planificate, desfășurarea ulterioară a evenimentelor, care va fi prezentată cronologic în continuare, a bulversat calculele inițiale.

Pregătirea și ambarcarea rachetelor

Luni 22 mai, în portul militar Mangalia s-au desfășurat ambarcările de rachetă pe fregata *Mărășești* și nava

purătoare de rachete *Pescărușul*. Până la momentul ambarcării, rachetele au fost pregătite de specialiștii Punctului Tehnic din subordinea Bazei Navale. „Astăzi s-au executat ultimele operațiuni înainte ca racheta să fie predată navelor lansatoare. Fluxul rachetei: un control automat în cadrul Secției reparat, pregătit și verificat rachete și torpile, de la Mangalia, după care racheta este

Căpitanul Cătălin Frățilă, cu documentele rachetei.

Foto: Bogdan Dinu

fiind vizibili în zona platformelor în timpul alimentării rachetei cu carburant și oxidant. „Nicio lansare nu e la fel, dar riscurile sunt totuși aceleași. La controlul electric, singurul risc este ca aparatura să nu funcționeze și să fim nevoiți să desfacem în ultimul moment. Apar riscuri la alimentarea cu carburant și oxidant, pentru că se lucrează cu substanțe extrem de toxice și de asemenea, sunt riscuri la formarea motorului de start, unde se lucrează cu substanțe explozive. În general nu vrem să ne aducem aminte de riscuri. Dar, avem oameni cu experiență, am încredere în ei și ei au încredere în ceea ce fac”, ne-a precizat căpitanul Cătălin Frățilă, comandantul Punctului Tehnic Mobil.

A urmat montarea motorului de start al rachetei, predarea rachetei către cei de la navă și ambarcarea ei pe instalația de lansare, prilej pentru un scurt dialog cu căpitan-comandorul Victor Gădiuță, locțiitorul comandantului Divizionului de Rachete Navale. „Pregătirea lansării a început la începutul lui aprilie și a avut două etape mari: pregătirea tehnicii și a personalului pentru activitatea principală a divizionului, lansare de rachetă, și a doua etapă este aplicația Litoral 06 la

care participăm. În cadrul primei etape, am avut mai multe ieșiri pe mare pentru verificarea componentelor centralei de lansare, iar a doua etapă este de fapt cadrul tactic al aplicației care va culmina cu startul real al rachetei”, ne-a precizat acesta. „Echipajele se pregătesc împreună de mai mult de o lună. Cu toate că sunt mulți tineri în echipaje, consider că sunt foarte bine pregătiți pentru această misiune. Deși nu sunt la prima lansare, am emoții, dar nu cred că este cineva din această unitate care să nu aibă”, a continuat căpitan-comandorul

Victor Gădiuță, înainte de a se ambarca la bordul navei purătoare de rachete *Pescărușul*, pentru a-și conduce oamenii de pe mare.

După ambarcarea rachetei pe instalația lansatoare, atât fregata

în poligonul de la Midia. Protagonisti: oamenii Secției de Rachete Navale de la Mangalia. „În cadrul pregătirii lansării reale de rachete, azi (22 mai n.n.) s-au desfășurat alimentarea rachetei cu oxidant și carburant, formarea motorului de start și ambarcarea acesteia la instalația mobilă de lansare. Echipajul lansator este foarte tânăr, dar a manifestat interes în pregătirea intensă desfășurată, pentru ca în scurt timp să fie în măsură să execute misiunea de bază”, ne-a spus locotenent-comandorul Costel Enache, comandantul Secției de Rachete Navale, în timpul operațiunilor de ambarcare a rachetei de bază. În poligonul de la Midia, au fost ambarcate două rachete pe instalațiile mobile de lansare, a doua fiind una de exercițiu. „Complexul RUBEJ, pe care-l deservim a fost gândit pentru a acționa independent în raioane atât amenajate, cât și neamenajate, iar acest lucru îi conferă o libertate destul de

Fregata *Mărășești* dispune de patru instalații de lansare a rachetelor, având posibilitatea să ambarce simultan opt rachete navă-navă, cu o rază de acțiune de 80 km. Caracteristici: deplasament: 5790 t, lungime: 144,6 m, lățime: 14,8 m, pescaj: 5 m, propulsie: 4 motoare Diesel; 32000 CP; viteza: 27 Nd; armament: 8 rachete navă-navă tip SS-N-2C (Styx), 2 instalații artileristice AK-726 (cal.76mm); 4 instalații artileristice AK-630M (cal. 30mm), torpile: 6 (cal. 533mm), grenade reactive: 2 x RBU 6000.

Ultimele verificări înainte ca racheta să fie predată navei lansatoare.

Transportarea rachetei la NPR Pescărușul.

Foto: Bogdan Dinu

Racheta în cârlig!

Mărășești, cât și nava purătoare de rachete *Pescărușul*, au părăsit portul, fiind gata de misiune.

Pregătiri în poligonul de la Midia

Activitățile de pregătire și ambarcare a rachetei s-au repetat și marți, 23 mai,

mare de acțiune. Astfel, este în măsură să execute atât pregătirea rachetei cât și ambarcarea și lansarea acesteia, fără a mai conta pe alte forțe de sprijin”, a continuat locotenent-comandorul Costel Enache. Trebuie să menționăm faptul că toate operațiunile legate de pregătirea rachetei, până la ambarcarea ei – operațiuni care la Mangalia, pentru

nave, au fost realizate de Punctul Tehnic din cadrul Bazei Navale, în poligonul de la Midia au fost executate de personalul Secției de Rachete Navale. Alături de rachetiști, au mai fost în poligon, Compania geniu-chimic, autospeciale aparținând Batalionului de transmisiuni, precum și un pluton din Compania Pază Securitate Portuară din cadrul Batalionului

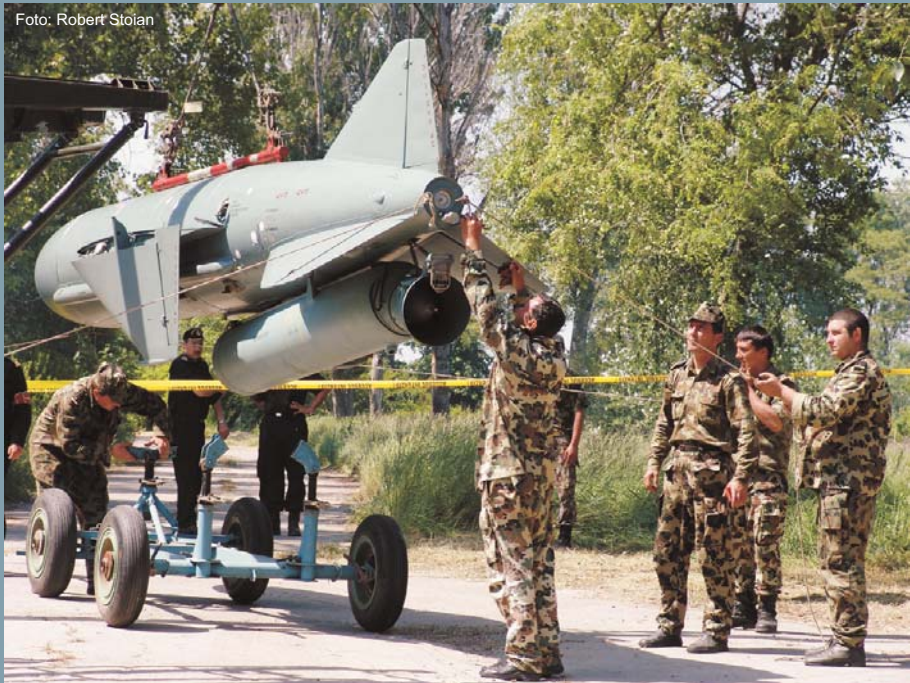
Instalația mobilă de lansare a rachetelor (IML) este constituită dintr-un autovehicul pe roți. Caracteristici: greutate cu plinuri făcute: 40,2 t; lungime: 14 m; lățime: 3 m; înălțime cu antena de radiolocație ridicată: 6,97 m; autonomie de marș: 650 km; viteza maximă: 100 km/h; armament: 2 instalații de lansare a rachetelor navale tip P-21; echipaj: 5 militari (1 ofițer și 4 maiștri militari și subofițeri).

de infanterie marină, care a avut ca misiune, paza poligonului. Seriozitate, nervozitate, emoții amestecate cu teamă, asta am văzut la ambarcarea rachetei, în poligonul de la Midia. Rachetiștii parcurseră programul intensiv de pregătire teoretică și practică a lansării, au desfășurat activități în teren și își doreau să fie o lansare reușită.

Misiune de cercetare

În după-amiaza zilei de 23 mai, după o scurtă ședință cu personalul de comandă în portul militar Constanța și o escală intermediară pe fregata *Regele Ferdinand*, contraamiralul Ioan Costi, locțiitorul șefului Statului Major al Forțelor Navale a ajuns cu nava purtătoare de rachete *Lăstunul*, navă destinată cercetării raionului de lansare, pe fregata *Mărășești* pentru a asista la tragerea de a doua zi.

Prima secvență a lansării de rachete a început să se deruleze încă din noaptea de 24 mai, atunci când două vedete militare de intervenție cu scafandri, *Uranus* (la bordul căreia am fost ambarcați și noi) și *Jupiter*, la care s-a adăugat și *NPR Lăstunul*, aflat deja în mare, au început patrularea și cercetarea raionului de lansare pentru o eventuală identificare și îndepărtare a posibililor intruși din zonă. Iată cum vedetele mici, cum sunt cunoscute la Divizionul Nave Scafandri, au fost implicate, e adevărat fără scafandri la bord, în exercițiul Litoral 06, prin misiunile de cercetare îndeplinite cu doar câteva ore înaintea lansării. Vedeta *Uranus* a acoperit latura de sud a raionului, respectiv un triunghi aproximativ echilateral cu latura de 120 de kilometri. Beneficiind de o mare calmă

Ambarcarea rachetei la instalația mobilă de lansare.

și deplasându-se cu o viteză medie de 30 de noduri misiunea a fost îndeplinită fără probleme. Intenția inițială a Grupului Mass-Media a fost aceea de a vă oferi „radiografii” de la cât mai multe nave implicate în exercițiu. Distanța mare dintre nave și „puținătatea” resurselor a afectat serios demersul nostru. Doream să vă prezentăm toate fațetele exercițiului, toate navele participante cu misiuni specifice sau doar de asigurare a raionului și nu doar „vedetele” zilei, adică navele care lansează rachetele. Am reușit să trecem, undeva la 12 mile travers de 2 Mai, doar pe lângă dragorul maritim *Lt. Lupu Dinescu* (25), fără a putea urca la bord, și să ne mulțumim cu destinația noastră finală, fregata *Regele Ferdinand* și punctul de comandă ambarcat de aici, un loc „fierbinte”, la figurat desigur, pe harta exercițiului.

Contraamiralul Ioan Costi, locțiitorul șefului SMFN, pe puntea de comandă a fregatei *Mărășești*, în ziua lansării.

La misiunea de cercetare au mai participat două elicoptere IAR – 330 PUMA, aparținând escadrilei de la Mihail Kogălniceanu. „Colaborăm cu Forțele Navale de ani de zile și n-am avut probleme de-a lungul timpului. Am mai executat misiuni de cercetare și cea

Fregata *Regele Ferdinand* unde a funcționat punctul de comandă ambarcat; în pupa *VIMS Uranus*.

Foto: Florin Popoacă

de astăzi pot spune că a fost o reușită atât pentru noi, cât mai ales pentru Forțele Navale”, ne-a mărturisit căpitan-comandorul Vlad Puiu, comandantul escadrilei de elicoptere, la finalul misiunii de cercetare și fotografiere a țintei.

Punct de comandă ambarcat

Pentru prima oară în istoria lansărilor de rachete navale punctul de comandă nu s-a aflat la uscat, ci ambarcat pe o navă. Fregata *Regele Ferdinand* oferă condiții optime pentru o astfel de desfășurare de forțe iar avantajele sunt evidente. „Lansarea se poate conduce și de pe uscat și de pe mare, dar când se execută într-un exercițiu tactic de o asemenea amploare, cum este Litoral 2006, este o sevență din exercițiu și este normal să se conducă de pe mare. Avantajele constau în scurtarea timpului de obținere a informațiilor și putem să luăm măsuri în timp util pentru a asigura condițiile de executare a lansării”, ne-a declarat comandorul Romulus Hâldan, șeful de stat major al Flotei și șeful tragerii (între timp domnia sa a fost numit comandant al Bazei Navale).

Evident, majoritatea ofițerilor care au încadrat punctul de comandă ambarcat au fost de la Comandamentul Flotei (15) care au asigurat desfășurarea întregului exercițiu și, implicit, secvența de lansare a rachetelor. Pregătirile au început cu multe săptămâni înainte, conferințele de planificare au stabilit detaliile pentru fiecare secvență în parte și fiecare ofițer știa foarte bine ce are de făcut. Punctul de comandă a rămas ambarcat pe toată durata exercițiului și nu doar pentru secvența lansării. Trebuie să vă informăm că a existat și un punct de comandă de rezervă, încadrat cu specialiști care pot prelua foarte repede atribuțiile, la uscat,

Centrul de conducere al luptei de pe fregata *Regele Ferdinand*. De la stânga la dreapta: comandorii Petrea Hanganu, Aurel Popa și Romulus Hâldan.

Foto: Bogdan Dinu

pentru situația când exercițiul ar fi impus conducerea acestuia de la uscat. Un rol important în desfășurarea întregului exercițiu l-au avut comandorul Petrea Hanganu, care a fost șeful punctului de comandă a forțelor de tragere și asigurare, comandorul Ion Anasia, comandantul forțelor și mijloacelor de asigurare, comandorul Ionuț Ciocoiu, șeful operațiilor la Comandamentul Flotei sau șeful comunicațiilor, colonelul Dumitru Roșu. La bord s-a aflat și comandorul Aurel Popa, șeful serviciului Instrucție la Statul Major al Forțelor Navale (SMFN), la momentul tipăririi revistei, comandant al Flotei de Fregate. Au mai fost prezenți ofițeri din alte structuri ale SMFN: Centrul de Informatică, Simulare și Evaluare (care au urmărit exercițiul și vor ține cont în evaluări de observațiile făcute), Centrul Radioelectronic și de Observare, Baza Navală. Un ofițer de la Forțele Aeriene a fost prezent pentru o mai bună coordonare cu cele două elicoptere.

Pentru câteva zile fregata *Regele Ferdinand* și Centrul de conducere a luptei au fost aproape „ocupate”, temporar desigur, de membrii punctului de comandă ambarcat. Locotenent-comandor Bogdan Vochițu, șeful operațiilor de pe fregata *Regele Ferdinand*: „Se mai întâmplă în timpul unor astfel de misiuni sau aplicații, ca Centrul de conducere a luptei să fie mai aglomerat ca de obicei, dar ne-am înțeles foarte bine cu ofițerii din afara navei. În principiu este vorba de o cooperare, noi ne vedem de treburile noastre, iar dânsii reprezintă punctul de conducere a exercițiului, deci au misiuni oarecum diferite, dar pe undeva acestea se întrepătrund și ne completăm unii pe ceilalți. Pentru secvența lansării comanda Centrului de conducere a luptei o au cei

Foto: Bogdan Dinu

La exact doi ani de la preluarea comenziilor fregatei *Regele Ferdinand*, comandorul Sorin Learschi a fost numit în funcția de locțiitor al comandantului Flotei de Fregate. În timpul exercițiului Litoral 06 l-am regăsit într-o postură atipică, pentru ultima dată la comanda navei pe care a adus-o din Marea Britanie. Intrat deja în istoria Forțelor Navale Române drept omul care a recepționat și adus la Constanța cele mai moderne nave din dotarea actuală a Forțelor Navale Române, am consenmat câteva din gândurile și sentimentele comandurului Sorin Learschi la momentul despărțirii de echipajul pe care l-a înființat și condus timp de doi ani: „Sincer să fiu, funcția de comandant de navă, indiferent de gradul pe care îl ai este cea mai frumoasă funcție pe care o poate dori un ofițer de marină. Dar viața merge înainte și așa cum alții au făcut loc pentru mine așa și eu trebuie să fac loc pentru cei care trebuie să capete experiența necesară conducerii unor astfel de nave. Cel mai greu este faptul că trebuie să părăsesc această navă. Aș putea să cred, în visele mele, că rămân totuși un pic de comandant aici, poate prin amintirea colegilor.”

din punctul de comandă ambarcat, iar noi le furnizăm toate datele necesare.”

Utilitatea exercițiului pentru instrucția forțelor este evidentă. Indiferent de tipul (sovietice) și vechimea rachetelor utilizate sau de viitoarea achiziție a unor echipamente, algoritmul unui astfel de exercițiu nu se modifică substanțial. „Racheta este un sistem viabil în toată lumea. Că această rachetă are o vechime în concepție este adevărat, dar ea încă lovește ținta și a lovit-o de fiecare dată când am avut lansări de rachete reale”, ne-a menționat căpitan-comandorul Victor Gădiuță. „Indiferent care vor fi dotările viitoare exercițiile se vor desfășura cam pe aceleași principii. Noi nu schimbăm principiile odată cu schimbarea tehnicii. Principiile pe baza cărora se desfășoară exercițiile sunt în conformitate cu standardele, cu procedurile de operare care nu se schimbă de la o zi la alta. Cu noua tehnică vor apărea probabil probleme de natură tehnică de care se va ține cont în programarea exercițiilor, dar exercițiile de genul acesta au un scenariu

Foto: Codruț Burdujan

22f A plecat racheta!

generic care este conform procedurilor și standardelor” ne-a declarat comandorul Romulus Hâldan.

Tot în Centrul de conducere a luptei l-am întâlnit și pe comandorul Paul Pădureanu de la ... Comandamentul 2 Operațional Buzău: „Având în vedere caracterul joint al Comandamentului 2 Întrunit de la Buzău și toate aplicațiile pe care le planifică, organizează și desfășoară și la care participă atât ofițeri din forțele aeriene și terestre, noi, ca reprezentanți ai forțelor navale în acest comandament am decis să ne relaționăm pe orizontală cu colegii noștri din acest comandament pentru a înțelege mai bine procedurile specifice de marină, proceduri NATO, pe care o să le implementăm și în aplicațiile pe care le vom planifica și organiza și la Comandamentul 2 Operațional. Ne-am propus să participăm la toate exercițiile desfășurate de Forțele Navale. La Litoral 2006, în afară de mine mai sunt doi ofițeri, unul pe fregata „Mărășești” și un coleg marină care se află pe „NPR Pescărușul”. V-am argumentat caracterul lucrativ pe care vrem să-l facem noi aici, să înțelegem exact ce execută Forțele Navale față de procedurile NATO pentru a putea să ne integrăm mai ușor în viitoarele activități pe care le vom desfășura la Buzău.”

Neprevăzutul s-a numit ... pescadorul Steaua de Mare

Prin scenariul inițial a fost stabilită ca ordine de tragere: instalația mobilă de lansare (IML), NPR Pescărușul și fregata Mărășești. Dar, chiar și în cazul exercițiilor tactice reale, neprevăzutul poate apărea oricând. În cazul de față s-a numit Steaua de Mare, un pescador

care, ignorând Avizele către navigatori și furnizând informații false Port Controlului despre poziția și cursul urmat, a intrat în raion cu doar câteva minute înainte de lansare. Acest fapt a determinat întârzierea ordinului de lansare până la îndepărtarea din raion. Acum au intrat în acțiune navele care asigurau raionul de lansare. Fregata Regina Maria a primit ordin să intercepteze pescadorul și să se asigure că părăsește raionul deoarece, vorba cuiva, e „firmă nesperioasă” și ar putea reveni în zonă. Tot din Centrul de conducere a luptei am asistat și la ordinul de lansare pentru NPR Pescărușul și tot aici a fost primită confirmarea plecării rachetei și a lovirii țintei, inclusiv de la „elicopterul fotograf”. În clar-obscurul încăperii ordinul „START” s-a auzit distinct, urmat de vocile care confirmau plecarea rachetei, vizibilă pe ecranele radarelor până când a dispărut la impactul cu ținta. Succesul primei salve a fost „umbrit”, dacă putem spune astfel de informațiile venite după câteva minute de la elicopter despre scufundarea țintei ceea ce a făcut imposibilă lansarea celorlalte rachete.

Ghinioniștii s-au dovedit a fi de data aceasta fregata Mărășești și instalația mobilă de lansare de la Midia, misiunea pentru care s-au pregătit în ultimele săptămâni fiind imposibil de executat, „vinovatul” fiind NPR Pescărușul care, nu numai că a lovit ținta, dar a și scufundat-o. „Din păcate, o spun cu regret, „NPR Pescărușul”, care a lansat înaintea noastră, a scufundat ținta. Cum următorii la lansare eram noi, nu am reușit să ducem la bun sfârșit misiunea. Rămânem cu acest regret, dar suntem siguri că data viitoare vom fi noi primii”, ne-a

Țintă scufundată. Ghinion pentru echipajul fregatei Mărășești.

Foto: Robert Stoian

Nava purtătoare de rachete Pescărușul face parte din clasa TARANTUL. Caracteristici: deplasament: 455 t, lungime: 56,4 m, lățime: 9,4 m, pescaj: 3,58 m, propulsie: 2 turbine cu gaz, 32.000 CP, viteză: 45 noduri, armament: 4 Rachete SS-N-2C/D Styx, 1 instalație artileristică AK- 176M (cal.76mm); 2 instalații artileristice AK-630M (cal.30mm), 1 instalație de lansare a rachetelor antiaeriene (Strella-3M) FAM-14.

declarat căpitan-comandorul Bogdan Dumitrescu, comandant secund pe fregata Mărășești

În viitor poate că ar trebui reevaluată problema corpurilor de navă pe care se montează ținta sau chiar posibilitatea utilizării ca ținte navale a unor nave militare scoase din uz.

Atât pentru fregata Mărășești, cât și pentru IML-ul din poligonul Midia, exercițiul Litoral 06 nu s-a terminat, însă, odată cu scufundarea țintei de către NPR Pescărușul. Pentru că neexecutarea lansării a necesitat scoaterea rachetei „nelansată” de la bordul instalației de lansare, operațiune deloc lipsită de riscuri. Algoritmul de la ambarcare a fost urmat, în această situație, în ordine inversă, iar buna pregătire a echipajelor pentru lansare a făcut ca debarcările de rachete să se desfășoare în siguranță.

Vedeta zilei

Chiar dacă ultima lansare a Pescărușului a avut loc în 1995, după care au urmat șapte ani în Forțele Navale Române când nu s-au mai lansat rachete navale, pregătirea echipajului a făcut posibil acest succes. „Având în vedere că nava nu a mai executat lansarea rachetei din 1995, aș putea spune că pentru nava purtătoare de rachete „Pescărușul” (NPR 189) a fost o premieră. O premieră pentru navă,

nu și pentru echipaj, care a mai participat la lansări cu celelalte nave din divizion. Datorită faptului că nava are doar trei turbine (a patra fiind în curs de montare), a fost ținută deoparte câțiva ani,

pentru a nu avea o situație de nefuncționare a unei turbine care să pună nava în imposibilitatea de manevră. Ieșirile repetate pe mare din ultimii patru ani au demonstrat că nava își poate îndeplini în bune condiții toate misiunile. Singura misiune pe care n-o executase era lansarea de rachetă. Prin reușita lansării din acest an, putem spune că ne-am îndeplinit toate misiunile posibile cu această navă conform dispozițiilor și manualelor de pregătire care există pentru acest tip de navă”, ne-a menționat locotenent-comandorul Constantin Jianu, comandantul navei purtătoare de rachete Pescărușul, vioara întâi a acestei lansări de rachete.

La orizont ... „Cooperative Mako 06”

Am reușit să înregistrăm câteva concluzii chiar pe nave, imediat după lansare. Contraamiralul Ioan Costi, locțiitorul șefului SMFN, aflat pe nava Mărășești: „Pot afirma că sarcina forțelor care au fost angajate în acest exercițiu a fost îndeplinită. Atât cele două nave cât și instalația mobilă de lansare și-au îndeplinit obiectivele, ținta fiind scufundată de o salvă trasă de nava purtătoare de rachete. Așa sunt regulile noastre, în momentul în care ținta nu mai este pe mare se întrerupe tragerea și se replanifică la o dată ulterioară”. Comandorul Romulus Hâldan, șeful tragerii: „Activitatea a fost foarte bine pregătită din punct de vedere stat majoristic, planificarea activităților a fost riguroasă ceea ce a dus la derularea acestora conform planurilor pe care le-am elaborat în cadrul statului major al Comandamentului Flotei. Activitatea practică pe mare a dovedit faptul că echipajele sunt instruite și pot să execute misiuni de asemenea amploare, rezultatul fiind lovirea și scufundarea țintei, care spune totul, atât în ceea ce privește acuratețea lansării, cât și precizia la țintă.” „Activitatea urmează să fie replanificată și mai mult ca sigur, în cadrul exercițiului PONTICA 06 se va executa și lansarea celorlalte două rachete, pe o altă țintă poate nouă și conceptual”, ne-a precizat comandorul Dorin Dănilă, comandantul Flotei.

Am părăsit târziu în după-amiaza zilei de 24 mai, poligonul Midia, fregata Mărășești și fregata Regele Ferdinand. Pentru noi, pentru membrii Grupului Mass-Media al Forțelor Navale, se terminaseră alte zile de muncă. Pentru marinarii din Forțele Navale se încheiase însă doar o secvență dintr-o viață și profesie, trăită și exercitată, atât pe mare, cât și în teren.

La ora când veți citi aceste rânduri exercițiul Litoral 2006 va fi demult încheiat, analizat și „disecat” de Comandamentul Flotei pentru a putea trage concluziile necesare. De fapt, Forțele Navale Române vor fi încheiat și exercițiul internațional Cooperative MAKO 06, despre care vă vom informa în numărul viitor al revistei noastre și se vor pregăti deja pentru următorul, condus de Statul Major al Forțelor Navale și anume PONTICA 06. ■

Comandamentul Flotei - o structură flexibilă

Interviu cu comandorul Dorin Dănilă, comandantul Flotei

Cpt. ing. **Mihai EGOROV**

- **Domnule comandor, de la 1 mai Comandamentul Operațional Naval s-a transformat în Comandamentul Flotei. Care sunt transformările esențiale produse în structura pe care-o conduceți?**

- Comandamentul Flotei este o structură operativă care vizează conducerea tuturor activităților legate de ceea ce Statul Major al Forțelor Navale (SMFN) desfășoară în mod deosebit pe mare. Acest Comandament al Flotei, apreciez că arată, în acest moment, stadiul în care se află structurile SMFN față de de misiunile care-i revin. Titulatura de Flotă Maritimă, așa cum exista ea înainte de 2002, reflecta numai partea care viza acțiunile desfășurate pe mare. În momentul de față, Comandamentul Flotei coordonează atât misiunile de pe mare cât și de la fluviu. În plus, în compunerea Flotei a intrat Flotila de Fregate, fregate care în principal au un specific al misiunilor legat de activitățile internaționale la care România participă pe mare. Tot în cadrul acestei componente a Flotei, intră și grupul de elicoptere care va intra în compunerea Flotei de Fregate din această toamnă.

- **Care sunt provocările pentru Comandamentul Flotei pentru următoarea perioadă?**

- Provocările care au apărut ca urmare a intrării în compunerea SMFN a Flotei, sunt legate în mod deosebit de misiunile care vor reveni componentelor aflate în subordinea Comandamentului Flotei, respectiv Flotila de Fregate și grupul de elicoptere. Conform planurilor aprobate în acest moment, la sfârșitul anului, Flotila de fregate ar trebui să fie operaționalizată.

- **Care sunt prioritățile dumneavoastră, la început de mandat?**

- Prioritățile sunt legate în mod deosebit de operaționalizarea acestei structuri și a structurii nou înființate – Flotila de Fregate -, și în același timp de derularea tuturor activităților internaționale și a activității de instruire

pe care urmează să le desfășurăm în acest an.

- **Ce schimbări au apărut la nivelul managementului de resurse umane, prin trecerea compartimentelor de personal de la Baza Navală la Comandamentul Flotei?**

- Din punct de vedere al managementului de resurse umane, odată cu resubordonarea compartimentelor care se ocupau până în momentul de față de personal și intrarea lor în subordinea Flotei sau a Flotei de fregate, se urmărește optimizarea pe linie de personal în așa fel încât comandanții direct implicați în promovarea personalului să aibă posibilitatea să intervină eficient.

- **La nivelul Comandamentului Flotei s-a înființat Centrul Operațional de conducere a Acțiunilor Navale (COCAN), care asigură dimensiunea operațională a acestei structuri. Care va fi rolul acestuia și care va fi relația funcțională între COCAN și compartimentul operații al SMFN?**

- Rolul acestui COCAN este acela de monitorizare a tuturor activităților ce se derulează pe mare, atât din punct de vedere al culegerii de date privind activitățile de pe mare, cât și de conducere a lor prin desfășurarea activităților curente. Relația între COCAN și componenta operațională din cadrul SMFN va fi o relație de subordonare. Activitățile la nivelul

SMFN, vor fi conduse prin acest compartiment.

- **Ce aduce nou, compartimentul destinat monitorizării activităților logistice?**

- Compartimentul monitorizării activităților logistice din cadrul Comandamentului Flotei va asigura în bună măsură legătura care trebuie să existe între structura operațională și parțial administrativă și componenta logistică, respectiv Baza Navală a SMFN. Această componentă va face legătura și în același timp va monitoriza tot ceea ce va însemna din punct de vedere logistic pregătirea navelor și desfășurarea acțiunilor.

- **Operația Active Endeavour „bate” la ușă. Cum apreciați pregătirea echipajului fregatei Regina Maria pentru această misiune?**

- Până în acest moment fregata Regina Maria se află în graficul de desfășurare a pregătirii pentru Active Endeavour. Consider că prin misiunile în comun pe care le-a avut cu nave din NATO, pregătirea navei și a echipajului este bună.

- **Domnule comandor, este necesară presa militară de marină?**

- Dacă n-ar fi necesară nu ați mai exista. Eu cred că este necesară și vreau să evidențiez faptul că ultimele apariții ale revistei Marina Română și ale emisiunilor de radio și televiziune, au evidențiat faptul că, sub aspect calitativ prezentarea pe care o faceți dumneavoastră activității din Forțele Navale este mult îmbunătățită. ■

Prioritate zero: operaționalizarea Comandamentului Flotei de Fregate

Interviu cu comandorul Aurel Popa, comandantul Flotei de Fregate

Cpt. ing. **Mihai EGOROV**

- **Domnule comandor, de ce a fost necesară înființarea acestei structuri, din care fac parte, alături de cele trei fregate, nava de suport logistic Constanța și grupul de elicoptere ?**

- Înființarea Flotei 56 Fregate, ca mare unitate de nivel tactic subordonată Flotei, este un proces de optimizare a capacităților existente și se înscrie în procesul firesc de operaționalizare a Forțelor Navale. Subordonarea celor trei fregate, a navei de suport logistic Constanța și a grupului de elicoptere, asigură conducerea operațională și administrativă a acestora, pentru pregătirea, conducerea și executarea misiunilor specifice în cadrul operațiilor de apărare colectivă, în sprijinul păcii și umanitare sau de combatere a amenințărilor asimetrice.

- **Care vor fi misiunile Flotei de Fregate și care va fi rolul acestei unități în cadrul Forțelor Navale ?**

- Rolul Flotei de Fregate este dat, în principal, de capacitățile operaționale de excepție a navelor subordonate și de faptul că sunt incluse în pachetul de forțe puse la dispoziția Alianței pentru operații de apărare colectivă. Interoperabilitatea deplină sub aspectul tehnicii, dar și a procedurilor în teatrele de operații, în cadrul grupărilor multinaționale creează o nouă dimensiune acțională a Forțelor Navale. Misiunile Flotei de Fregate se înscriu în misiunile pe care Armata României, Forțele Navale le execută în cadrul sistemului de apărare națională și colectivă, dar și în misiunile specifice operațiilor de sprijin a păcii, de combatere a terorismului și umanitare, conferind României posibilitatea implicării active în operații de stabilitate.

- **Domnule comandor, sunteți comandantul celei mai tinere unități din Forțele Navale. Care sunt prioritățile dumneavoastră la început de drum?**

- Prioritățile mele sunt multe pentru că și domeniile de acțiune sunt numeroase. Poate mai corect spus sunt prioritățile noastre, a celor din Flotila 56 Fregate. În principal efortul nostru va fi direcționat în perioada imediat următoare pentru

operaționalizarea Comandamentului Flotei până la sfârșitul acestui an. În acest moment, suntem într-o primă etapă de operaționalizare inițială, urmând ca de la 1 iulie, printr-un program adecvat de pregătire, să realizăm un potențial operațional care să permită organizarea, planificarea și conducerea acțiunilor militare la nivelul standardelor și procedurilor NATO. Ritmul activităților în Forțele Navale este deosebit de alert. Important pentru noi este să găsim modalitățile adecvate de a realiza coeziunea echipajelor care până acum au fost entități distincte, pentru ca la nivelul Flotei de Fregate capacitățile tehnice și umane să se transforme în capacitate operațională. Simbolurile celor 4 distrugătoare românești care au acționat în cel de-al doilea război mondial, denumite careul de ași ai României, au fost preluate pe sigla Flotei 56 Fregate. Pentru noi, înseamnă tradiție, respect, dar mai ales obligația de a demonstra prin fapte și atitudine apartenența și continuitatea în timp la valorile și tradițiile Marinei Române.

- **Odată cu înființarea acestei unități, apar modificări în pregătirea sau modul de acțiune al fregatelor?**

- Odată cu sosirea în țară a celor 2 fregate, sistemul de instrucție la nivelul Forțelor Navale a fost reorganizat într-o concepție nouă, compatibil cu sistemele de instrucție similare folosite de forțele navale ale țărilor membre NATO. Rolul

pe care îl are comandamentul Flotei 56 Fregate este de a centraliza și uniformiza instruirea și în principal de a perfecționa instrucția operațională a echipajelor. În această idee sunt multe lucruri de făcut și până la sfârșitul anului sunt convins că vom îmbunătăți substanțial procesul complex de instrucție la nivelul Flotei.

- **Operația Active Endeavour „bate” la ușă. Este pregătit echipajul fregatei Regina Maria pentru această misiune?**

- Cunoscut foarte bine pașii parcurși pentru pregătirea acestei misiuni și mai ales ce s-a realizat în domeniul instrucției echipajului. Spre deosebire de echipajul fregatei Regele Ferdinand, în pregătirea căruia am adoptat mai multe soluții, echipajul fregatei Regina Maria a beneficiat de la început de soluția optimă de pregătire bazată pe experiența și expertiza câștigată pe timpul participării anul trecut la această misiune. Din acest punct de vedere nivelul de pregătire atins de echipaj în concordanță cu cerințele esențiale necesare îndeplinirii misiunii este foarte bun și pentru această etapă nava se află în etapa finală de pregătire. În cadrul exercițiului NATO/PfP MAKO 06, nava va fi evaluată pentru misiunea Active Endeavour. Vom vedea dacă în urma acestei evaluări nava și echipajul au atins standardul cerut de pregătire, sau este necesar să acoperim deficitul de pregătire în anumite domenii.

- **Domnule comandor, este necesară presa militară de marină?**

- O întrebare cel puțin ciudată, cum să nu fie necesară presa militară de marină? Eu cred că presa militară de marină a făcut progrese mari în mediatizarea și prezentarea realităților din cadrul Forțelor Navale, având un impact mai mare atât în rândul personalului militar, dar și în rândul personalului civil, lucru deosebit de benefic. Noi, trebuie să fim cunoscuți și în afara sistemului militar, dar în același timp, noi trebuie să cunoaștem evenimentele importante care se desfășoară în cadrul Forțelor Navale. Și dacă doriți un răspuns tranșant, existența presei militare de marină nu poate fi pusă la îndoială. În același timp, ca o părere personală cred că în acest domeniu se poate face mult mai mult. ■

**Nava purtătoare de rachete
Pescărușul (NPR 189)**

„Forțele Navale Române se transformă rapid” sau despre contribuția României la „Marina militară a celor 1000 de nave”

În data de 19 iunie căpitan-comandorul Ronald Schall, atașatul naval al Ambasadei Statelor Unite de la București și-a încheiat misiunea în România, succesorul său fiind căpitan-comandorul Gary Herbert. Pe parcursul mandatului său căpitan-comandorul Ronald Schall s-a dovedit a fi un prieten al redacției noastre susținându-ne necondiționat în demersurile noastre jurnalistice și un adevărat „susținător” al Forțelor Navale Române, al dezvoltării colaborării dintre cele două marine. Nu a părăsit postul înainte de a ne vizita la redacție și a avut amabilitatea să răspundă întrebărilor noastre.

Text și foto:
Bogdan DINU

- Care ar fi realizările și care sunt lucrurile pe care nu le-ați putut duce la bun sfârșit pe timpul mandatului dumneavoastră?

- O întrebare foarte bună. Cred că cea mai mare realizare, de care sunt și foarte mândru de altfel, este faptul că am reușit să determin ca Forțele Navale Române și U.S. Navy să lucreze împreună mult mai des și la un nivel de complexitate a exercițiilor mult mai mare. Împreună am reușit să arătăm lumii că Forțele Navale Române au parcurs cu succes procesul tranziției către integrarea completă în NATO, că pot opera cu toții aliații, fie că fac sau nu parte din Alianța Nord-Atlantică și sunt foarte fericit că viceamiralul dr. Gheorghe Marin mi-a oferit oportunitatea de a aduce nave militare americane care să lucreze cu marinarii români. Aceasta ar fi principala mea realizare. Mai sunt foarte multe lucruri de făcut însă. Am fost singurul din partea americană care am lucrat în această direcție și mi-au trebuit doi ani întregi pentru a întâlni și identifica oamenii potriviți din Forțele Navale Române pentru ai prezenta și pune în contact cu partea americană, pentru a putea lucra împreună. Desigur, vrem să continuăm să oferim asistență Forțelor Navale Române pentru echiparea fregatelor, pentru echipamente electronice, de comunicații, pentru a lucra cu NATO, pentru perfecționarea pregătirii, pentru a efectua misiuni în Marea Neagră și Marea Mediterană. Mai sunt foarte multe de făcut iar unele lucruri chiar nu au putut fi făcute în doar cei doi ani. Funcția în care m-am aflat, aceea de atașat naval, este

foarte importantă pentru guvernul Statelor Unite și pentru mine personal. Este, dacă vreți, apogeul carierei mele în U.S. Navy. Nu-mi pot imagina o altă cale prin care să pot să influențez atâtea proiecte, să particip la dezvoltarea unei asemenea cooperări și colaborări internaționale, inclusiv cu Forțele Navale Române, pentru a construi ceea ce amiralul Harry Ulrich (comandantul Forțelor Navale din Europa, COMUSNAVEUR&COMJFC, n.n.) numea „marina militară a celor 1000 de nave”, adică acțiunea concertată a forțelor navale ale tuturor țărilor împotriva terorismului, a amenințărilor asimetrice, a traficului de droguri sau armament.

- Cum a decurs colaborarea cu Statul Major al Forțelor Navale?

- De regulă, am reușit să mă întâlnesc cu viceamiralul dr. Gheorghe Marin în fiecare lună. În timpul acestor întâlniri am discutat despre exerciții,

echipamente, tehnologie, probleme de personal. Pentru a înțelege mai bine de ce au existat aceste întâlniri poate că ar trebui să aruncăm o privire asupra corpului atașatilor militari acreditați la București. Din câte știu eu există doar patru „uniforme de marină” printre atașatii militari: eu, comandorul Sjoerd Johannes Hoekstra Bonnema, atașatul apărării, militar, aero și naval al Regatului Țărilor de Jos (acreditat în România și Bulgaria, n.n.), locotenent-colonelul Toka Ivan Dmătrovici, atașatul militar al Ucrainei și locotenent-comandorul K. Erhan Arkeș, adjunctul atașatului apărării al Turciei. După cum se vede, nici unul dintre ei nu este atașat naval, sunt fie atașai ai apărării sau adjuncti ai acestora. Doar ambasada Statelor Unite are un atașat naval. Privind lucrurile din această perspectivă este mai ușor de înțeles de ce am putut să lucrez mai strâns cu viceamiralul dr. Gheorghe Marin, ceilalți atașai având mult prea multe sarcini și proiecte în derulare cu Forțele Aeriene sau cu Forțele Terestre. A fost simplu pentru mine deoarece am putut să-mi rezerv tot timpul pentru acest lucru. Mai în glumă, mai în serios, viceamiralul dr. Gheorghe Marin chiar îmi spunea că este șeful meu, că fac parte din Statul Major al Forțelor Navale și că îmi îndeplineam sarcinile primite. Sper că am fost în stare să îndeplinesc aceste lucruri pentru domnia sa.

- La preluarea funcției afirmați că doriți să vă implicați serios în munca dumneavoastră deoarece foarte multe rezultate depind de persoana care ocupă un astfel de post precum și de gradul de motivare și determinare. Credeți că ați reușit în demersul dumneavoastră sau acesta

a fost afectat serios de birocrăția sistemului în ansamblu (nu doar a celui militar)?

- Nu ar fi corect să spun că am făcut mai mult decât predecesorul meu (este vorba de căpitan-comandorul Jeffrey Taub, de la care a preluat funcția, n.n.) pentru simplul fapt că a realizat foarte multe lucruri. Dar, putem spune că am făcut acele lucruri pe care am dorit cu adevărat să le duc la bun sfârșit. Lucrul asupra căruia mi-am focalizat atenția în cei doi ani și de care sunt foarte mândru este creșterea colaborării dintre U.S. Navy și Forțele Navale Române. În cei doi ani nivelul colaborării a ajuns undeva foarte sus, așteptările sunt mari și eu cred că am reușit în demersul nostru. Putem oferi un exemplu. La primul exercițiu de la preluarea funcției am colaborat cu Comandamentul Operațional Naval la scenariul exercițiului, comunicații, coordonate, cam tot ceea ce face de obicei un ofițer de operații. Exercițiul s-a efectuat, planurile au fost bune, la fel și antrenamentele. La următorul exercițiu, câteva luni mai târziu, nu a mai fost necesar să fac eu lucrul acesta. Am adus un planificator american, l-am prezentat planificatorilor români și au lucrat împreună, un fel de stat major de tip „joint” dacă vreți, în care cele două marine au lucrat direct. Cu alte cuvinte, să-l lăsăm pe atașatul naval să-și vadă de treabă, nu mai e nevoie de intermediar și să-i lăsăm pe profesioniști să lucreze. La ultimul exercițiu comun, cel cu *USS Porter*, americanii m-au întrebat care cred eu că este partea cea mai bună a exercițiului. Răspunsul meu a fost următorul: întregul exercițiu a fost planificat prin e-mail. Nu a fost necesar să aducem oameni în România pentru conferințe de planificare, nu a fost nevoie să cheltuim o grămadă de bani pentru planificare, totul a fost posibil prin e-mail, am stabilit modalități de comunicare, atât pentru partea secretă cât și pentru cea nesecretă pentru a transmite cerințele exercițiului. Am trecut de la faza hârtiilor scrise la cea electronică a schimbului de informații. Este o realizare majoră a ultimilor doi ani. Cred că am reușit în proiectele pe care le-am inițiat. Privind lucrurile în mod realist am știut că nu voi putea reuși în toate proiectele mele ci doar în câteva și de aceea sunt foarte fericit că noul atașat naval, căpitan-comandorul Gary Herbert, care va prelua funcția, are noi idei, tehnologii noi, o nouă abordare și va putea duce la un alt nivel ceea ce eu nu am putut finaliza. Știu că oamenii glumesc despre birocrăție, și nu vorbesc aici doar despre Forțele

Navale sau România, dar eu cred că odată cu intrarea în NATO aceasta a fost redusă, standardele s-au schimbat și, în general, militarii doresc să fie implicați în misiuni cum ar fi BLACKSEAFOR, Active Endeavour sau în teatrele de operații din Irak și Afganistan. Nu poți face asemenea lucruri dacă birocrăția există sau se dezvoltă iar prezența Armatei Române în locurile și misiunile menționate anterior este o dovadă că birocrăția nu mai poate fi considerată o problemă.

- În doi ani ați reușit probabil să aveți o imagine de ansamblu a marinei militare române. Ce credeți că ar trebui îmbunătățit sau schimbat rapid în Forțele Navale Române?

- Forțele Navale Române se schimbă rapid, chiar foarte rapid. Când am preluat funcția acum doi ani, viceamiralul dr. Gheorghe Marin lansase planurile pentru transformarea marinei și lucrurile s-au mișcat foarte bine. Domnia sa știa de mai mulți ani prin ce transformări trebuie să treacă marina română, nu doar pentru accesarea în NATO ci și cele care priveau mărimea forțelor, tehnologia, pentru a deveni o marină a secolului XXI. De exemplu, acum doi ani vă pregăteați pentru sosirea primei fregate din Marea Britanie, acum deja a doua fregată urmează să plece în curând la a doua misiune Active Endeavour, toate în mai puțin de doi ani. Tot cu doi ani în urmă, nimeni în afara viceamiralului Gheorghe Marin și a statului său major nu credea și vorbea de elicoptere care să opereze de pe fregate, acum avem deja primii piloți de marină pentru elicoptere care urmează școala de la Boboc. În doi ani,

de la lipsa aviației navale la aviația ambarcată, de la recepționarea fregatelor la a doua misiune Active Endeavour în Marea Mediterană. Sunt schimbări rapide. Nu știu dacă alte marine ar fi putut realiza aceste lucruri dar evoluția a dovedit că viziunea viceamiralului Gheorghe Marin asupra transformării Forțelor Navale a fost cea corectă. Să adăugăm faptul că Forțele Navale au fost prima categorie de forțe armate complet profesionalizată, cred cu un avans de un an față de data planificată inițial. Este o evoluție rapidă și cred că este greu să te întrebi ce va urma chiar și săptămâna următoare. Desigur, bugetul afectează totul, trebuie să urmărești o listă de priorități, ce schimbări poți face acum, pe care să le lași pentru viitor, pe ce priorități să se concentreze factorul politic și militar decizional și cu ce mijloace să le ducă la îndeplinire. Cred că România a surprins celelalte țări membre NATO prin modul deosebit

în care s-a descurcat în toate domeniile: misiunile fregatelor, suportul logistic, în teatrele de operații din Afganistan și Irak. Lucrurile au progresat atât de rapid în ultimii doi ani încât cred că NATO ar trebui să reevalueze situația. A fost o surpriză plăcută pentru Alianță și pentru toată lumea când au constatat competența de care a dat dovadă fregata *Regele Ferdinand* în misiunea Active Endeavour.

- Pe timpul mandatului dumneavoastră au avut loc mai multe exerciții comune, vizite ale unor nave sau delegații la nivel înalt și au apărut primele facilități militare americane în România. De care dintre aceste proiecte vă simțiți mai apropiat?

- Cu siguranță, de exercițiile navale comune. Sunt mândru mai ales de nivelul extrem de ridicat al acestor exerciții. Explicația este una singură: profesionalismul ofițerilor, maiștrilor militari și militarilor profesioniști din Forțele Navale Române. Nu cred că aș putea fi mai mândru de atât pentru marinarii români care au făcut posibilă această transformare. Afirmatia este valabilă pentru toate componentele Forțelor Navale Române fie că vorbim despre mecanici, mentenanță, lupta pentru vitalitatea navei sau împotriva incendiilor, departamentul operații sau exercițiile de boarding. Chiar și în domeniul logistic, al aprovizionării, românii sunt foarte interesați să învețe și să afle cum este mai eficient să procedezi, de exemplu dacă te afli în misiune la Active Endeavour și ai nevoie să aduci o piesă sau să realizezi un schimb de echipaj, cum acționezi în sistem, modalitatea de plată,

cum găsești furnizorul astfel încât să rezolvi problema cu costuri cât mai reduse. Aceasta este diferența dintre o marină care doar „face” lucruri și una care este profesionistă și care poate deplasa nave oriunde în lume și exact asta au devenit Forțele Navale Române.

- O întrebare pe care am pus-o și predecesorului dumneavoastră. Cum se poate face auzită România, o marină „mică”, în concertul nu neapărat al marilor puteri maritime dar măcar al celor regionale?

- Este o întrebare ușoară.

Ați făcut-o deja, sunteți o voce distinctă, sunteți auziți. În fiecare zi la Comandamentul Forțelor Navale americane din Europa de la Napoli, atunci când au loc ședințele prin care amiralul și staff-ul său este informat în legătură cu situația din regiune, vă garantez că numele României este menționat, pentru că sunteți atât de activi, pentru faptul că Forțele Navale Române chiar fac ceva și nu stau pur și simplu cu navele la cheu. Pot să vă spun că Forțele Navale Române au o reputație foarte bună. Este și impresia delegațiilor militare care vizitează România. Când vin aici se așteaptă la lucruri bune dar când pleacă o fac cu convingerea că au văzut lucruri deosebite. Un alt lucru de care sunt mândru este faptul că delegațiile sau ofițerii americani care vin în România o fac pentru muncă, o fac pentru a realiza un anumit lucru. Nu vin pentru mese protocolare și conversații politicoase. E o mare diferență aici. Vin să ofere ceva, fie că e vorba de instrucție și antrenamente sau schimb de experiență. Și cererile nu vin doar din partea americană ci și din partea română, în mod echitabil. Nu pot să nu remarck creșterea nivelului de reprezentare a U.S. Navy în România. Astfel de la prezența unor căpitani sau locotenenți-comandori în calitate de planificatori ai unor exerciții am ajuns la vizita unor comandori și comodorii cu scopuri precise și lucrative. Cel mai recent exemplu este vizita la București, în prima parte a lunii mai, a contraamiralului Robert Clark (care a mai fost prezent și în timpul exercițiilor navale comune de anul trecut și care este conducătorul programului de parteneriat maritim care are drept obiectiv optimizarea interoperabilității între marinele Alianței). Sperăm să demarăm un program de schimb de personal, nu doar pentru maiștrii militari din această vară dar și pentru ofițerii tineri astfel încât aceștia să aibă posibilitatea de a efectua stagii sau schimburi de experiență, cum vreți să le numiți, la bordul unor nave militare

americane din Mediterana care acționează în cadrul misiunii Active Endeavour, chiar și pentru perioada în care Forțele Navale Române nu au o navă în această misiune. Acești tineri ofițeri se pot astfel familiariza cu cerințele operației Active Endeavour și se pot întoarce în România pentru a împărtăși experiența dobândită colegilor lor. Sperăm să putem aduce în România un consilier pe probleme de personal la Școala Militară de Maiștri a Forțelor Navale pentru a preda cursuri legate de calitățile de lider deoarece în ziua de azi nu mai contează doar abilitățile tehnice ci calitățile de lider, lanțul de comandă, cine are autoritatea și responsabilitatea pentru navă, echipament și, lucrul cel mai important, a oamenilor. La nivel de comandanți, de amirali, este important că astfel de probleme se pot discuta și, mai ales, se pot asuma responsabilități și formula angajamente clare. Remarc gradul mare de implicare al oamenilor și faptul că toți au ceva de oferit.

- Nu putem să nu vorbim și de presa de marină. Ce părere aveți despre presa militară de marină din România?

- Este ceva unic pentru că vorbim despre transformare. Toată lumea folosește acest cuvânt. Este ușor să vorbești despre transformarea echipamentelor, a modului de operare, poate transformarea modului în care se predă la școlile marinei. Dar există numeroase alte domenii care suferă un proces de transformare cum ar fi relațiile dintre diferite domenii, diferite agenții guvernamentale și evident, și presa, militară sau nu, parcurge un proces de transformare. Transformare și evoluție. Îmi amintesc că pe vremea când eram un tânăr ofițer, cu foarte mulți ani în urmă, nu acordam o atenție prea mare presei și cred că experiența din care au învățat cel mai mult militarii americani a fost operația Desert Storm de la începutul anilor '90 când ne-am dat seama că în era actuală a informației, a satelitului și Internetului, nu poți ascunde lucrurile sau nu poți să nu

spui anumite lucruri publicului pentru că oricum le află. Cu alte cuvinte am evoluat. Cred că alte țări parcurg acum același proces pe care l-am parcurs și noi. Cred că lucrurile vor evolua la fel și în România. Nu vă rămâne decât să continuați să acționați în continuare, să mențineți „presiunea” și să lucrați împreună cu militarii, chiar dacă nu toți poartă uniformă, și în cele din urmă barierele vor dispărea, veți vedea că toată lumea este de aceeași parte, nu suntem „noi” împotriva „lor”, pentru că oamenii, publicul, merită să știe pentru ce plătesc impozite, pentru ce sunt utilizați banii,

cât de eficient sunt folosiți și asta este una din atribuțiile unui guvern bun: să cheltuiască cât mai eficient banii contribuabililor. Presa este instrumentul, mijlocul prin care informațiile sunt furnizate publicului. Revenind la produsele pe care le realizează Grupul Mass-Media al Forțelor Navale vreau să spun că îmi place să urmăresc emisiunea dumneavoastră de televiziune și îmi pare rău că nu o pot face și la București. Este realizată cu profesionalism și aici vreau să fac câteva precizări. Aveți atât subiecte și reportaje „de piață”, cu impact la public care urmează trendul televiziunilor din România, cum ar fi revenirea din misiuni internaționale, revederea familiilor, „povești” personale, emoționante, dar abordați și subiecte din sfera profesională, legate de echipamente, comunicații, modernizări de echipamente, adică lucruri pe care marinarii militari doresc să le vadă sau să le citească. Cred că amestecul dintre cele două tipuri de abordări este unul bun și corect iar afirmația este valabilă și pentru revista *Marina Română*. Fiecare număr de revistă are un dosar, o temă centrală, fie că este vorba de participarea la misiunea Active Endeavour, de lansarea de rachete, de exerciții navale internaționale, BLACKSEAFOR sau Ziua Marinei Române. E bine că revista are o temă anume în fiecare număr.

- Sunteți ofițer de marină. Aveți un mesaj pentru colegii români?

- Mesajul este următorul: nu renunțați niciodată, nu vă opriți niciodată, continuați să acționați. Forțele Navale Române vor deveni curând o marină de primă mână. E frustrant, e dificil, niciodată nu ai suficienți bani, nu ai oamenii pe care ai dori să îi ai, nu ai școlile pe care le-ai dori, dar așa este în viață. Perseverăți și abia aștept ca în viitoarele misiuni, nava mea să acționeze alături navele românești în Marea Neagră, în Marea Mediterană și în lumea întreagă. ■

Cine și cum ne mai păzește

Poliția militară din Forțele Navale

Text și foto:

Bogdan DINU

Lucrează în cadrul Forțelor Navale, dar nu sunt marinari. Cu siguranță, nu îi veți întâlni pe mare sau pe nave, chiar dacă uneori sunt solicitați să asigure paza navelor străine aflate în escală la Constanța. Cei aproximativ 400-450 de militari care activează în structurile de poliție militară din Forțele Navale devin „vizibili” destul de rar. Nici măcar de ziua armii, 15 mai, aflată la concurență cu cea a chimiștilor militari, existenți și ei în Forțele Navale. Mărturie stă faptul că în ultimul deceniu și jumătate nu am scris vreodată un rând despre ei. Intrăm în contact cu acești oameni prin misiunile de control pe care le au la poarta unităților sau prin cele de însoțire a coloanelor oficiale. Iar în cazul șoferilor autovehiculelor militare, atunci când au misiuni de control și îndrumare a traficului rutier. Misiunile specifice sunt îndeplinite în prezent doar de compania de poliție militară din cadrul Batalionului de Stat Major și Deservire, deoarece doar acești profesioniști cu „ștate” vechi au experiența și instrucția necesară. Ei reprezintă partea vizibilă. Restul „aisbergului”, adică mai mult de trei sferturi din efective, execută serviciul de pază la diferite unități și platforme militare. Și, cu toate că, titulatura de poliție militară

apare și în cazul acestor subunități va mai trece ceva vreme până când vor putea să execute și altfel de misiuni, dacă o vor face vreodată.

Subunități și subordonări

În Forțele Navale Române poliția militară nu (mai) există sub forma unei unități independente. În prezent avem o subunitate (companie) în subordinea Batalionului de Stat Major și Deservire și plutoane de poliție militară (pază) la Comandamentul Bazei Navale (care asigură paza Comandamentului Flotei) și la toate secțiile logistice și depozitele din Forțele Navale. Pentru coordonarea activităților mai există câte un ofițer de poliție militară la Baza Navală, Comandamentul Flotei, Academia Navală „Mircea cel Bătrân” și un compartiment de poliție militară la Statul Major al Forțelor Navale de la București. Pe linie ierarhică se subordonează comandantului unităților respective, adică fie comandantului batalionului, fie comandantului Bazei Navale sau comandanților secțiilor logistice și depozitelor. Printre misiunile specifice la timp de pace menționăm: asigurarea ordinii și disciplinei, controlul și îndrumarea traficului rutier (controlul autovehiculelor militare, îndrumarea și însoțirea coloanelor militare cu

transporturi speciale), însoțirea coloanelor oficiale de demnitari militari români și străini precum și intervenția la diferite obiective. Când ne referim la asigurarea ordinii și disciplinei militare includem și asigurarea pazei unităților militare, subiect asupra căruia vom insista puțin mai târziu. La război misiunile devin mai complexe, aici intră în acțiune și TAB-urile din dotare, se poate executa pază la centre de refugiați, dirijarea circulației în nodurile rutiere, etc.

Relația companie-batalion

Ca subunitate, compania de poliție militară din cadrul Batalionului de Stat Major și Deservire are o vechime de un an. Este de fapt unitatea de poliție militară cunoscută la care s-a adăugat plutonul de pază de la vechiul batalion. În principal subunitatea asigură paza platformei militare Tomis Nord, a portului militar Constanța și a altor obiective secundare, iar prin plutonul de control și îndrumare a traficului rutier, misiunile specifice acestuia. După cum ne preciza locotenentul Ciprian Cobzaru, locțiitorul comandantului companiei (căpitanul Radu Prisăcaru se află într-o misiune ONU în Burundi), este singura subunitate de poliție militară din Forțele Navale care poate executa misiunile specifice datorită nivelului

Misiunea de control și îndrumare a traficului rutier include și verificarea autovehiculelor militare.

de instrucție și experienței acumulate (mai puțin plutonul de pază preluat de la batalion, pentru care nu a existat timpul necesar instrucției). De fapt, în ultimul an tocmai datorită misiunilor de pază care acaparează aproximativ 80% din timpul și personalul subunității nu s-a putut executa nici o oră de instrucție specifică. Este adevărat că paza obiectivelor militare se regăsește printre misiunile poliției militare, dar în acest caz a devenit activitatea principală. Mijloacele auto din dotare, cele câteva Dacii și Aro la care se adaugă „exoticele” motociclete Java, sunt uzate moral și fizic. Și, totuși, au fost executate cu succes câteva misiuni, printre care și asigurarea pazei poligonului de la Babadag în timpul exercițiului ROMEX de anul trecut. În același timp compania a pierdut unele misiuni, cum ar fi paza navelor militare străine care vizitează portul Constanța, preluată de Compania Pază Securitate Portuară a Batalionului de Infanterie Marină (cu mențiunea că mai sunt solicitate la anumite nave cu nivel ridicat de securitate).

O altă problemă, mult mai greu de cuantificat și evaluat pentru că nu se regăsește în nici un raport, ține de mentalitate și de percepția polițiștilor militari față de statutul propriu și misiunile specifice. Ne referim aici la pierderea, în urmă cu un an, a statutului de unitate separată și includerea ca subunitate în cadrul batalionului. Chiar dacă această stare de lucruri nu este afirmată răspicat, fie la nivelul documentării fie în actele oficiale, nu înseamnă că nu există și nu se citește printre rânduri. Pe

de o parte, dacă toți militarii din unitățile desființate sau resubordonate în reforma din Forțele Navale din ultimii ani s-ar simți frustrați, probabil că jumătate din personal nu ar trebui să se mai prezinte la serviciu. Pe de altă parte, ca la orice proces și aici există câștiguri, dar și „neajunsuri”, după cum a ținut să le denumească locotenent-colonelul Ovidiu Sporiș, șeful Compartimentului de poliție militară din Statul Major al Forțelor Navale. La capitolul câștiguri avem interesul manifestat de comandantul batalionului, locotenent-colonelul Stan Popărlan, pentru repararea autovehiculelor companiei, inclusiv a TAB-urilor care nu mai funcționau de aproape un deceniu, lucru apreciat și menționat ca atare de locotenentul Ciprian Cobzaru. La „neajunsuri” menționăm limitarea plecărilor în misiuni în străinătate și în teatrele de operații. La nivelul companiei peste 75% din cadre au participat la misiuni în străinătate (față de doar 4-5 militari angajați prin contract din peste 80). După cum ne declara locotenent-colonelul Ovidiu Sporiș, pentru polițiștii militari, singura formă de pregătire reală este participarea la aplicații și exerciții multinaționale, fie în subunități de sine stătătoare sau în comandamente multinaționale. În ultimul an s-au înaintat 3-4 rapoarte ale unor cadre din subunitate pentru participarea la astfel de misiuni, toate avizate negativ de comandantul batalionului. Precizăm aici că orice comandant de unitate, poate spre nemulțumirea unora, are viziunea de ansamblu asupra necesităților structurii pe care o conduce și a numărului

Sarcinile administrative sunt numeroase...

de cadre necesare bunului mers al unității. Orice plecare în astfel de misiuni înseamnă o redistribuire a sarcinilor către cei care rămân. Oricum, totul se derulează în limitele regulamentelor. La un moment dat în unele discuții „neoficiale” a fost pronunțat și cuvântul „filieră”, în sensul că ar exista anumite cadre care ar fi „abonate” la astfel de misiuni. Aceste lucruri pot fi verificate, ca și evoluția ulterioară în carieră, profitabilă sau nu pentru Forțele Navale. Tot la capitolul neajunsuri intră și sarcinile, să le numim „administrative”, pe care trebuie să le îndeplinească compania de poliție militară. Pentru a evita orice echivoc precizăm, după cum ne-a declarat și locotenentul Ciprian Cobzaru, că polițiștii militari nu sunt nemulțumiți de existența acestora (sarcini de acest fel există în toate armatele lumii), cât mai ales de frecvența și dimensiunea lor. Situația se datorează inexistenței, la nivelul batalionului, a unei subunități care să se

Misiune în trafic.

Control de rutină la intrarea în portul militar Constanța.

ocupe de aceste sarcini și este recunoscută și asumată ca atare de comandantul batalionului, locotenent-colonelul Stan Popărlan, care s-a implicat personal pentru modificarea statutului de organizare a batalionului, răspunsul primit fiind însă unul negativ, cel puțin în această fază. Situația este cunoscută și la nivelul SMFN.

Plutoane de pază sau de poliție militară?

Poliția militară nu se rezumă doar la compania din cadrul Batalionului de Stat Major și Deservire. Plutoane de poliție militară există și la nivelul Secțiilor Logistice, depozitelor și Bazei Navale. De fapt, sunt fostele plutoane de pază devenite acum plutoane de poliție militară, dar care – după cum ne declara maiorul Ioan Calotă, șef compartiment Poliție Militară la Baza Navală, care coordonează toate aceste subunități

execută doar misiuni de pază a obiectivelor militare. De unde și întrebarea din titlu.

Cea mai nouă structură de poliție militară din Forțele Navale a intrat „în pâine” chiar de ziua Poliției Militare, 15 mai (cu toate că în acte data este 1 mai). Este vorba de plutonul de poliție militară al Secției Logistice 335 din Mangalia care asigură paza platformei portului militar. Perimetrul, misiunile, numărul posturilor, amenajarea s-au realizat după un plan venit de la SMFN care a suferit însă modificări substanțiale la fața locului, acceptate, inclusiv subordonarea plutonului și componența acestuia, de către SMFN, după cum ne-a declarat maiorul Nicu Tîperciuc, șeful de stat major al unității. L-am însoțit pe comandorul Dorin Dănilă, comandantul Bazei Navale, chiar în ziua în care verifica subunitatea și perimetrul aferent: „Pentru paza perimetrală a portului militar Mangalia s-a constituit această subunitate de pază – care aparține de Secția Logistică 335 – prin comasarea subunităților de pază existente deja în compunerea portului militar, cu atribuții de pază asupra întregului perimetru. Nu este exclus, și chiar au existat discuții în acest sens, ca plutonul de poliție militară să-și extindă activitatea și la nivelul garnizoanei Mangalia.” Alături de Batalionul de Stat Major și Deservire, Baza Navală este singura structură din Forțele Navale care are în subordine (prin secțiile logistice și depozite) plutoane de poliție militară (pază). Am dorit să aflăm care este părerea

comandorului Dorin Dănilă în legătură cu această stare de lucruri: „Din punctul de vedere al poliției militare problemele cele mai dificile sau care pot deveni dificile la un moment dat, sunt cele legate de depozite, care au suprafețe foarte mari și acoperă paza perimetrală și celelalte misiuni specifice cu un număr redus de militari. În aceste condiții ne-am adaptat și noi la specificul fiecărui obiectiv. Folosim atât oameni, cât și câini de pază și sisteme de supraveghere.”

De curând a apărut o nouă reglementare privind acordarea unui spor polițiștilor militari de până la 30%. În ultima decadă a lunii mai unele unități acordau deja acest spor, altele făceau demersuri pentru obținerea lui sau după caz, comandanții încercau să se lămurească în ce condiții se acordă, cui, în ce cuantum, permanent sau pentru anumite misiuni. Probabil că este doar o chestiune de timp până ce toți polițiștii militari vor beneficia de acest spor. Provocările pentru polițiștii militari, care nu sunt marinari, dar lucrează în Forțele Navale, țin mai mult de subdimensionarea subunităților față de misiunile de pază actuale. Dar, vorba unui interlocutor, cel puțin deocamdată vor trebui să-și îndeplinească misiunile cu militarii de care dispun. Cu speranța că viitorul va aduce, mai ales pentru fostele plutoane de pază, actualele plutoane de poliție militară, acel plus de experiență, instrucție și, de ce nu, competențe. ■

Curs MCM la standarde NATO

Olivia BUCIOACĂ

Primul curs în limba engleză, la standarde NATO, privind lupta împotriva minelor („Mines counter measures”) s-a desfășurat în cadrul Școlii de Aplicație a Forțelor Navale, în perioada 15 - 26 mai.

Cursul a inclus prezentarea teoretică a manualelor NATO de luptă împotriva minelor și s-a adresat atât ofițerilor de specialitate din Forțele Navale Române, cât și ofițerilor străini. Astfel, alături de cei șapte ofițeri români la acest curs a participat și un locotenent din Azerbaidjan care după absolvire își va putea desfășura activitatea în domeniul luptei contra minelor. „Am absolvit Academia Navală din Turcia. Mă aflu în România în primul rând pentru a participa la curs și în al doilea rând într-o vizită de prietenie, pentru că relațiile dintre Azerbaidjan și România sunt foarte bune. Sunt fericit că mă aflu la acest curs care, pentru mine este foarte important”, ne-a declarat locotenentul Habil Bailarov.

Dacă pentru implementarea standardelor NATO mulți ofițeri români au urmat cursuri în străinătate, este pentru prima dată când în domeniul luptei împotriva minelor se organizează

cursuri de specialitate după proceduri NATO la noi în țară. Cursul privind lupta împotriva minelor a fost predat de profesori care au absolvit cursuri de specialitate și au fost instruiți în străinătate. „Nu uitați să studiați după-amiaza. O să vă amintesc de fiecare dată, cât de important este studiul individual, bazat pe aprofundarea noțiunilor, înainte de predare. Este necesar și util să citiți programul, și cu o zi înainte, să pregătiți materialele pentru o nouă lecție. Pentru că după o oră de predare vom avea o oră de discuții pe baza celor prezentate, altfel va fi foarte dificil să schimbăm opinii și informații”, acestea au fost primele sfaturi pe care participanții le-au primit de la comandorul Ștefan Georgescu, instructor în cadrul cursului de luptă împotriva minelor.

Am fost surprinși să descoperim și o prezență feminină printre ofițerii bărbați. Doamna Simona Rus în calitate de instructor în cadrul cursului reușește să pregătească ofițeri bărbați și să le predea acestora, în sistem NATO, măsuri de deminare specifice operațiunilor de scufundare: „cu ani în urmă am fost scafandru, deci este o pasiune pe care o am de ani de zile pentru această muncă”, ne-a precizat acesta.

Selecția ofițerilor a fost făcută de Statul Major al Forțelor Navale și criteriile minime impuse pentru

participarea la acest curs au fost pe de o parte cunoașterea limbii engleze, iar pe de altă parte cunoașterea unor noțiuni privind lupta contra minelor, având în vedere că majoritatea cursanților sunt ofițeri care încadrează dragoarele maritime din Forțele Navale.

Organizarea acestui curs a reprezentat pentru Școala de Aplicație un prim pas necesar și eficient în pregătirea și instruirea ofițerilor la standarde NATO: „Fiind primul curs în limba engleză, privind lupta împotriva minelor, pe care îl organizează Școala de Aplicație, a fost o provocare pentru noi, dar am avut concursul larg atât a ofițerilor specialiști din Forțele Navale, cât și a oamenilor care proiectează astfel de activități. Cursul reprezintă un început, o cotitură în modul de desfășurare a pregătirii ofițerilor și maiștrilor militari în Școala de Aplicație. Integrarea României în NATO ne impune câteva rigori pe care noi încercăm cu toată seriozitatea să le respectăm pentru a putea face față cerințelor partenerilor noștri din Alianță”, a concluzionat locotenent-comandorul Gheorghe Ichimoaie, șeful cursului. ■

Foto: Robert Stoian

Foto: Robert Stoian

„Olimpiadele” studenților militari

Alma
mater

Foto: Cristian Spătaru

Faza pe Ministerul Apărării Naționale a Concursurilor Sportive și Aplicativ Militare de Vară, a fost organizată la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, în două etape, cea a jocurilor sportive și natației desfășurată în perioada 21-27 mai fiind urmată, în perioada 5 – 9 iunie, de concursurile de atletism și cele aplicativ militare.

Olivia BUCIOACĂ

Pornind de la dictonul „Minte sănătoasă într-un corp sănătos”, sportul și-a reintrat în drepturi, și nu mai puțin de șapte instituții de învățământ militar din țară s-au aliniat la startul competiției pentru a-și disputa medaliile puse în joc. La competiția desfășurată la nivelul academiilor și a școlilor de maiștri și subofițeri ale categoriilor de forțe, Forțele Navale au fost reprezentate de loturile Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” și Școlii Militare de Maiștri „Amiral Ion Murgescu”. Devenite tradiționale în peisajul competițiilor sportive dintre instituțiile militare de învățământ, concursurile sportive și aplicativ militare de vară au fost organizate sub forma unor miniolimpiade care s-au desfășurat conform prevederilor regulamentelor federațiilor de specialitate, stărnind de fiecare dată pasiuni nebănuite.

În prima săptămână, la baza sportivă a Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” s-au desfășurat disciplinele sportive: baschet și handbal-masculin, volei-masculin și feminin și natație-masculin. Lotul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, coordonat de căpitan-comandorul Virgil Ene-Voiculescu, a participat la toate probele sportive, fiecare disciplină contribuind în aceeași măsură la stabilirea clasamentului final. De la început competiția s-a dovedit a fi acerbă, având în vedere valoarea loturilor participante, studenții marinari anticipând ca principali adversari, eternii rivali de la Academia Forțelor Terestre Sibiu și Academia Militară Tehnică București.

Pentru a recupera perioada în care bazinul academiei nu a funcționat, participarea la aceste concursuri sportive și aplicativ militare la disciplina sportivă, natație, a implicat foarte multă muncă, antrenamente suplimentare, efort fizic și psihic deosebit. „Având în vedere

că bazinul a fost dat în funcțiune pe data de 17 noiembrie, ziua Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, studenții noștri au desfășurat toate orele de educație fizică în bazinul de înot, lucru care a favorizat și rezultatele obținute la finalul acestor concursuri sportive. Orele de educație fizică nu au fost suficiente și din acest motiv, am desfășurat, pentru sportivii din lotul de natație, patru antrenamente suplimentare pe săptămână”, ne-a declarat căpitan-comandorul Virgil Ene-Voiculescu. Faptul că antrenamentele suplimentare nu au fost în zadar a fost certificat de rezultatele probei de natație, unde Academia Navală a obținut locul I, prin evoluțiile remarcabile ale studenților marinari, Lemnaru Dragoș și Pleșca Sergiu, câștigători ai probelor de 100 m liber și 100 m bras. Proba de natație a deschis, astfel, seria succeselor pentru loturile Academiei Navale.

Atmosfera în sălile de concurs a fost întreținută cu tobe, talgere, fluiere și instrumente improvizate (sticle de plastic), de galeriile loturilor participante, oferind în tribune un spectacol extraordinar. Într-o atmosferă de reală competiție s-au desfășurat și celelalte probe din concurs, caracteristica dominantă a loturilor sportive fiind spiritul de echipă, fair-play-ul, o realitate remarcată de toți cei prezenți la aceste concursuri. Marinarii nu s-au dezmățat nici la baschet sau volei masculin prin atingerea obiectivului propus, locul I, aflându-se la un pas de a ocupa aceeași poziție și la handbal și volei feminin. Jocurile spectaculoase, prin adoptarea unor tactici inteligente, au fost apreciate de public, care prin ovații și încurajări și-a purtat favoriții spre victorie.

După mai multe meciuri viu disputate, prin cummul de puncte, lotul Academiei Navale a ocupat, după prima etapă, poziția de lider a clasamentului, constituind un

suport moral pentru sportivii care urmau să intre în concurs la probele aplicativ militare. Tensiunea întrecerilor a atins cote maxime în etapa a II-a a a concursurilor de atletism și aplicativ militar, datorită numărului mare de puncte aflate în joc. În cea de-a doua etapă a competiției, în Poligonul Midia au evoluat echipele de triatlon, patrule și duel de foc, demonstrându-și adevărata valoare prin inteligență, îndemânare, rezistență la efort fizic și poate cel mai important, spirit de echipă. Atletismul s-a desfășurat pe stadionul Farul, demonstrând încă o dată buna colaborare a academiei cu Direcția pentru Sport a județului Constanța. Această colaborare a condus la facilitarea desfășurării probelor de atletism, prin asigurarea unui cadru optim de competitivitate. Pe pista olimpică a stadionului, special amenajată pentru desfășurarea probei de atletism, sportivii marinari au concurat cu succes și au atras și de această dată admirația tribunelor. Deși la sfârșitul primei etape a concursurilor sportive, lotul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” se afla în postura de campioană, probele militare, complexe și cu un grad ridicat de dificultate prin specificul lor, au influențat ierarhia finală a clasamentului.

Chiar dacă nu a existat o motivație materială substanțială, premiile fiind mai mult simbolice, au fost puse în joc orgoliile și ambițiile specifice vârstei, fiecare lot sportiv participant având ca obiectiv final ocuparea unui loc pe podium. După cele două etape ale competiției, cu jocuri de echipă, probe cu specific militar și probe individuale, fluiierul final al arbitrilor a fost decisiv. Primul loc în clasamentul general a fost ocupat de Academia Forțelor Terestre Sibiu, urmată de Academia Navală „Mircea cel Bătrân” și Școala Militară de Maiștri „Amiral Ion Murgescu”. Clasarea finală pe podium, vine să confirme încă o dată ambiția și talentul sportivilor marinari. ■

Mereu sensibile și generoase inimile bătrânilor marinari

dr. Mariana PĂVĂLOIU
Muzeul Academiei Navale

„*Felicitări pentru realizări. Numai cine a suferit poate fi generos și eșecul se suportă mai ușor decât succesul*” – acestea sunt cuvintele cu care ne-a gratulat domnul contraamiral (r) ing. Constantin Necula, prezent la sărbătoarea Catedrei Științe Nautice „Gh. I.Balaban”. În dimineața zilei de 29 aprilie, în clubul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” s-au întâlnit, răspunzând invitației căpitan-comandorului dr. Romeo Boșneagu, profesori civili și militari. Decanul de vârstă al amiralilor români, Constantin Necula, cândva el însuși profesor de navigație, a evocat momente din prodigioasă carieră, începând încheiată brusc în anul 1958, la doi ani după ce reorganizase Direcția Hidrografică Maritimă (DHM). În semn de recunoaștere, comandorul Iancu Bordeianu, loțiitorul comandantului DHM, i-a înmănat drapelul (replică) unității, diploma și insigne emise cu ocazia aniversării celor 80 de ani ai instituției (februarie a.c.). A urmat în Capela „Sf.Gheorghe” slujba de pomenire a celor care au slujit la catedră, acum plecați ... Domnul contraamiral Constantin Necula, care cu câteva zile mai devreme ne trimisese un colet cu interesante manuscrise privind cariera sa, precum și cărți, printre care și cea a locotenent-colonelului M.Drăghicescu, a ținut să viziteze Muzeul Academiei Navale consemnând în Cartea de onoare rândurile redactate mai sus. Amintirile au continuat a fi depănate în ambientul deosebit al catedrei de navigație.

8 mai, București, vreme capricioasă – ploaie-soare-ploaie. Iată-ne în Cotroceni, pe una dintre acele străduțe liniștite, cu magnolii înflorite și de unde cu mai bine de cinci ani în urmă am luat obiecte ce au fost ale locotenent-comandorului Gheorghe Iulius Măinescu. Acum doamna Silvia Măinescu, fiica sa, ne încredințează pentru muzeu biroul, biblioteca, un bust turnat în bronz patinat al sculptorului I.Iordănescu, în 1914. Încet, cu grijă, piesele sunt urcate în camion pentru a fi transportate împreună cu câteva volume primite de la familia col.(r) ing. Petre și Carmen Zamfirescu.

17 mai – iubitul *Mircea* sărbătorește 67 de ani. Ora 11, pe peronul gării Constanța ne-am revăzut cu oameni dragi, sosiți după drumul Iașiului – doamna inginer Ileana Ciobanu (nora comandorului Dumitru Ciobanu) și comandorul (r) avocat Mircea Păun – cu comandorul (r) Doru Ionescu. Grupului nostru i s-a alăturat comandorul (r) Mircea Matei, vădit copleșit de moment. A aflat din presă că vor mai veni la Constanța, membri ai Careului Marinarilor, printre care colegul său de la Școala Navală, comandorul (r) ing. Radu Metz, pe care nu l-a mai văzut din 1943. Întârzierea trenului i-a prelungit emoția, dar i-a dat răgazul să ne povestească despre ceea ce-i leagă atât de mult pe marinari – Școala Navală, despre promoția sa – 1945 și ne promite

Capela „Sf.Gheorghe”, slujba de pomenire a celor care au slujit la catedră...

Careul Marinarilor prezent la Muzeul Academiei Navale.

pentru Muzeul Academiei manuscrise, unul autobiografic și celălalt, legat în două volume, „Mitologia greacă”, elaborat de către colegul său, regretatul comandor Dionisie Mihăilescu. (În săptămâna următoare am onorat invitația și am primit donația, n.a.). A sosit trenul în gară și cu el, marinarii veterani: Nicolae Mujicov, Romeo Hagiac, Petre Zamfirescu, Radu Metz, Aurel Cucu, Nicolae Preda, Cristea Georgescu și c.l.c.Gheorghe Iurașcu. *Mircea* în haine de sărbătoare, ne-a primit cu generozitate. Au fost date citirii mesajele trimise de domnii contraamiral Ioan Costi, loțiitorul șefului SMFN și comandorul Dumitru Făină, apoi au ținut scurte alocuțiuni comandorul dr. Virgil Asofie și comandantul secund al navei, locotenent-comandorul Gabriel Moise, dar și comandorul (r) Nicolae Mujicov. Reîntâlnirea cu nava-școală, cu echipajul ei, este de fiecare dată „prilej de dulci aducerii aminte”.

Șirul amintirilor a continuat în careul fregatei *Regele Ferdinand*, unde am fost invitați

Decanul de vârstă al amiralilor români, contraamiral (r) ing. Constantin Necula și doamna dr. Mariana Păvăloiu.

de comandantul secund al navei, căpitan-comandorul Marian Săvulescu. După vizitarea fregatei, am pornit către Academia Navală „Mircea cel Bătrân” unde era programată întâlnirea studenților cu distinșii oaspeți. Aici, în Clubul Academiei, fiecare invitat a ținut să transmită un mesaj, ca foști cadeți. Cuvintele, venite mai greu ori mai ușor, dar cu siguranță sincere, înmuiate, pe alocuri, în lacrimi. Și pentru a rămâne în „atmosfera tinereții, a școlii”, invitații, găzduiți peste noapte în cămin, s-au revăzut cu aspiranții anului V ai Facultății de Marină Militară și împreună au vizionat la televizor meciul de fotbal.

A doua zi, 18 mai, Ziua Internațională a Muzeelor. Întâlnire la ora 8,30 în Muzeul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”. Tema: reambientarea unei săli a muzeului – biroul unui ofițer de marină, anii '40, cu mobilierul adus de la familia Măinescu. Implicați direct în etalarea – nu numai în darurile făcute – marinarii veterani au sugerat ca pe birou să fie prezente instrumente de lucru, manuscrise, rutiera Dunării, iar în bibliotecă, alături de cărți, decorații, de pe pereți să nu lipsească harta României Mari, harta Mării Negre și o copie după cea realizată de comandorul Alexandru Cătuneanu la 1900, fotocopii ale promoțiilor Școlii Navale, de la Careul Marinarilor, precum și icoana cu candelă dăruită la inaugurarea muzeului, 1 februarie 2001, de către regretatul comandor (r) Nicolae Valasoglu (1919-2005). Domnul comandor (r) Aurel Cucu (promoția „Desrobirea” – 1942) ne-a promis cărți de colecție pentru muzeu și care ar sta bine în sala aflată în discuție. (După câteva zile am răspuns invitației comandorului și în patrimoniul Muzeului Academiei au intrat două titluri deosebite și anume „Istoria românilor din Dacia Traiană” de Al.D.Xenopol, Editura Librăriei Școalelor Frații Șaraga, Iași, 1896, (XII volume) și „Histoire générale et anecdotique de la Guerre de 1914” de Jean-Bernard, Berger-Levrault, Éditeurs, Paris, 1919-1923 (VIII volume).

La plecarea din muzeu invitații au lăsat câte un gând de bine în Cartea de impresii, dintre care redăm unul: „*Sărbătoarea lui „Mircea” și a Muzeului Academiei Navale. Amintiri, evocări, chiar și lacrimi! Marină, prima dragoste, te iubesc ca în prima zi!*”

A urmat vizitarea de către oaspeții a Stațiunii de pregătire marinărescă și sporturi nautice de la Palazu Mare, un alt moment de nostalgice amintiri: școala de rame, școala de vele, Casa vapor – „marinărie adevărată”. Ne-am despărțit cu speranța altor revederi. Ținem să mulțumim și pe această cale maistrului militar Constantin Rachieru care ne-a fost alături în cele două zile. ■

Rezistența materialelor ... în concurs

În ultima decadă a lunii mai, agenda Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” a fost foarte încărcată de competiții și concursuri. Astfel, în perioada 19-21 mai sub egida Ministerului Educației și Cercetării s-a organizat, faza națională a celei de-a XXIX-a ediții a concursului științific studentesc „C.C.Teodorescu”, la disciplina rezistența materialelor. La concursul care s-a desfășurat pe secțiuni în profilul mecanic, nemecanic și construcții, au participat 75 de studenți din 12 centre universitare. Organizarea Concursului Științific Studentesc la disciplina Rezistența Materialelor din acest an, nu a reprezentat o premieră pentru Academia Navală „Mircea cel Bătrân”: „*Noi suntem participanți încă din prima ediție, mai precis din 1972. Suntem recunoscători ca participanți serioși, obținând în nenumărate rânduri premii și atunci, este o onoare pentru Academia Navală să organizeze și să desfășoare acest concurs național*” ne-a declarat capitan-comandorul Mihail Pricop, organizatorul fazei naționale a Concursului Științific Studentesc „C.C.Teodorescu”. Din păcate, în acest an, studenții Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, nu s-au clasat, între primii trei. Și totuși, participarea lor la faza națională reprezintă un câștig, o experiență care va contribui la îmbunătățirea pregătirii lor pentru viitoarea carieră pe care o vor îmbrățișa. **(O.B.)**

Cercetarea Științifică, în atenția Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”

În condițiile în care concurența pe piața educațională este din ce în ce mai mare, implicarea studenților în activitatea științifică reprezintă o necesitate. În zilele de 26 și 27 mai s-a desfășurat cea de-a XXVIII-a ediție a Sesiunii anuale de Comunicări Științifice Studentești organizată de Academia Navală „Mircea cel Bătrân”. La manifestări au participat peste 300 de studenți și cadre didactice din 12 instituții de învățământ superior militar și civil. Lucrările științifice au fost structurate pe mai multe secțiuni: Navigație și transport naval, Inginerie electrică, Inginerie mecanică, Mașini termice, Sisteme, instalații și automatizări navale, Matematică-Informatică, Limbi străine, Științe socio-umane și economice și Tehnică militară. Lucrările științifice prezentate au fost întocmite de studenți sub îndrumarea cadrelor didactice, unele dintre acestea făcând parte din proiectele de diplomă care nu peste mult timp vor fi susținute. Temele abordate pe parcursul celor două zile, vor constitui un important fond documentar și vor aduce o contribuție semnificativă la rezolvarea unor teme de cercetare, ai căror beneficiari vor fi instituțiile participante. Obiectivele fundamentale urmărite au fost evidențierea talentelor, comunicarea elementelor de nouitate într-o îmbinare perfectă a teoriei cu practica și promovarea cercetării științifice în rândul studenților. Academia Navală „Mircea cel Bătrân” are o îndelungată tradiție în creația științifică studentească, și pentru a exemplifica această afirmație amintim și cele două centre de cercetare științifică acreditate ale Academiei, în care se derulează numeroase contracte de cercetare, granturi, contracte cu mediul economic, în care sunt angrenați și studenții. În fond, acesta este idealul reprezentanților instituției, ca și studenții să participe alături de cadrele didactice la activitatea de cercetare. **(O.B.)**

Olivia BUCIOACĂ

În 1994, doi tineri studenți din Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, Cătălin Lebidov și Gabriel Avram, au fost admiși la Academia Navală din Annapolis. Drumul deschis de ei, a fost bătătorit apoi de alți studenți marinari.

Academia Navală „Mircea cel Bătrân” constituie prin studenții Facultății de Marină Militară, baza de selecție a studenților români care studiază în prezent la Academia Navală a Statelor Unite ale Americii. Studentul Țolea Adrian, absolvent al anului I al Facultății de Marină Militară, profilul navigație, din cadrul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” va pleca, în luna iulie, la Academia Navală a Statelor Unite ale Americii din Annapolis, Maryland, unde va face parte din promoția 2006-2010, desfășurându-și cursurile în următorii patru ani. Nu este singurul student al Academiei Navale care va studia la Academia Navală din Annapolis, în cadrul aceleiași instituții continuându-și pregătirea în specialitățile ofițer electromecanic, respectiv ofițer punte, alți doi studenți, Manoliu Felicia și Șerbea Costel, care sunt în anul al III-lea.

Dar pentru a ajunge să studieze la Academia Navală din Annapolis, a trebuit să parcurgă un drum destul de lung care a cuprins numeroase și dificile etape de selecție. Am stat de vorbă cu studentul Adrian Țolea, care ne-a povestit tot traseul pe care l-a urmat pentru a obține bursa de studii pentru Academia din Annapolis, retrăind și noi alături de el, cu emoție, fiecare moment dificil prin care a trecut. „Totul a început”, își amintește studentul, de parcă a fost ieri, „în perioada de pregătire militară de bază din anul I, când comandorul Dorel Bosgan a venit și ne-a informat că există locuri pentru Academia Navală din Annapolis și ne-a întrebat cine dorește să meargă să studieze acolo. Nici nu am stat pe gânduri, mi se oferea o șansă și poate singura pe care o poate avea un student al Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, așa fi trăit o nouă experiență prin care așa fi avut ocazia să-mi perfecționez aptitudinile și pregătirea militară pentru a excela, la întoarcere, în domeniul marinei. Și astfel, am început să mă pregătesc intens pentru susținerea tuturor probelor de foc care mi-ar fi permis admiterea la academia americană.”

Aproape jumătate (10-12 candidați) din grupa din care făcea parte și Adrian Țolea și-a exprimat acordul de a participa la probele eliminatorii în vederea admiterii la Academia Navală. Testarea a început la Constanța cu probele sportive: aruncarea mingii de baschet, săritura în lungime de pe loc, tracțiuni și un sprint și a continuat cu un test de o sută de întrebări în limba engleză.

După aceste probe la care s-a adăugat și media din liceu de la disciplina matematică,

Foto: Codruț Burdujan

au rămas în concurs doi studenți care au continuat perioada de testare, de această dată la București. „Am stat patru zile la Școala de Muzici Militare din București și am susținut două teste, unul psihologic și unul de inteligență. Am dat, încă o dată, o probă sportivă, care a constat în flotări, aruncarea mingii de baschet din genunchi, rezistență, tracțiuni și sprint și la care am fost asistați de doi reprezentanți ai Ambasadei SUA. La flotări m-am descurcat cel mai bine, am reușit să execut 70 din maximum de 75”, ne-a spus Adrian Țolea, mândru de recordul pe care îl stabilise. O altă probă a constat într-un interviu susținut în prezența celor doi reprezentanți ai Ambasadei SUA: „întrebările au fost interesante, urmăreau să evidențieze modul de exprimare, capacitatea de a vorbi în limba engleză, dicția, pasiunile, aptitudinile și chiar aspecte legate de percepția și mentalitatea fiecăruia în abordarea anumitor probleme. De exemplu, au fost interesați de modul în care abordăm o situație pornind de la motto-ul Academiei Navale din Annapolis „Eu nu fur și nu-i tolerez pe cei care fură”. Pe această filosofie se bazează și activitatea pe care o voi desfășura acolo în următorii patru ani, într-un sistem foarte strict și corect, care nu tolerează nici un fel de abatere disciplinară sau de învătământ”. După probele sportive și interviu a urmat ultimul și „probabil cel mai dificil test de la București” după cum ne-a mărturisit Adrian Țolea, susținerea examenului TOEFEL, care s-a desfășurat pe durata a aproximativ cinci ore.

După parcurgerea testelor de la București cei doi studenți au revenit la Academia Navală, unde au susținut examenele din sesiunea de iarnă, pornind, apoi spre destinația lași, pentru alte probe. „După

sesiune a trebuit să merg pentru două zile la Iași, la Centrul Euro Education pentru a susține SAT-ul (test de bacalaureat al europenilor) demonstrând, astfel, capacitatea de a cunoaște limba engleză și de a rezolva problemele de matematică, de asemenea în limba engleză. La matematică a fost foarte ușor, singura dificultate pe care o puteai întâmpina era traducerea cuvintelor din limba engleză în limba română. La engleză, însă, a fost destul de dificil, dar cu toate acestea am fost anunțat după câteva săptămâni, timp în care mi-am continuat cursurile la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, „că am câștigat bursa de studii pentru Academia din Annapolis.” Este o șansă unică pe care o poate avea un student al Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, mă simt onorat că pot să reprezint Forțele Navale Române în Statele Unite ale Americii, sper să fac față tuturor dificultăților pe care le voi întâmpina, pentru că știu că nu va fi ușor, dar cu orice preț am să continui și nu am să mă las.”

Cu toate că în aceste clipe atât de importante din viața oricărui student care a reușit să câștige o bursă de studii la o academie din Statele Unite ale Americii, nu te poți gândi decât la ce vei face acolo, studentul ne-a vorbit de așteptările pe care le are când se va întoarce în țară: „În momentul în care mă voi întoarce din Annapolis după absolvirea facultății, sper să acumulez destulă experiență și informații care să îmi permită să excelez în serviciul marinei române. Sper să am ocazia să profesez meseria pe care am fost instruit și să mi se ofere șansa să dovedesc că experiența mea acolo nu a fost în zadar. Cu alte cuvinte să aplic în țară ceea ce am învățat la Academia Navală din Annapolis și să fac lucrul acesta cât mai bine.” ■

Utilitatea schimburilor de experiență

Căpitan ing. Mihai EGOROV

Situată la aproximativ 20 Km de Bistrița, localitatea Colibița a găzduit în perioada 30 mai – 1 iunie convocarea anuală a jurnaliștilor militari din cadrul Forțelor Terestre.

Am primit cu oarecare scepticism invitația (adresată Grupului Mass-Media al Forțelor Navale) de a participa la această activitate. Dincolo de distanță și de durata mare a unei călătorii în Ardeal, mă gândeam că programul va fi unul plictisitor, cu dezbateri interminabile, pe teme mai mult sau mai puțin prăfuite. Activitatea, la care am participat, alături de colonelul dr. Ion Petrescu, directorul Trustului de Presă al Armatei și comandorul Dumitru Berbunșchi, redactorul-șef al revistei *Cer Senin*, avea să fie însă una extrem de interesantă.

Plecând de la ideea *eficientizării promovării imaginii Forțelor Terestre la standardele și parametrii mass-media similare din NATO*, programul celor două zile de convocare la care am luat parte a fost dens și dinamic. El a cuprins viziunări de filme despre activitatea celor trei categorii de forțe, schimburi de opinii pe marginea condiției jurnalistului militar și a dificultăților cu care se confruntă. Organizatorul, *Revista Forțelor Terestre* împreună cu gazda, Brigada 81 Mecanizată Bistrița au inclus în program și două vizite și exerciții demonstrative la Batalioanele 817 Artilerie Mixt de la Prundu Bârgăului și 812 Infanterie „Șoimii Carpaților”.

Discuțiile purtate la Colibița, într-un cadru superb, atenuat doar de ploaia rece și continuă, s-au axat pe rolul jurnalistului în armată, pe genurile publicistice pe care le realizează fiecare categorie de forțe. O privire neutră a putut observa, o dată în plus, că Forțele Navale reușesc prin grupul Mass-Media, să acopere întreaga gamă de produse mediatice având revistă, și emisiuni de radio și de televiziune, în timp ce, printr-o comparație inutilă, colegii din Forțele Aeriene, editează doar revista *Cer Senin*. Organizarea Zilei Presei Militare, a fost o altă temă de dialog, incitantă pentru participanți.

Foto: Elisabeta Izota

Nu au fost lipsite de interes prezentările activității publicistice la nivelul fiecărei categorii de forțe și trebuie să recunosc că m-am uitat cu invidie la colegii de la revistele *Cer Senin* și *Revista Forțelor Terestre*, care numai pentru acest produs mediativ au un echipaj redacțional de opt persoane. Printre funcții, fotoreporteri, corectori, tehnoredactori, funcții existente odată și parcă atât de necesare și la nivelul Grupului Mass-Media.

Pentru că dialogul dintre redacțiile publicațiilor celor trei categorii de forțe să fie unul permanent, am decis să facem schimb periodic de reviste, pentru a ne cunoaște realizările și nivelul la care am ajuns.

Ar mai fi de semnalat, modul deschis și profesionist de abordare a problemei presei, conștienți de rolul și importanța acesteia în prezentarea activității unităților, avută de generalul de brigadă dr. Avram Cătănici, comandantul Bg. 81 Mecanizată Bistrița și locotenent-colonelul Doru Blaiu, comandantul Batalionului 812 infanterie, care a participat la operațiunile din Irak și Afganistan.

Reușind să adune la un loc reprezentanții presei militare din toate categoriile de forțe, convocarea a reiterat ideea că presa militară este prin excelență o armă, care promovează imaginea „nedeformată” a activității din armată. Și standardele la care funcționează trebuie să fie cât mai înalte. ■

Luni 5 iunie s-a desfășurat la Statul Major al Forțelor Navale o convocare pe linie de specialitate a ofițerilor de relații publice din Forțele Navale. Prima convocare din ultimii ani a tuturor celor care încadrează funcțiile de ofițeri de relații publice sau sunt numiți în aceste funcții prin cumul, a plecat de la premisa că activitatea de relații publice vizează obținerea înțelegerii și sprijinului public pentru instituția militară, printr-o informare publică oportună, corectă și completă. Au fost prezentate structura sistemului de relații publice din Forțele Navale, atribuțiile personalului din cadrul sistemului de relații publice precum și mijloacele militare de informare. Un capitol aparte în cadrul dezbaterilor l-a avut gestionarea situațiilor de criză mediativă, discuțiile vizând atât cadrul general de acțiune în situații de criză, cât și particularitățile pe care ofițerii de relații publice le-ar putea întâlni în cadrul unităților. De asemenea, a fost prezentată structura și activitatea Grupului Mass-Media al Forțelor Navale, insistându-se pe necesitatea unei mai bune colaborări între ofițerii de relații publice și structura de presă a Forțelor Navale, imperios necesară pentru o bună mediatizare a activității desfășurată în Forțele Navale. Actualitatea temelor prezentate, precum și discuțiile pe marginea acestora au suscitât interesul participanților, și au făcut ca această convocare pe linie de specialitate a ofițerilor de relații publice din Forțele Navale să fie un real câștig. (M.E.)

**Recompensă, valoare și simbol -
decorațiile din Forțele Navale Române**

Ordinul și Medalia Virtutea Maritimă la șase ani de la reînființare

După șase ani de la reînființarea decorațiilor pentru Forțele Navale Române am căutat să aflăm pentru dumneavoastră cine sunt cei care au fost decorați, care a fost modalitatea de acordare a ordinului sau medaliei, pentru ce merite sau care a fost numărul de decorații acordate până în prezent. Aceasta, cu atât mai mult cu cât anul trecut au apărut unele speculații în presă legate de unele persoane care au fost decorate. Simpla studiere a legilor care reglementează acordarea unor astfel de decorații dar și documentarea pe teren sau la alte instituții cu responsabilități în domeniu, cum ar fi Cancelaria Ordinilor, au condus la clarificarea multor aspecte legate de această problemă.

Text și foto: **Bogdan Dinu**

De ce despre decorații?

Subiect de presă minor? Doar în aparență și cu certitudine nu unul banal. Pe timpul documentării, numeroși interlocutori ne-au întrebat de ce abordăm acest subiect, considerat, în viziunea domniilor lor, lipsit de importanță. Le răspundem acum și aici. Fiecare individ dintr-o organizație sau un sistem dorește să fie relevant, dorește ca munca depusă să-i fie recunoscută și apreciată, de multe ori și altfel decât financiar sau prin poziție ierarhică, cu alte cuvinte prin alte modalități, inclusiv cele cu valoare de simbol. Cu atât mai mult în sistemul militar unde însemnele cu valoare de simbol au o tradiție îndelungată, iar însemnele de grad, de armă sau decorațiile joacă un rol important în cultura organizației. Chiar dacă respondenții noștri s-au situat uneori la polurile opuse ale discuției – de la negarea completă până la derizoriu a valorii sau importanței

decorației acordate, până la asumarea cu o seriozitate excesivă a meritelor, în opinia personală, care i-au determinat pe decidenți să le acorde decorația respectivă – precizăm aici că nu ne-au convins, nici unii și nici alții. Oricum, la mijloc rămâne doar vanitatea fiecăruia dintre noi.

Mai scriem despre decorațiile din Forțele Navale și pentru că am constatat că nu sunt cunoscute aproape deloc, nici la modul general și cu atât mai puțin la detaliile care țin de clasele decorației, numărul total al decorațiilor, modul de acordare, regulamente sau de ce nu, numele angajaților din Forțele Navale care au fost recompensați cu Ordinul sau Medalia Virtutea Maritimă. Legat de acest ultim aspect trebuie să precizăm că nu am propus o anchetă, fie ea și jurnalistică, pentru a analiza fiecare caz în parte. Nu intră în atribuțiile noastre și nici nu am fi putut realiza o anchetă de o asemenea dimensiune. Ne place să credem că cei care au decis cine va deveni cavaler al

Ordinului Virtutea Maritimă sau posesor al Medaliei Virtutea Maritimă au acționat în cunoștință de cauză și pe baza unor informații complete. Privită din perspectivă istorică sau fie cu referire doar la perioada interbelică și comunistă, acordarea decorațiilor a implicat întotdeauna o mare doză de subiectivitate, atât din partea celor care o primeau cât mai ales din partea celor care o acordau, iar lucrurile nu s-au schimbat prea mult nici în prezent, cel puțin la nivelul mentalității. Și pentru că suntem la capitolul precizări, mai facem una, ultima. Atât autorul acestor rânduri, cât și colegii din Grupul Mass-Media al Forțelor Navale, nu sunt decorați cu Ordinul sau Medalia Virtutea Maritimă, dar vă asigurăm că acest lucru nu ne-a transformat într-un soi de „frustrați” care vor să „demitizeze” simbolurile Forțelor Navale Române. Publicarea listelor cu cei decorați de la finalul acestui articol – pe lângă faptul că sunt informații publice care pot fi accesate de pe site-ul Cancelariei Ordinilor – nu

Propunerile de decorare sunt solicitate de către Biroul personal ...

ar trebui decât să-i plaseze într-o postură onorantă pe cei care se regăsesc în ele și de ce nu, să-i motiveze pe colegii lor din Forțele Navale.

Despre ce vorbim

A trebuit să treacă mai bine de un deceniu de la momentul '89, pentru ca Forțele Navale Române să-și redobândească dreptul la propriile decorații. Prin Legea nr.29 din 31 martie 2000 se instituia sistemul național de decorații al României care clasifica decorațiile în următoarele categorii: naționale, decorații civile pe domenii de activitate, decorații militare de pace, decorații militare de război și semne onorifice. Ordinul Virtutea Maritimă și Medalia Virtutea Maritimă fac parte din categoria decorațiilor pe domenii de activitate și sunt asimilate în ierarhie, la grade egale, cu însemne de pace și război, cu Ordinele Virtutea Aeronautică și Virtutea Militară, iar Medalia Virtutea Maritimă cu însemne de război cu medaliiile cu însemne de război Bărbăție și Credință și Virtutea Aeronautică. Despre Ordinul și Medalia Virtutea Maritimă revista noastră a mai publicat un articol în numărul 100 din anul 2004 unde, sub semnătura doamnei Georgeta Borandă, am prezentat istoricul, clasele, forma și detaliile fiecărei decorații, astfel încât considerăm inutil să revenim asupra lor. Precizăm doar că textul

legislativ care reglementează problematica în discuție este Legea nr.461 din 9 iulie 2002 privind Ordinul Virtutea Maritimă și Medalia Virtutea Maritimă, publicată în Monitorul Oficial nr.565 din 31 iulie 2002.

Avem o lege. Cum procedăm?

Legea 461 din 2002 – ca orice text de lege – are prevederi clare și lipsite de echivoc. Nu ne propunem o lectură comentată a legii, ci doar extragerea precizărilor de interes pentru problematica noastră. Ordinul Virtutea Maritimă cuprinde patru grade. Acestea sunt, în ordine crescătoare, următoarele: Cavaler, Ofițer, Comandor, Mare Ofițer, în timp ce Medalia Virtutea Maritimă are doar trei clase: a III-a, a II-a și clasa I. Ordinul, ca și Medalia, se acordă pe viață. Interesant este faptul că Ordinul cu însemn de pace este limitat la maximum 650 de membri, (cel cu însemn de război se poate conferi nelimitat, ca și la Medalie de altfel) împărțiți pe grade astfel: Cavaler – 330, din care pentru militari 180 și pentru civili 150; Ofițer - 200, din care pentru militari 120 și pentru civili 80; Comandor – 80, din care pentru militari 55 și pentru civili 25; Mare Ofițer – 20, din care pentru militari 12 și pentru civili 8. În cazul Medaliei Virtutea Maritimă, cu însemn de pace, este nelimitată ca număr pentru clasele a III-a și a II-a și limitată la

Ordinul Virtutea maritimă în grad de ofițer cu însemn pentru civili.

un număr de 650 de membri pentru clasa I (325 pentru militari și 325 pentru civili).

Ordinul se poate acorda ofițerilor în activitate, în rezervă sau în retragere și personalului civil cu pregătire superioară care lucrează în ministere, cu responsabilități în domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale, aparținând forțelor maritime și fluviale și marinei comerciale sau ale statelor cu care România are relații de colaborare în domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale precum și navelor militare și unităților militare românești sau străine ce aparțin forțelor maritime sau fluviale. Medalia se poate acorda maiștrilor militari și subofițerilor în activitate, în rezervă sau în retragere, militarilor în termen, militarilor angajați și personalului civil fără studii superioare care lucrează în ministere cu responsabilități

Doamna conf. dr. Alexandra Lungu, unul din cei posessori ai ordinului în grad de Mare Ofițer și președinte al Consiliului de Onoare.

în domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale, aparținând forțelor maritime și fluviale și marinei comerciale sau ale statelor cu care România are relații de colaborare în domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale.

Până în prezent nici un cetățean străin nu a fost decorat cu Ordinul sau Medalia Virtutea Maritimă, situația fiind identică și în cazul navelor sau unităților militare. De asemenea, până în prezent, președintele României nu a uzat de dreptul său de a conferi Ordinul sau Medalia și din proprie inițiativă, în proporție de 1% din numărul total stabilit de lege, pentru fiecare grad sau clasă a fiecărei decorații, cu excepția gradului de Mare Ofițer. (A nu se confunda cu articolul 7 (1) care precizează că Ordinul și Medalia se conferă de președintele României prin decret, în baza propunerilor de decorare individuale făcute de miniștri pentru persoanele din domeniul lor de activitate).

Pentru primul an de la data intrării în vigoare a legii se poate conferi maximum 15% din numărul decorațiilor pentru fiecare grad și clasă, așa cum s-a și întâmplat, primul an fiind 2002. De altfel, decorațiile

fi numite astfel, apar atunci când oameni cu merite egale, care îndeplineau aceleași condiții, au primit decorații din clase diferite, criteriul de departajare fiind încă unul necunoscut. Poate că necunoașterea exactă a legii sau importanța relativ redusă acordată chestiunii au condus la astfel de inechități ca și la omiterea unor oameni de valoare de pe aceste liste. Cum afirmam înainte, subiectivismul celor decorați sau omiși este greu de cuantificat.

Președintele Consiliului de onoare, militar sau civil?

Conform legii, pentru judecarea faptelor dezonorante, care aduc prejudicii morale membrilor ordinului, altele decât cele care au dus la condamnarea membrilor Ordinului la o pedeapsă privativă de libertate prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, se constituie un consiliu de onoare în conformitate cu art.53 din Legea nr.29/2000. În noiembrie anul trecut un ziar din București publica un articol în care, printre altele, se preciza: „*Alexandra Lungu este o angajată civilă care, deși nu este ofițer de marină, ci doar profesoară de limba engleză, a fost cadorisită cu ordinul Virtutea Maritimă în grad de Mare Ofițer. Tot la propunerea contraamiralului Marin, doamna Lungu a ajuns președinta Consiliului de Onoare de acordare a ordinului Virtutea Maritimă, în condițiile în care președinții consiliilor de onoare de la Ordinul Virtutea Militară și Ordinul Virtutea Aeronautică sunt generali – militari de carieră.*” Am redat în întregime citatul pentru că, pe de o parte, mărturisim că a generat articolul de față, iar pe de altă parte, pentru că este un exemplu clar de documentare incompletă. Da, Alexandra Lungu este unul din cei doi posessori ai Ordinului în grad de Mare Ofițer (celălalt fiind comandorul Ion Dumitrașcu), dar acest lucru nu este condiționat de statutul de cadru militar sau angajat civil, iar conform legii președintele Consiliului de onoare nu este propus de șeful SMFN, ci se constituie sau se alege, pe termen de 5 ani, de cavalerii acestui ordin și, evident, nu are în atribuții acordarea sau propunerea de acordare a Ordinului. În sfârșit, este adevărat că președinții consiliilor de onoare de la celelalte ordine sunt generali, dar în rezervă (general de flotilă aeriană (r) Ion Guzu pentru Ordinul Virtutea Aeronautică și „general-maior cu două stele (r)” Mihail Ionescu pentru Ordinul Virtutea Militară), dar există și alte femei, fără a dori să facem comparații, în fruntea unor astfel de consilii: Doina Cornea pentru Ordinul național Steaua României, Paloma Petrescu pentru ordinul Meritul pentru Învățămant sau Iolanda Balaș-Soter pentru ordinul Meritul Sportiv, ultimele tot din domeniul decorațiilor pe domenii de activitate. În articolul 20 (1) găsim însă și baza legală: „Consiliul de onoare al

ordinului Virtutea Maritimă este compus din cinci membri, astfel: câte un membru din gradele de Cavaler, Ofițer și Comandor și câte doi membri din gradul de Mare Ofițer. Președinte al Consiliului de onoare va fi cel mai în vârstă membru din gradul de Mare Ofițer. În cazul în care din ordin fac parte și civili, în mod obligatoriu cel puțin un membru al Consiliului de onoare trebuie să fie civil”. Pentru transparență publicăm și componența Consiliului de onoare al Ordinului Virtutea Maritimă, numit prin Decretul nr.636 din 15 iulie 2005: Delia-Natalia-Alexandra Lungu (în grad de Mare Ofițer și președinte), comandor Ion Dumitrașcu (în grad de Mare Ofițer), comandor (r) Marius Velcea (în grad de Comandor), comandor Ion Stan (în grad de Ofițer) și comisar șef de poliție Ion Biștea (în grad de Cavaler).

Din discuția pe care am avut-o cu doamna Delia Lungu am aflat că, Consiliul de onoare nu a primit până acum nici o sesizare privind atitudini și fapte comise de alți membri ai ordinului care să aducă prejudicii morale acestora, după cum nu a solicitat, dar nici nu a primit de la Ministerul Apărării Naționale sau de la Ministerul Administrației și Internelor un spațiu adecvat pentru desfășurarea activității Consiliului de onoare așa cum este stipulat în art.20 (4). Membrii Ordinului, indiferent de gradul pe care îl au, sunt numiți „Cavaleri ai Ordinului Virtutea Maritimă”. Ziua Ordinului Virtutea Maritimă se sărbătorește la data de 15 august, sărbătoarea Sfintei Maria „Adormirea Maicii Domnului”, patroana spirituală a marinei (art.16(1)), iar cu prilejul Zilei Ordinului, Cancelaria Ordinelor organizează, cu sprijinul Ministerului Apărării Naționale și al Ministerului Administrației și Internelor, întrunirea Cavalerilor Ordinului Virtutea Maritimă. Și într-un caz și în celălalt nu s-a organizat nimic. Consiliul de onoare s-a întrunit o singură dată, anul trecut în septembrie, dar doamna Delia Lungu nu a participat fiind plecată din țară.

De asemenea, nimeni dintre cei decorați în grad de Mare Ofițer sau Comandor nu a solicitat, prin Cancelaria Ordinelor, dreptul de a fi primit în audiență la Președintele României pentru a-i mulțumi personal, în cazul în care decernarea ordinului nu a fost făcută direct de șeful statului (ceea ce nu este cazul). În funcție de programul președintelui României, Cancelaria Ordinelor poate organiza audiența personală sau în grup a celor decorați (art.17)

Cine și cum poate fi decorat?

Conform legii conferirea Ordinului Virtutea Maritimă cu însemn de pace se poate face numai după îndeplinirea cu rezultate deosebite, timp de cinci ani (în cazul Medaliei, timp de patru ani), a unor funcții militare sau civile și se face

obligatoriu începând cu gradul de Cavaler (sau în cazul Medaliei cu clasa a III-a). (art.19 (2) și (1) din Regulamentul pentru descrierea și acordarea Ordinului Virtutea Maritimă). Conform articolului 12 din Regulament, militarilor în termen li se poate conferi Medalia Virtutea Maritimă pentru merite cu totul deosebite și fac excepție de la termenele și condițiile prevăzute în celelalte cazuri. Cum în Forțele Navale nu mai există militari în termen, această prevedere nu mai este valabilă, cel puțin pentru această categorie de forțe armate.

„Pentru a se conferi un grad superior aceleiași persoane este necesară efectuarea unui grad în stagiul imediat următor astfel: de la gradul de Cavaler la cel de Ofițer – 3 ani; de la cel de Ofițer la Comandor – 4 ani; de la Comandor la cel de Mare Ofițer – 5 ani.(art.20(1)) „Propunerile de conferire trebuie să țină seama de criteriile stabilite în prezentul regulament, inclusiv pentru prima promoție de decorare”.(art.20 (2)) Explicația acordării directe a unor grade superioare la prima promoție din anul 2002 – inclusiv în grad de Mare Ofițer – o găsim la punctul (3) al aceluiași articol 20: „Conferirea directă a gradelor superioare la prima promoție se face ca urmare a unei însumări de merite deosebite, care ar fi putut conduce la acordarea de grade succesive.” Tocmai pentru că termeni precum „merite deosebite”, „însumări de merite deosebite” sau „servicii deosebite” sunt relativ greu de definit și cuantificat, legiuitorul a precizat în același regulament ce se înțelege prin servicii deosebite (art.24 (2)): „a) rezultate remarcabile în activitatea de concepție, organizare și coordonare a apărării, ordinii publice și siguranței naționale; b) contribuții meritorii la dezvoltarea colaborării dintre România și alte state sau organizații internaționale, pe domenii de activitate specifice ministerelor

cu atribuții în domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale; c) merite deosebite în activitatea de cercetare științifică în domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale; d) fapte și rezultate deosebite obținute de către navele și unitățile militare propuse pentru decorare.” Sesizând parcă gradul mare de generalitate al acestor definiții, legiuitorul a inclus în ultimul articol al Regulamentului (25) următoarea precizare: „Ministerele cu responsabilități în domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale, care aparțin forțelor maritime și fluviale și ministerului de resort pentru marina comercială, vor elabora în baza articolului 24 reglementări specifice domeniului lor de activitate, în care se vor detalia condițiile în care se conferă Ordinul Virtutea Maritimă.”

Persoanele decorate până în prezent, fie cu Medalia fie cu Ordinul Virtutea Maritimă, au pe brevet aceeași motivație: „*pentru merite deosebite în restructurarea și modernizarea forțelor armate, pentru îndeplinirea cu succes a misiunilor încredințate și pentru eforturile depuse în îndeplinirea criteriilor de compatibilitate cu armatele statelor membre ale NATO ...*”.

Până în anul 2006 au fost conferite membrilor Forțelor Navale 93 de decorații ale Ordinului Virtutea Maritimă și 349 de medalii ale Ordinului Virtutea Maritimă. Repartiția pe grade, în cazul Ordinului Virtutea Maritimă, este următoarea: Mare Ofițer – 2 (1 ofițer, 1 salariat civil); Comandor – 10 (7 ofițeri și 3 salariați civili); Ofițer – 25 (15 ofițeri și 10 salariați civili); Cavaler – 56 (34 ofițeri și 22 salariați civili). Pentru Medalia Virtutea Maritimă situația este următoarea: clasa I – 62 (25 de militari și 37 salariați civili); clasa a II-a – 105 (42 militari și 63 salariați civili); clasa a III-a – 182 (90 militari și 92 de salariați civili).

Ordinul Virtutea Maritimă în grad de Mare Ofițer

1. Dumitrașcu, Ilie, Ion - Cpt. cdor. - M.Ap.N.
2. SC Lungu, Alexandru, Delia-Natalia-Alexandra - M.Ap.N.

Ordinul Virtutea Maritimă în grad de Mare Comandor

3. Amiral (r) Dumitrescu, Emil - Consilier de Stat, Departamentul Securității Naționale, Administrația Prezidențială
4. Cdor. Cucoseț, Niculae, Cristea - M.Ap.N.
5. Cdor. Dănilă, Nicolae, Dorin - M.Ap.N.
6. Cdor. Leahu, Neculai, Dan-Alexandru - M.Ap.N.
7. Cdor. Leca, Radu, Constantin - M.Ap.N.
8. Cdor. Velcea, Gheorghe, Marius - M.Ap.N.
9. Cpt. cdor. Pădureanu, Ioan, Paul - M.Ap.N.
10. SC Brașoveanu, Dumitru, Marcela - M.Ap.N.
11. SC Milan, Constantin, Ioan - M.Ap.N.
12. SC Ursu, Victor, Sorin-Maxim - M.Ap.N.

Ordinul Virtutea Maritimă în grad de Ofițer

13. Cdor. Alexandru, Petre, Iordan - M.Ap.N.
14. Cdor. Botezatu, Gheorghe, Valentin - M.Ap.N.
15. Cdor. Cusțură, Savu, Ion - M.Ap.N.
16. Cdor. Kaitără, Josef, Liviu - M.Ap.N.
17. Cdor. Manolache, Gheorghe, Petracea - M.Ap.N.
18. Cdor. Moise, Nicolaie, Ion - M.Ap.N.
19. Cdor. Neagu, Marin, Corneliu-Tiberiu-Viorel - M.Ap.N.
20. Cdor. Popa, Constantin, Aurel - M.Ap.N.
21. Cdor. Rusmănică, Nicolae, Mircea - M.Ap.N.
22. Cdor. Sandu, Radu, Dumitru - M.Ap.N.
23. Cdor. Stan, Petre, Ion - M.Ap.N.
24. Cdor. Vasile, Remus, Ionel - M.Ap.N.
25. Cpt. cdor. Blînda, Neculai, Valeriu - M.Ap.N.
26. Cpt. cdor. Bucurioui, Constantin, Gîrjică - M.Ap.N.
27. Viceamiral (r) Anghel, Dumitru, Petru - M.Ap.N.
28. SC Ardeleanu, Enache, Ion - M.Ap.N.
29. SC Buciu, Dinca, Ion - M.Ap.N.
30. SC Bozianu, Martin, Francisc - M.Ap.N.
31. SC Cantaragiu, Virgil, Mirel - M.Ap.N.
32. SC Cojoc, Gheorghe, Marioara - M.Ap.N.
33. SC Dincu, Ion, Cezarina-, Lorelai - M.Ap.N.
34. SC Ionescu, Constantin, Raul - M.Ap.N.
35. SC Spirescu, Stefan, Adriana - M.Ap.N.
36. SC Stroe, Constantin, Dan-Constantin - M.Ap.N.
37. SC Toderici, Iorgu, Livia-Maria - M.Ap.N.
38. Col. (r) Leanca, Ion, Ion - M.Ap.N.
39. Col. (r) Stoica, Dumitru, Constantin, M.I.

Ordinul Virtutea Maritimă în grad de Cavaler

40. Cdor. Asofie, Gheorghe, Virgil - M.Ap.N.
41. Cdor. Bulboacă, Neculai, Eugen - M.Ap.N.
42. Cdor. Ciucu, Gheorghe, Gheorghe - M.Ap.N.
43. Cdor. Crăciun, Emilian, Costică - M.Ap.N.
44. Cdor. Dănilă, Dumitrache, Gheorghe - M.Ap.N.
45. Cdor. Georgescu, Vasile, Ștefan - M.Ap.N.
46. Cdor. Motoacă, Ștefan, Gheorghe - M.Ap.N.
47. Cdor. Nica, Ilie, Mircea - M.Ap.N.
48. Cdor. Popescu, Vitalian, Vitalian - M.Ap.N.
49. Sănerăian, Marcu, Iuliu-Augustin - M.Ap.N.
50. Cdor. Spătaru, Vasile, Florin - M.Ap.N.
51. Cdor. Stamate, Emil, Florentin - M.Ap.N.
52. Cdor. Stoica, Petracea, Petrică - M.Ap.N.
53. Cdor. Vlăduțoiu, Ion, Nicolae - M.Ap.N.
54. Cpt. cdor. Anasia, Niculae, Ion - M.Ap.N.
55. Cpt. cdor. Cătăneanu, Dumitru, Valentin-Vicențiu - M.Ap.N.
56. Cpt. cdor. Ciontoiu, Constantin, Dan - M.Ap.N.
57. Cpt. cdor. Cioroba, Petre, Constantin - M.Ap.N.
58. Cpt. cdor. Cojocaru, Ion, Tudorancea - M.Ap.N.
59. Cpt. cdor.Niculae, Dumitru, Eugen - M.Ap.N.
60. Viceamiral (r) Iordache, Marin, Constantin - M.Ap.N.
61. Cdor. (r) Stefan, Paraschiv, Nicolae - M.Ap.N.
62. SC Alexiu, Nicolae-Stelian, Lucian-George - M.Ap.N.
63. SC Atanasiu, Apolon, Irene - M.Ap.N.
64. SC Blidea, Vasile, Liliانا - M.Ap.N.
65. SC Boranda, Neculae, Georgeta - M.Ap.N.
66. SC Buzatu, Nicolae, Mirela - M.Ap.N.
67. Sc Ciobanu, Ilie, Paulina - M.Ap.N.
68. SC Dobre, Constantin, Niculina - M.Ap.N.
69. SC Jitaru, Petru, Carmen - M.Ap.N.
70. SC Lazar, Eugeniu, Adrian - M.Ap.N.
71. SC Lazar, Gheorghe, Cornel - M.Ap.N.
72. SC Mihaila, Neculai, Viorel - M.Ap.N.
73. SC Pana, Ioan, Costel - M.Ap.N.
74. SC Parvu, Dumitru, Mariana - M.Ap.N.
75. SC Patrichi, Vasile, Ilie - M.Ap.N.
76. SC Preda, Mihai, Luiza-Mihaela - M.Ap.N.
77. SC Sotir, Dumitru, Alexandru - M.Ap.N.
78. SC Surugiu-Beslega, Constantin, Maria - M.Ap.N.
79. SC Ursu, Mihai, Nicolina - M.Ap.N.
80. SC Vioreanu, Emil, Mirela-Cecilia - M.Ap.N.
81. GL bg. (r) Nichiforescu, Irimica, Radu-Spiridon - M.I.
82. Col. (r) Duminescu, Petre, Aurelian - M.I.
83. Col. (r) Rasanu, Mihai, Fanica - M.I.

Medalia Virtutea Maritimă clasa a II-a

156. MMPr Baciu, Ion, Valeriu - M.Ap.N.
157. MMPr Bala, Ioan, Pavel - M.Ap.N.
158. MMPr Buric, Tudor, Constant - M.Ap.N.
159. MMPr Constantinioiu, Petre, Cornel - M.Ap.N.
160. MMPr Croitoru, Constantin, Neculai - M.Ap.N.
161. MMPr Dobrin, Vasile, Nicolae - M.Ap.N.
162. MMPr Durbacă, Niculae, Pretor - M.Ap.N.
163. MMPr Eremia, Ion, Fănel - M.Ap.N.
164. MMPr Giantău, Mițică, Mihai - M.Ap.N.
165. MMPr Lazăr, Nicula, Nicolae - M.Ap.N.
166. MMPr Lăzăroiu, Maria, Aurel - M.Ap.N.
167. MMPr Macoveanu, Traian, Neculai - M.Ap.N.
168. MMPr Minciu, Vasile, Gheorghe - M.Ap.N.
169. MMPr Moraru, Ana, Ghiocel - M.Ap.N.
170. MMPr Pricop, Ioniță, Alec - M.Ap.N.
171. MMPr Vasile, Gheorghe, Nelu - M.Ap.N.
172. MM cls I-a Cojocaru, Nicolae, Valentin-Gheorghe - M.Ap.N.
173. MM cls I-a Colesnicenco, Gherasim, Valeriu - M.Ap.N.
174. MM cls I-a Pietraru, Traian-Vicențiu, Victor - M.Ap.N.
175. MM cls I-a Roșu, Gheorghe, Ion - M.Ap.N.
176. MM cls I-a Stan, Dumitru, Corneliu - M.Ap.N.
177. MM cls I-a Vulpes, Ștefăc, Petrică - M.Ap.N.
178. MM cls a-II-a Ciulinaru, Zaharia, Marian - M.Ap.N.
179. MM cls. a-II-a Filip, Ioan, Arinel - M.Ap.N.
180. MM cls. a-II-a Goie, Octavian, Gabriel-Silviu - M.Ap.N.
181. MM cls. a-II-a Ichim, Filip, Gicu - M.Ap.N.
182. MM cls. a-II-a Popov, Ștefan, Octavian - M.Ap.N.
183. MM cls. a-II-a Paraschiv, Gheorghe, Cornel - M.Ap.N.
184. MM cls. a-II-a Tudor, Neculai, Dănuț - M.Ap.N.
185. MM cls. a-II-a Ursu, Ion, Gheorghe-Virgil - M.Ap.N.
186. MM cls. a-III-a Deliu, Nicolae, Florentiu - M.Ap.N.
187. MM cls. a-III-a Ichim, Vasile, Daniel - M.Ap.N.
188. Plut. adj. pr. Drexler, Ioan, Ioan - M.Ap.N.
189. Plt. adj. Buna, Nichita, Gheorghe - M.Ap.N.
190. Plt. adj. Filon, Vasile, Adrian - M.Ap.N.
191. Plt. adj. Frăsineanu, Gheorghe, Tinel - M.Ap.N.
192. Plt. adj. Paraschiv, Vasile, Doimita - M.Ap.N.
193. Bamboli, Ion, Ioan Plt. maj. - M.Ap.N.
194. Idvu, Lazăr, Florin Plt. maj. - M.Ap.N.
195. Plt. maj. Grigorașcu, Ilie, Dan-Călin - M.Ap.N.

Medalia Virtutea maritimă clasa I

84. MMPr Abramov, Spiridon, Nicolai - M.Ap.N.
85. MMPr Bostan, Chiță, Vasile - M.Ap.N.
86. MMPr Ghioc, Ștefan, Dumitru - M.Ap.N.
87. MMPr Grigore, Alexandru, Niculae - M.Ap.N.
88. MMPr Herda, Cristache, Aurelian-Ștefan - M.Ap.N.
89. MMPr Muntean, Vasile, Vasile - M.Ap.N.
90. MMPr Plăcintă, Constantin, Ion - M.Ap.N.
91. MMPr Rusu, Damian, Lucian MMPr - M.Ap.N.

196. Plt. maj. Turcu, Emil, Vasile - M.Ap.N.
197. Plt. Pandeles, Gheorghe, Ionel - M.Ap.N.
198. SC Alexandru, Constantin, Ion - M.Ap.N.
199. SC Anghel, Nicolae, Ioana - M.Ap.N.
200. SC Apostol, Marin, Felicia - M.Ap.N.
201. SC Azimeoara, Dumitru, Stefan - M.Ap.N.
202. SC Badea, Constantin, Constantin - M.Ap.N.
203. SC Baltac, Tanase, Floarea - M.Ap.N.
204. SC Barbu, Neculai, Vasilica - M.Ap.N.
205. SC Benedict, Dumitru, Vergilia - M.Ap.N.
206. SC Branescu, Ion, George - M.Ap.N.
207. SC Brezeanu, Dumitru, Alexandru - M.Ap.N.
208. SC Bucaloiu, Gheorghe, Mihail-Eduard - M.Ap.N.
209. SC Buzas, Victor, Livia - M.Ap.N.
210. SC Caracuda, Anton, Ion - M.Ap.N.
211. SC Carlan, Ion, Iuliana - M.Ap.N.
212. SC Carp, Neculai, Paraschiva - M.Ap.N.
213. SC Chiriac, Dumitru, Valerica - M.Ap.N.
214. SC Ciochina, Gheorghe, Constantin - M.Ap.N.
215. SC Ciucu, Nicolae, Silvia - M.Ap.N.
216. SC Ciudin, Dumitru, Mariana - M.Ap.N.
217. SC Colcer, Neculai, Mihaela - M.Ap.N.
218. SC Coman, Neculai, Domicia - M.Ap.N.
219. SC Costache, Florian, Georgiana-Andreea - M.Ap.N.
220. SC Costea, Pascale, Ion - M.Ap.N.
221. SC Cosug, Corneliu, Adriana - M.Ap.N.
222. SC Craciunescu, Ioan, Aurelia - M.Ap.N.
223. SC Crasovschi, Trifan, Nicolae - M.Ap.N.
224. SC Cristea, Costache, Victor - M.Ap.N.
225. SC Custura, Radu, Dumitru - M.Ap.N.
226. SC Daniliuc, Mihai, Cristea - M.Ap.N.
227. SC Dodu, Ion, Mitrita - M.Ap.N.
228. SC Dorobantu, Marin, Constantin - M.Ap.N.
229. SC Dragoi, Marin, Maria - M.Ap.N.
230. SC Duse, Florin, Stefan - M.Ap.N.
231. SC Fantana, Coman, Ion - M.Ap.N.
232. SC Filip, Petre, Niculina - M.Ap.N.
233. SC Ilascu, Ioan, Dorina - M.Ap.N.
234. SC Ivanof, Ion, Ștefan - M.Ap.N.
235. SC Magura, Teodor, Gheorghe - M.Ap.N.
236. SC Matita, David, Ana - M.Ap.N.
237. SC Mihaila, Neculai, Carmen - M.Ap.N.
238. SC Moloci, Gheorghe, Aurica - M.Ap.N.
239. SC Munteanu, Radu, Dumitru - M.Ap.N.
240. SC Nastasescu, Ilie, Vasile - M.Ap.N.
241. SC Necula, Nita, Ion - M.Ap.N.
242. SC Negut, Constantin, Olga-Mihaela - M.Ap.N.
243. SC Nicolae, Tache, Mariana - M.Ap.N.
244. SC Oglan, Vasile, Adela - M.Ap.N.
245. SC Olaru, Niculae, Panait - M.Ap.N.
246. SC Popa, Dumitru, Teodora - M.Ap.N.
247. SC Popescu, Neacsu, Mariana - M.Ap.N.
248. SC Puteanu, Stefan, Maria - M.Ap.N.
249. SC Radio, Alexandru, Rodica-Margareta - M.Ap.N.
250. SC Roncea, Gheorghe, Gabriela-Leonard - M.Ap.N.
251. SC Rota, Gheorghe, Anicuta - M.Ap.N.
252. SC Sandru, Gheorghe, Ioan - M.Ap.N.
253. SC Sandu, Nicolae, Carmen - M.Ap.N.
254. SC Sava, Simion, Elena - M.Ap.N.
255. SC Serban, Ion, Ștefan - M.Ap.N.
256. SC Sileanu, Virgiliu, Ana - M.Ap.N.
257. SC Siminea, Nicolae, Gheorghe - M.Ap.N.
258. SC Stanculescu, Alexandru, Teodor-Daniel - M.Ap.N.
259. SC Toader, Mihaela, Ilie - M.Ap.N.
260. SC Zaharia, Ion, Florica - M.Ap.N.

261. Agent șef principal de poliție Amihaisei, Ioan, Ioan - M.I.
262. Agent șef adjunct de poliție Mitran, Vasile, Laurentiu-Raul - M.I.
263. Agent principal de poliție Olteanu, Ilie, Bogdan-Alexandru - M.I.
264. Col. (r) Butnaru, Ștefan, Mircea - M.I.
265. Col. (r) Petre, Niculae, Ion - M.I.
266. Plt. adj. șef (r) Iftimie, Costache, Gheorghe - M.I.
267. Sg. Ali-Riza, Ichimet, Genghiz - M.I.
268. Sg. Staicu, Gheorghe, Marinel - M.I.
269. MMPr Aron, Gheorghe, Valeriu - M.Ap.N.
270. MMPr Bereza, Ion, Nichifor - M.Ap.N.
271. MMPr Boantă, Nicolai, Ion - M.Ap.N.
272. MMPr Căcirmă, Petre, Nicolae - M.Ap.N.
273. MMPr Coadă, Dănilă, Nicolae - M.Ap.N.
274. MMPr Costin, Ion, Eugen - M.Ap.N.
275. MMPr Ghidersa, Ion, Mihai - M.Ap.N.
276. MMPr Ilie, Dumitru, Victor - M.Ap.N.
277. MMPr Istudor, Stan, Ionel - M.Ap.N.
278. MMPr Licurică, Marin, Petrică - M.Ap.N.
279. MMPr Minea, Marin, Ștefan - M.Ap.N.
280. MMPr Mircea, Neculai, Ilie - M.Ap.N.
281. MMPr Mirică, Ion, Gheorghe - M.Ap.N.
282. MMPr Nechifor, Vasile, Neculai - M.Ap.N.
283. MMPr Sileanu, Ilie, Ion - M.Ap.N.
284. MMPr Țâmpău, Ștefan, Ștefan - M.Ap.N.
285. MMPr Vionea, Ion, Ion - M.Ap.N.
286. MM cls I-a Baciu, Petrică, Andrian - M.Ap.N.
287. MM cls I-a Bogdan, Marin, Puiu - M.Ap.N.
288. MM cls I-a Galan, Petru, Iulian - Paul - M.Ap.N.
289. MM cls I-a Jarcă, Aurel, Octavian-Constantin - M.Ap.N.
290. MM cls I-a Marinică, Ștefan, Marian - M.Ap.N.
291. MM cls I-a Mirșu, Gheorghe, Nelu - M.Ap.N.
292. MM cls a-II-a Bălan, Adilșah, Vasile, Sorin-Dan - M.Ap.N.
293. MM cls a-II-a Bănică, Vasile, Stelică - M.Ap.N.
294. MM cls a-II-a Drăgan, Ion, Ștefan - M.Ap.N.
295. MM cls a-II-a Luca, Gheorghe, Ioan - M.Ap.N.
296. MM cls a-II-a Tănăsă, Ștefan, Laurențiu - M.Ap.N.
297. MM cls a-II-a Ursache, Ioan, Ioan-Corneliu - M.Ap.N.
298. MM cls. a-III-a Anghel, Ștefan, Petre - M.Ap.N.
299. MM cls. a-III-a Manolache, Mihai, Dănuț - M.Ap.N.
300. MM cls. a-III-a Varvara, Mircea, Gheorghe - M.Ap.N.
301. Plt. adj. pr. Constantin, Dragomir, Tudor - M.Ap.N.
302. Plt. adj. pr. Șomlotoc, Ilarie, Ștefan - M.Ap.N.
303. Plt. adj. pr. Tilici, Gheorghe, Mihai - M.Ap.N.
304. Plt. adj. Bălan, Constantin, Ion - M.Ap.N.
305. Plt. adj. Dumitrescu, Ion, Nicolae - M.Ap.N.
306. Plt. adj. Jitaru, Ioan, Florinel - M.Ap.N.
307. Plt. adj. Pescelevi, Ilie, Ioan-Maricel - M.Ap.N.
308. Plt. maj. Aneste, Ionel, Daniel - M.Ap.N.
309. Plt. maj. Enache, Laurențiu, Marcela-Laurenția - M.Ap.N.
310. Plt. maj. Lazăr, Neculai, Marian - M.Ap.N.
311. Plt. maj. Nechita, Vasile, Vasile - M.Ap.N.
312. Plt. maj. Pascu, Vasile, Viorel - M.Ap.N.
313. Plt. maj. Pintilescu, Gheorghe, Constantin - M.Ap.N.
314. Plt. maj. Popa, Vasile, Viorel-Cătălin - M.Ap.N.
315. Plt. maj. Tudor, Jean, Lucica - M.Ap.N.
316. Plt. maj. Țuțu, Ion, Danjel - M.Ap.N.
317. Plt. maj. Ursu, Ion, Didina - M.Ap.N.
318. Plt. maj. Vișan, Nicolae, Costel-Gabriel - M.Ap.N.
319. Plt. Ursachi, Ioan, Sorin - M.Ap.N.
320. Sg. maj. Orleanu, Ilie, Constantin - M.Ap.N.
321. Sg. maj. Ștere, Marin, Gheorghe - M.Ap.N.
322. MAC Caba, Constantin, Eduard-Robert - M.Ap.N.
323. MAC Lupuleasa, Dumitru, Sorin-Lucian - M.Ap.N.
324. MAC Neculcea, Costică, Marian - M.Ap.N.
325. MAC Nuramet, Midat, Demirel - M.Ap.N.
326. MAC Vasilescu, Ion, Nicolae - M.Ap.N.
327. MAC Vrejoiu, Vasile, Emil - M.Ap.N.
328. MAC Ursac, Ștefan, Petrica - M.Ap.N.
329. SC Alexandru, Ion, Laurențiu - M.Ap.N.
330. SC Andrei, Vasile, Anghelina - M.Ap.N.
331. SC Badaluta, Constantin, Ion - M.Ap.N.
332. SC Badilas, Andrei, Florentina - M.Ap.N.
333. SC Balaban, Toader, Constantin - M.Ap.N.
334. SC Balulescu, Nicolae, Gheorghe - M.Ap.N.
335. SC Banica, Gheorghe, Andrei - M.Ap.N.
336. SC Barbulescu, Anghel, Marian - M.Ap.N.
337. SC Batala, Stoian, Daniel - M.Ap.N.
338. SC Batca, Vladimir, Mariana - M.Ap.N.
339. SC Bobic, Petrea, Gheorghe - M.Ap.N.

Medalia Virtutea Maritimă clasa a III-a

340. SC Boșe, Ioan, Marius, - M.Ap.N.
341. SC Boncu, Vasile, Elena - M.Ap.N.
342. SC Buciu, Gheorghe, Elena - M.Ap.N.
343. SC Bulacu, Grigorie, Doina - M.Ap.N.
344. SC Butoi, Alexandru, Paul - M.Ap.N.
345. SC Cenusaru, Alexandru, Aurora - M.Ap.N.
346. SC Cercel, Ilie, Daniel - M.Ap.N.
347. SC Cernenco, Vasile, Luminita - M.Ap.N.
348. SC Chirila, Ioan, Costela - M.Ap.N.
349. SC Chiron, Radu, Ioana - M.Ap.N.
350. SC Ciubotaru, Constantin, Nicoleta - M.Ap.N.
351. SC Clim, Petru, Vasile - M.Ap.N.
352. SC Cojocea, Ion, Valerian - M.Ap.N.
353. SC Costiniuc, Emilian, Corneliu - M.Ap.N.
354. SC Cozianu, Marin, Georgiana-Mihaela - M.Ap.N.
355. SC Crasovschi, Trifan, Petre - M.Ap.N.
356. SC Cristoea, Alfons, Anisoara - M.Ap.N.
357. SC Cufaian, Constantin, Daniela-Geta - M.Ap.N.
358. SC Dinu, Ion, Mihai - M.Ap.N.
359. SC Dumitrascu, Ion, Constantin - M.Ap.N.
360. SC Filip, Anton, Ion - M.Ap.N.
361. SC Filipov, Iosif, Ion - M.Ap.N.
362. SC Fiscuci, Dumitru, Costelus-Constantin - M.Ap.N.
363. SC Furtuna, Viorel, Nina - M.Ap.N.
364. SC Grasu, Anton, Matei - M.Ap.N.
365. SC Husaru, Soare, Victoria - M.Ap.N.
366. SC Iacob, Marin, Nicoleta, Sanda - M.Ap.N.
367. SC Ivanciu, Ion, Ion - M.Ap.N.
368. SC Listaru, Viorel, Bradut-Remus - M.Ap.N.
369. SC Magdalena, Enache, Maria - M.Ap.N.
370. SC Manolache, Ion, Cristina - M.Ap.N.
371. SC Marinescu, Apostol, Domicia - M.Ap.N.
372. SC Melnic, Gheorghe, Gabriela - M.Ap.N.
373. SC Micu, Gheorghe, Constantin - M.Ap.N.
374. SC Mitan, Nicolae, Dorin - M.Ap.N.
375. SC Mitran, Ion, Felicia - M.Ap.N.
376. SC Mocanas, Constantin, Dorina, Nicoleta - M.Ap.N.
377. SC Mocu, Chirita, Mircea - M.Ap.N.
378. SC Morarasu, Ciond, Costel - M.Ap.N.
379. SC Moraru, Vasile, Ivana - M.Ap.N.
380. SC Mota, Ilie, Eugenia - M.Ap.N.
381. SC Mujdaba, Mehmed, Sinan, - M.Ap.N.
382. SC Munteanu, Marin, Marcela - M.Ap.N.
383. SC Naprilescu, Gheorghe, Angela - M.Ap.N.
384. SC Niculae, Constantin, Ion - M.Ap.N.
385. SC Olteanu, Constantin, Florina - M.Ap.N.
386. SC Panait, Ion, Dumitru - M.Ap.N.
387. SC Petre, Petru, Lacramioara - M.Ap.N.
388. SC Popa, Dumitru, Robertina - M.Ap.N.
389. SC Pricop, Vasile, Tudora - M.Ap.N.
390. SC Prodan, Neculai, Jana - M.Ap.N.
391. SC Puzupa, Pavel, Alexandrina - M.Ap.N.
392. SC Racautanu, Pascu, Olimpia - M.Ap.N.
393. SC Rad, Ioan, Gheorghe - M.Ap.N.
394. SC Raicu, Ion, Valentin - M.Ap.N.
395. SC Romanescu, Victor, Maria-Florentina - M.Ap.N.
396. SC Rosca, Ion, Daniela - M.Ap.N.
397. SC Sacaleanu, Mihai, Cornelia - M.Ap.N.
398. SC Seceleanu, Gheorghe, Mihaela - M.Ap.N.
399. SC Serac, Vasile, Niculina - M.Ap.N.
400. SC Sirbescu, Simion, Stan - M.Ap.N.
401. SCSomfelen, Radu, Anisoara - M.Ap.N.
402. SC Sorica, Neculai, Nicusor - M.Ap.N.
403. SC Sorocianu, Octavian-Iulian, Gabriela-Florentina - M.Ap.N.
404. SC Stan, Ene, Constantin - M.Ap.N.
405. SC Stan, Vasile, Cipriana - M.Ap.N.
406. SC Stancu, Constantin, Ana-Maria - M.Ap.N.
407. SC Surla, Ștefan, Florenta - M.Ap.N.
408. SC Tanase, Vasile, Dumitru - M.Ap.N.
409. SC Toader, Petrica, Petrica - M.Ap.N.
410. SC Tomescu, Constantin, Victor-Andrei - M.Ap.N.
411. SC Trofin, Aftene, Ion - M.Ap.N.
412. SC Tronaru, Constantin, Stan - M.Ap.N.
413. SC Tuca, Emi, Lila - M.Ap.N.
414. SC Tudor, Dumitru, Gheorghe - M.Ap.N.
415. SC Tutuianu, Dumitru, Ana - M.Ap.N.
416. SC Ursache, Gheorghe, Vasile - M.Ap.N.
417. SC Vana, Adrian, Letitia - M.Ap.N.
418. SC Vlad, Ion, Viorel - M.Ap.N.
419. Agent principal de poliție Filip, Alexandru, Constantin - M.I.
420. Lt. Col. (r) Harceaga, Grigore, Grigore - M.I.
421. Sg. Bozdoc, Calin, Petre-Emil - M.I.
422. Sg. Fortunescu, Cezar, Marius-Bogdan - M.I.

Ordinul Virtutea Maritimă în grad de Cavaler

423. Director general Anghel, Valerică - Administrația Fluviala a Dunării de Jos Galați - R.A.
424. Director general Dobro, Aurelia - Compania Națională "Administrația Porturilor Dunării Fluviale" - SA Giurgiu
425. Director siguranță și securitate navală Duma, Ambrozio - Autoritatea Navală Română - ANR
426. Director general Mutu, Dumitru - Compania Națională de Radiocomunicații Navale "Radionav" - SA Constanța
427. Director general Nicolau, Gheorghe - Compania Națională "Administrația Canalelor Navigabile" - SA Constanța
428. Șef birou Olteanu, Mircea - Compania Națională "Administrația Porturilor Maritime Constanța" - SA
429. Șef serviciu Pascale, Diniu Dan Theodor - Compania Națională "Administrația Porturilor Maritime Constanța" - SA
430. Director general Popa, Florin - Compania Națională "Administrația Porturilor Dunării Maritime" - SA Galați

431. Director general Udrea, Mircea Tinel - Centrul Român pentru Pregătirea și Perfecționarea Personalului din Transporturi Navale - CERONAV
432. Comisar Șef de Poliție Bistea, Ion Ion - M.A.I.
433. Subcomisar de Poliție Botescu, Victor Adrian - M.A.I.
434. Subcomisar de Poliție Cezar, Vasile Leontin - M.A.I.
435. Cdor. Ciobanu, Dumitru Paul - M.Ap.N.
436. Cdor. Macaveli, Ion Alexandru - M.Ap.N.
437. Cdor. Tătaru, Pavel Costel - M.Ap.N.
438. Cpt. cdor. ing. Chițăc, Mihaeu Vergil - M.Ap.N.
439. Cpt. cdor. Munteanu, Dumitrache Gheorghe - M.Ap.N.
440. Cpt. cdor. Olteanu, Valentin Liviu - M.Ap.N.
441. Cpt. cdor. ing. Petariu, Mihai Gheorghe - M.Ap.N.
442. Cpt. cdor. Puichiliță, Florea Aurel - M.Ap.N.
443. Cpt. cdor. Stanciu, Alexandru Viorel - M.Ap.N.
444. Lt. Cdor. Bogdan, Gheorghe Gheorghe-Cristian - M.Ap.N.
445. Lt. Cdor. ing. Covaleov, Maxim Iuri-Alexandru - M.Ap.N.
446. Contraamiral de flotilă (Rtr) Boian, Gheorghe Ion - M.Ap.N.
447. SC Bălăuț, Nicolae Magdalena-Elena - M.Ap.N.
448. SC Ion, Dumitru Lidia - M.Ap.N.
449. SC Preda, Iulian Mihaela-Cristina - M.Ap.N.

Medalia Virtutea Maritimă clasa a III-a

450. Tehnician Păun, Titi - Centrul Român pentru Pregătirea și Perfecționarea Personalului din Transporturi Navale - CERONAV
451. Pilot de Dunăre maritimă Șechia, Vasile - Administrația Fluviala a Dunării de Jos Galați - R.A.
452. Pilot de Dunăre maritimă Suhov, Ilie - Administrația Fluviala a Dunării de Jos Galați - R.A.
453. Pilot de Dunăre maritimă Ciolacu, Dumitru - Administrația Fluviala a Dunării de Jos Galați - R.A.
454. Șef serviciu administrativ Moroiuan, Domicia - Compania Națională "Administrația Porturilor Maritime Constanța" - SA
455. Maistru Stoean, Marin - Compania Națională "Administrația Porturilor Maritime Constanța" - SA
456. Maistru Zăgăneanu, Mircea - Compania Națională "Administrația Porturilor Maritime Constanța" - SA
457. Căpitan portuar Cîmpoșeru, Constantin - Compania Națională "Administrația Porturilor Maritime Constanța" - SA
458. Tehnician Munteanu, Grigorel Ionel - Compania Națională "Administrația Porturilor Maritime Constanța" - SA
459. Căpitan de port gr.I Balosin, Ionel - Autoritatea Navală Română - ANR
460. Căpitan de port gr.I Halinga, Gheorghe - Autoritatea Navală Română - ANR
461. Căpitan de port gr.II Dragusin, Mihai - șef birou, Autoritatea Navală Română - ANR
462. Căpitan de port Grigorescu, Constantin - ANT Giurgiu, Autoritatea Navală Română - ANR
463. Căpitan de port gr.II Haralambie, Ion Constantin - Serv. Sig. Navigației, Autoritatea Navală Română - ANR
464. Căpitan Teleanu, Gheorghe - Agenția Română de Salvare a Vieții Omenești pe Mare - ARSVOM
465. Motorist Stoian, Andrei - Agenția Română de Salvare a Vieții Omenești pe Mare - ARSVOM
466. Referent I Borza, Marioara - Agenția Română de Salvare a Vieții Omenești pe Mare - ARSVOM
467. Secretar Criscov, Maria - Compania Națională "Administrația Canalelor Navigabile" - SA Constanța
468. Șef tura Luca, Nicolae - Compania Națională "Administrația Canalelor Navigabile" - SA Constanța
469. Operator mecanic Lupea, Gheorghe - Compania Națională "Administrația Canalelor Navigabile" - SA Constanța
470. Mecanic Nicola, Petre - Compania Națională "Administrația Canalelor Navigabile" - SA Constanța
471. Șef agenție Moldova Veche Achimovici, Ioan - Compania Națională "Administrația Porturilor Dunării Fluviale" - SA Giurgiu
472. Electrician Roșu, Viorel - Compania Națională "Administrația Porturilor Dunării Fluviale" - SA Giurgiu
473. Agent Șef Principal de Poliție Silvestru, Dionisie Petru - M.A.I.
474. Agent Șef de Poliție Comarzan, Ion Gheorghe - M.A.I.
475. Agent Șef de Poliție Murariu, Constantin Gheorghe - M.A.I.
476. Agent Șef Adjunct de Poliție Alistarh, Petre Roman - M.A.I.
477. Agent Șef Adjunct de Poliție Clodeanu, Aurel George - M.A.I.
478. MMPr Aliman, Cristea Stoica - M.Ap.N.
479. MMPr Baciu, Gheorghe Alexandru - M.Ap.N.
480. MMPr Banu, Ilie Ion - M.Ap.N.
481. MMPr Ciutacu, Ion Ionel - M.Ap.N.
482. MMPr Drăgulin, Dumitru Silviu - M.Ap.N.
483. MMPr Guță, Ion Dumitru - M.Ap.N.
484. MMPr Moga, Gheorghe Ion - M.Ap.N.
485. MMPr Pătrașcu, Costachi Constantin - M.Ap.N.
486. MMPr Piron, Tudorache Stan - M.Ap.N.
487. MMPr Spănu, Ioan Viorel - M.Ap.N.
488. MM cls I-a Cotrocete, Anghel Valentin-Nicolae - M.Ap.N.
489. MM cls I-a Cristoea, Petre Adrian - M.Ap.N.
490. MM cls I-a Drăgoiu, Constantin Daniel - M.Ap.N.
491. MM cls I-a Franciuc, Alexandru Dan-Aurel - M.Ap.N.
492. MM cls I-a Gîțman, Constantin Mihai - M.Ap.N.
493. MM cls I-a Neagu, Nicolae Cristian-Marius - M.Ap.N.
494. MM cls I-a Pascu, Victor Dorin - M.Ap.N.
495. MM cls I-a Radu, Gheorghe Gheorghe-Cornel - M.Ap.N.
496. MM cls I-a Simion, Nicolae Vasile - M.Ap.N.
497. MM cls I-a Sofron, Dumitru Mircea - M.Ap.N.
498. MM cls I-a Trașcă, Dumitru Gheorghe - M.Ap.N.
499. MM cls I-a Voicu, Dumitru Marian - M.Ap.N.
500. MM cls a-II-a Stroe, Gheorghe Vasile - M.Ap.N.
501. Plt. adj. Bălan, Sofia Neculai - M.Ap.N.
502. Plt. adj. Matei, Vasile Vasile - M.Ap.N.
503. Plt. maj. Munteanu, Pavel Mihai - M.Ap.N.
504. Plt. maj. Viltu, Ion Codin - M.Ap.N.
505. MMPr pr. (Rtr) Banias, Ioan Emil - M.Ap.N.
506. MMPr pr. (Rtr) Manole, Vasile Neculai - M.Ap.N.
507. MMPr pr. (Rtr) Mihăilescu, Gheorghe Dumitru - M.Ap.N.
508. SC Făină-Gagos, Neculai Ecaterina - M.Ap.N.
509. SC Pintea, Ion Gherghina - M.Ap.N.

FRAȚII VERBICEANU

Cpt. cdor. dr. **Marian Moșneagu**
Muzeul Marinei Române

Generalul ing. Nicolae Verbiceanu, s-a născut la Craiova, în anul 1864. După ce s-a specializat la Școala de Geodezie și Nivelment din Viena, a revenit în țară ca ofițer inginer, fiind încadrat la Institutul Geografic al Armatei din București. A murit prematur, de tifos exantematic, în aprilie 1917, la Săscut, după ce i se încredințase modificarea liniei fortificate Focșani-Nămoloasa-Galați. Anterior, avusese după o contribuție notabilă, în calitate de colaborator al inginerului Anghel Saligny, la construcția podului de la Cernavodă.

Generalul Verbiceanu a avut trei copii, Marius, Zoe și Ștefan, băieții devenind ofițeri de marină. Zoe a avut inițiativa ridicării unei statui poetului Mihai Eminescu, la țărm de mare, formând un comitet în fruntea căruia a fost ales ca președinte Ion Roman, decanul Baroului constănțean. Prin conferințe, liste de subscripții și festivaluri, s-au strâns cei 750 000 de lei ceruți de sculptorul Oscar Han, autorul bustului de marmură al poetului. Frații săi, Marius și Ștefan Verbiceanu, tineri ofițeri de marină, s-au implicat activ în acțiunea de strângere a fondurilor necesare, alături de viceamiralul Ioan Bălănescu, comandantul Marinei Militare Regale și între 13 ianuarie 1934-2 noiembrie 1937 și vicepreședinte de drept al Ligii Navale Române.

Astfel, la 15 august 1934, dorul de mare al poetului nepereche Mihai Eminescu a devenit etern, statuia sa fiind dezvelită pe faleza Cazinoului din Constanța de însuși Regele Carol al II-lea. Fiind mutată la București, unde și-a petrecut restul vieții, Zoe Verbiceanu scria în iulie 1971 conducerii Muzeului Marinei Române aceste rânduri cu valoare de testament: „Faceți să re trăiască la Constanța tradiția comemorării lui Eminescu la **15 iunie**, ziua morții lui, căci el a voit mult să moară „la marginea mării”. Ziua comemorării să fie anunțată într-o revistă sau ziar local cu o săptămână înainte, iar în vitrina unui bun fotograf să fie expusă fotografia statuii lui Eminescu de la

Constanța. Pe fondul alb al fotografiei să fie înscrise datele nașterii și morții poetului: 15 ianuarie 1850 - 15 iunie 1889. În ziua comemorării, în fața statuii să se desfășoare un program bine întocmit pentru omagierea unui geniu. Un cor ales să cânte poezia „Mai am un singur dor” (prima variantă, că sunt trei), cineva care ne recită bine să spună oda lui Vlahuță „Lui Eminescu” ...

Cei doi marinari Verbiceanu

Fiul Elisabetei și al viitorului general ing. Nicolae Verbiceanu, căpitan-comandorul Marius Verbiceanu s-a născut la 5 septembrie 1889, la Craiova.

După patru ani petrecuți la Viena, unde tatăl său s-a specializat în Geodezie și Nivelment, a revenit în țară cu părinții, care s-au stabilit la București. Aici a frecventat clasele primare, după care a urmat cursurile Liceelor Militare din Craiova și Iași.

În calitate de elev al Școlii de Artilerie, Geniu și Marină din București, Secția Marină a obținut o bursă pentru a urma Școlile Navale din Kiel, respectiv Flensburg. În această perioadă a efectuat stagiu pe un crucișător-școală, cu care a întreprins mai multe călătorii.

La 1 iulie 1911 a fost încadrat la Divizia de Dunăre, iar la 1 noiembrie 1911 la Divizia de Mare. La 1 aprilie

1912 a fost mutat în echipajul crucișătorului „ELISABETA”.

La 1 noiembrie 1913 a revenit la Divizia de Dunăre. În primul război mondial a făcut parte din echipajul Bateriei 63 Orșova, cu care a luptat împotriva flotei austro-ungare de Dunăre. În acest context a fost rănit ușor, luat prizonier și internat în lagărul de la Stralsand, de unde a încercat să fugă. A fost prins la granița elvețiană și reinternat în lagăr.

La 13 martie 1918 s-a întors din captivitate, fiind încadrat la Bateriile Marinei. La 20 august 1919 a fost încadrat la Apărările sub Apă, la 13 mai 1920 la Depozitele Generale, la 8 noiembrie 1920 la Escadra de Dunăre, iar la 1 aprilie 1921 în Forța Navală Fluvială.

La 1 iunie 1922 a fost pus în disponibilitate șase luni pentru interese personale. La 15 mai 1924 a fost rechemat în activitate la Apărarea Fixă Fluvială, la 3 noiembrie 1924 fiind detașat la Baza Navală Fluvială.

La 1 aprilie 1925 a fost numit comandantul Grupului de Vedete și al vedetei nr. 1 din cadrul Forței Navale Fluviale.

La 17 noiembrie 1925 a fost detașat la Școala Navală pentru a urma Cursul de Informații, iar la 1 aprilie 1926 a fost mutat la Forța Navală Maritimă, în calitate de

comandant al canonierei „STIHL”.

În acest timp a scris versurile și muzica pentru „Marșul marinarilor”, care a rămas nepublicat. La 1 octombrie 1926 a fost încadrat la Baza Navală Maritimă, la 1 aprilie 1927 la Corpul Echipajelor Maritime iar, la 1 aprilie 1929 la Corpul Echipajelor Fluviale. Începând cu 1 octombrie 1929 a activat la Grupul Navelor Dezarmate din Divizia de Dunăre, la 4 mai 1932 a fost mutat la Baza Navală Fluvială, la 1 octombrie 1932 la Divizia de Dunăre, iar la 1 aprilie 1933 a fost numit comandantul monitorului „LAHOVARY”.

La 13 ianuarie 1934 a fost mutat la Baza Navală Fluvială. De la 1 decembrie 1934 a fost transferat la Divizia de Mare, în calitate de comandant al distrugătorului „MĂRĂȘTI”, la 1 aprilie 1935 fiind mutat la Direcția Serviciului Marinei. La 1 aprilie 1937 s-a mutat la Depozitele Generale ale Marinei Regale.

La 31 octombrie 1937 a fost trecut din oficiu în rezervă, pentru ca la 1 decembrie 1937 să fie încadrat la Depozitele Fluviale de Echipament și Materiale.

În timpul celui de-al doilea război mondial a fost mobilizat între 29 iunie-15 noiembrie 1940, respectiv 22 iunie 1941-29 martie 1945, activând ca șef al Secției Marină din Serviciul Presă și Propagandă al M.St.M.

A publicat numeroase articole în presa militară și civilă („În misiune navală cu zebrele Mării Negre”) și lucrări, printre care „Cartea Regilor României”, un volum închinat Majestății Sale, Regelui Carol al II-lea, în care redă viața celor trei regi ai României – Carol I, Ferdinand I și Carol al II-lea și volumul de reportaje „Echipaj! La posturile de luptă!”, publicat împreună cu reporterul de război Cristian Teodorescu la Editura Institutului Geografic.

A fost avansat la gradul de

sublocotenent (1 iulie 1911), locotenent (1 august 1915), căpitan (1 aprilie 1917), locotenent-comandor (1 octombrie 1928) și căpitan-comandor în rezervă (10 mai 1942).

A fost distins cu Medaliiile „Avântul Țării” (1913), „Victoria” (1921), „Crucea comemorativă 1916-1918”, „Semnul onorific pentru 25 de ani” (1935), „Peleş” (1933), Centenarul „Regele Carol I” (1939) și Ordinele „Mântuitorul” în grad de ofițer, greacă” (1926), „Coroana României” în grad de ofițer (1937), „Steaua României în grad de cavaler (1942) și „Sf. Alexandru” în grad de ofițer, bulgar (1933).

Fratele său, căpitan-comandorul Ștefan Verbiceanu, s-a născut la 3 noiembrie 1892, la București.

După terminarea claselor primare la București, a urmat cursurile Liceelor Militare din Craiova și Iași.

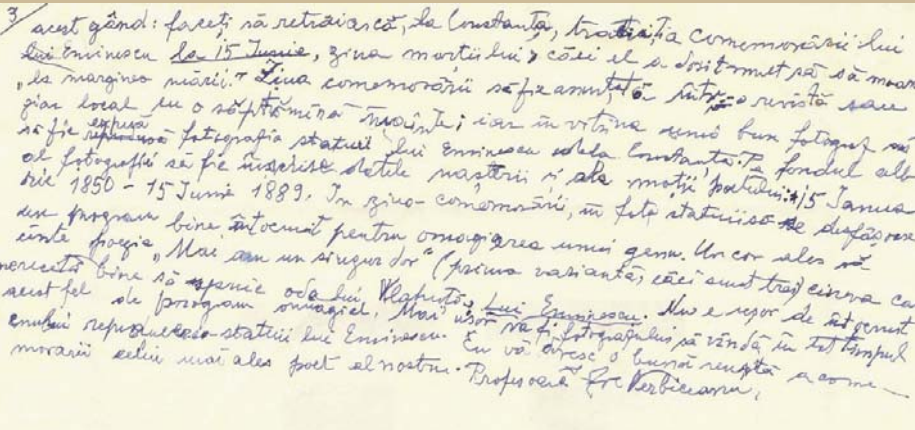
La 1 iunie 1913 a absolvit Școala de Artilerie, Geniu și Marină din București, cu gradul de sublocotenent.

După participarea la războiul balcanic, a fost mobilizat în campania primului război mondial. În luptele de pe frontul dobrogean a fost rănit și, după o perioadă de internare în Spitalul Militar din București, unde a suportat mai multe operații la piciorul drept, a fost declarat înapt pentru serviciul militar activ. Astfel, la 12 noiembrie 1921 a fost declarat invalid de război.

După circa zece ani a solicitat să fie numit căpitan de port, astfel încât începând cu 1 octombrie 1933 a îndeplinit succesiv funcția de căpitan al porturilor Balcic, Turnu Măgurele, Bega și Giurgiu, inclusiv pe timpul celui de-al doilea război mondial.

Datorită unor noi afecțiuni care i-au agravat invaliditatea, în anul 1947 a fost pensionat, după 33 de ani de serviciu, fiind declarat invalid de război gradul I.

S-a stins din viață la 20 octombrie 1964.

În acest număr de revistă am căutat în arhiva noastră pentru a vedea ce se întâmpla în Forțele Navale în lunile mai și iunie și modul cum erau redat evenimentele în paginile publicației noastre. Pentru mai multe detalii se poate accesa și www.fortele-navale.ro.

Acum 10 ani, numărul 39 (iunie) 1996. Având ca titlu Marinari sub deviza „Onoare și patrie” scriam despre unitatea de dragoare de bază și puitoare de mine (pe atunci), unul dintre tinerii comandanți de nave fiind locotenent-comandorul Sorin Learschi, în prezent locțiitorul comandantului Flotei de Fregate, la rubrica Oamenii bătrânului fluviu vă informam despre garnizoana de marină din Galați (de mult dispărută) după cum puteați afla câte ceva despre „Fenomenul „slang” în marina britanică”.

Acum 5 ani, numărul 78 (mai) 2001. Detaliam pentru prima dată în revista noastră ce este și cum acționează Grupul de Cooperare Navală în Marea Neagră (BLACKSEAFOR), dosarul revistei era consacrat marinei de la fluviu – „Flotila fluvială „Mihail Kogălniceanu”. Situația actuală și proiecții pe termen scurt” după cum consemnam „Debut convingător al Divizionului Nave Purtătoare de Artilerie”.

Acum 2 ani, numărul 100. Un număr aniversar care, din cauza unor întârzieri neimputabile redacției, apăsese abia în luna august. Echipajul fregatei Regele Ferdinand pleca în Marea Britanie, scriam despre „Căutare și salvare - O nouă misiune pentru scafandrii EOD”, la rubrica Eveniment revista Marina Română se afla la numărul 100 (din păcate jumătate din membrii redacției nu se mai regăsesc azi în Grupul Mass-Media al Forțelor Navale). Vă mai informam despre Cooperative Partner 2004, despre prezența STANAVFORMED la Constanța iar la rubrica portret era prezentat comandorul (r) Mihail Chiriță – „90 de ani de viață ... o viață de marinar”. (B.D.)

Femei în Forțele Navale

Marina – o tradiție de familie

„Spectaculos” poate fi termenul definitoriu pentru unele din activitățile desfășurate în Forțele Navale. Cu atât mai mult putem vorbi de „spectaculos”, manifestat în toate formele sale, când facem referire la specificul activității pe care o desfășoară doamna Simona Rus.

Olivia BUCIOACĂ

Dr. ing. Simona Rus, cercetător științific principal gradul II, și-a dedicat 22 de ani din viață cercetării științifice teoretice și aplicative atât în domeniul aparaturii de bord folosite în aviație, activitate desfășurată la Întreprinderea de Cercetare și Producție pentru Aparatură de Bord pentru Aviație, Aerofina, cât și în domeniul tehnicii și tehnologiei de scufundare în cadrul Centrului de Scafandri, la Laboratorul de Cercetare Pătrundere Om Sub Apă. *„Lucrez în cercetare științifică încă din anul I de stagiatură. Am lucrat ca inginer în cercetare științifică la aparatură de bord pentru avioane, am fost prima mamă a aparatului automat pentru deschiderea parașutei, după înălțime și timp programat (AADP), aparat care se montează pe parașute, aparat clasa I de importanță vitală, utilizat pentru deschiderea parașutei în cazul în care omul este rănit, leșinat sau s-a întâmplat ceva cu el, astfel încât să ajungă viu pe suprafața solului, cu parașuta deschisă. După decembrie 1989 am venit în Constanța pentru că aici erau părinții mei și auzind de secția de cercetare de la Centrul de Scafandri, am considerat că o activitate la fel de frumoasă și interesantă ca cea pe care am desfășurat-o în București, este aceea de studiere și cercetare a aparaturii de scufundare. Și bine am făcut, pentru că mă simt bine aici, fac exact ce îmi place. Este o muncă interesantă, o muncă de echipă.”* Alături de aceste realizări putem aminti cele 14 brevete de invenție, constând în diverse aparate sau dispozitive explozive speciale făcute pentru scafandri, pentru lupta antiteroristă.

Printre multiplele specializări și calificări ale doamnei Simona Rus, ceva cu totul special ne-a atras atenția, cursul de scafandri pentru încercări (clasa VIII, categoria a III-a), cu drept de scufundare până la adâncimea de 40 metri, o activitate complexă mai ales pentru o femeie, care implică eforturi fizice și psihice suplimentare. *„În septembrie, 1993, am urmat cursul de scafandri, care deși a durat numai trei luni m-a educat cât pentru o viață.”* Cuprinsă de nostalgie, rememora momentele petrecute ca scafandru, aducându-și aminte cu emoție în suflet de colegi și instructori cărora nu

Foto: Cristian Spătariu

a putut să nu le mulțumească pentru tot ce au făcut și pentru tot ce a învățat de la ei: *„Ne-au educat să lucrăm în echipă, să fim mereu prieteni, să fim împreună și să nu ne abandonăm la greu. Munca aceasta și-a pus o amprentă deosebită asupra vieții mele. Mi-a făcut mare plăcere, am pus suflet și de aceea probabil că am fost în stare să lucrez zi și noapte pentru studii și cercetări în domeniul activităților tehnice inginerești pe care le-am desfășurat în cadrul Laboratorului de Cercetare Pătrundere Om Sub Apă din Centrul de Scafandri.”*

Prin prisma realizărilor din domeniul cercetării, absolvind și cursul de pedagogie și practică pedagogică a fost instructor la cursul „Măsuri de deminare”, organizat în luna mai la Școala de Aplicație a Forțelor Navale, în limba engleză, în conformitate cu programa analitică, la întocmirea căreia a și participat. De curând și-a susținut și teza de doctorat cu tema „Cercetări teoretice și aplicative pentru realizarea unor roboți subacvatici”, devenind, doctor în specialitatea robotică.

Însă, pentru a ajunge să faci performanță în acest domeniu, este nevoie în primul rând de pregătire de specialitate, o documentare foarte bună, rapiditate și eficiență în muncă, toate coroborate

cu meticulozitate, foarte multă răbdare, precizie, talent și o anume măiestrie în lucru. Și, când toate acestea te definesc, te poți numi într-adevăr specialist. Să fii modest, să vezi și să încerci să descoperi la cei din jurul tău părțile lor bune, este o altă calitate a unui om, a doamnei Simona Rus. Optimismul exacerbă cu care privește viața, a constituit atuul în realizarea și continuarea tuturor activităților, chiar și în momentele mai dificile, umbrite de greutăți sau probleme: *„Ai făcut bine mergi mai departe, ai greșit mergi mai departe. Încearcă să fii tu mereu, caută tot timpul ceva nou, ceva care să-ți satisfacă setea de cunoaștere. Măndrește-te cu trecutul tău, fii tu însuși tot timpul, trăiește-ți fiecare zi așa cum*

îți place și încearcă să atingi standarde cât mai înalte.”

Motivația interioară a generat alegerea carierei de cercetător științific. *„De când mă știu mi s-a părut că sunt o ființă care am aptitudini pentru tehnică. De când eram copil mi-a plăcut să fiu alături de tatăl meu în momentele în care desfăcea un aparat de radio sau un televizor. Eram foarte atentă și contribuiau și eu la „repararea” unuia dintre aparate, ori de câte ori aveam ocazia. Mi-a plăcut întotdeauna să duc un lucru până la capăt și probabil, de aceea munca mea de cercetare și de studiu de cele mai multe ori s-a finalizat printr-un produs finit. Mi-a plăcut să realizez ceea ce am gândit. Probabil că asta a fost motivația.”* Rămânând în aceeași sferă melancolică a amintirilor, putem descoperi, făcând o incursiune în trecut, prezența încă atât de vie, a mamei și a tatălui, în sufletul doamnei Simona Rus. Probabil că inconștient s-a transmis aceeași vocație pe care o avea și tatăl: *„Tatăl meu a lucrat și el în Armată, a fost comandor și profesor la catedra de Mecanică a Academiei Navale. A lucrat opt ani la Comitetul Tehnic al Tratatului de la Varșovia, unde a fost reprezentantul Marinei Române.”* El a rămas doar o amintire. Una dintre cele mai dragi, vie, deosebită și marcantă în sufletul doamnei Simona Rus.

Pasiunea a existat și există, obișnuința a venit cu timpul, dar întotdeauna este loc pentru nou și pentru „altceva”: *„Tot timpul găsesc ceva nou, pentru mine acest lucru a devenit o deviză. Planuri sunt multe pe toate fronturile. Colaborări și proiecte cu câteva unități din București, propuneri din partea Universității Tehnice de Construcții și Universității Politehnice. Încercăm, atât eu cât și colegii mei, să-i ajutăm cât putem pe băieții de la nave, pe scafandrii din port, conlucrăm și cu secția și cu celelalte compartimente, participăm la sesiuni de comunicări științifice. Suntem foarte ocupați, ceea ce pe undeva este foarte bine pentru că lumea ne cunoaște.”* Multe din lucrările elaborate în cadrul laboratorului de Cercetare Pătrundere Om sub Apă, reprezintă România în străinătate, la Forumul de standardizare specific lucrului sub apă, dar și la alte manifestări științifice. Viața și activitatea în unitățile militare au educat-o într-un anume stil și au lăsat o amprentă puternică asupra întregii ei ființe: *„Devii și tu până la urmă ceva mai rigid, dogmatic, strict și sever. Viața unei femei într-o astfel de unitate este foarte bine direcționată, programul este extrem de strict, iar sarcinile sunt ca la armată, extrem de multe, de grele, dar trebuie să le îndeplinești. Stau și mă gândesc, încep să pun pe hârtie și să realizez sarcinile pe care le am la serviciu. Însă tot ce am realizat, am făcut din plăcere și din dăruire, ca și cum acesta e ultimul lucru pe care îl fac și trebuie făcut bine. Și toate acestea, pentru că așa simt.”* ■

Schimbare în echipa redacțională

Rânduri despre un entuziast în presă

Foto: Bogdan Dinu

Căpitan ing. Mihai EGOROV

E dificil să scriu ceva despre fostul redactor-șef al Grupului Mass-Media al Forțelor Navale. Spun fost, pentru că începând cu data de 1 mai, a părăsit echipajul redacției fiind mutat la Statul Major al Forțelor Navale, în funcția de șef birou secretariat. E dificil de scris, pentru că sunt multe lucruri de spus atât despre redactorul-șef, locotenent-colonelul Leonard Mocanu, cât și despre omul ... Leonard Mocanu. Și pentru că uneori articolele din paginile revistei nasc adevărate „pasiuni” în rândul cititorilor, și pentru a nu „deranja” pe nimeni, mi-am propus să punctez pe scurt doar câteva aspecte mai interesante. Voi folosi timpul prezent, pentru că e dificil și nefiresc în același timp să vorbești despre locotenent-colonelul Leonard Mocanu la trecut.

Și poate că nu aș putea să încep altfel, decât punctând faptul că îi place presa, și i-a plăcut munca pe care a desfășurat-o. A fost deopotrivă un om de echipă, dar și un om-orchestră. Un om de echipă, poate și pentru că a fost un șef care știa și mai ales dorea să asculte. Probabil că experiența didactică a fost un factor care l-a ajutat în înțelegerea mecanismului redacției și a personalului ei (puțin numeros însă). A fost și omul-orchestră, cu camera video personală într-o mână, cu aparatul foto în cealaltă (asta și pentru că dotarea tehnică a redacției lasă de dorit, iar în statul de organizare

nu există funcția de fotoreporter), scriind texte pentru revistă și emisiunile radio și TV, trimițând corespondențe Trustului de Presă al Armatei. Și chiar dacă perioada în care a fost redactorul-șef al Grupului Mass-Media a fost relativ scurtă, a reușit să susțină și să impună anumite schimbări în paginile revistei și în conținutul emisiunilor de radio și televiziune, a fost deschis dialogului și a acceptat păreri. A creat o echipă, de fapt și-a apropiat echipa existentă, ajutând-o pentru a fi la rândul său ajutat. Știm că și-ar fi dorit să mai rămână aici, să-și continue proiectele începute; și noi am fi vrut să mai rămână. Uneori în cariera militară însă, apar decizii care trebuie luate în scurt timp, așa cum a fost și cea de a pleca la București.

Cred cu certitudine, că indiferent de funcția pe care o ocupă, locotenent-colonelul Leonard Mocanu va rămâne aproape de presă, aproape de redacția Grupului Mass-Media al Forțelor Navale. O redacție din care acum lipsesc printre altele și ... informațiile despre sportul constănțean. ■

Precizări editoriale

Grupul Mass-Media al Forțelor Navale (GMMFN) contribuie prin mijloace specifice la îndeplinirea obiectivelor de imagine publică, informare internă a personalului și realizare a transparenței activităților Forțelor Navale. Reamintim cititorilor revistei *Marina Română*, că Grupul Mass-Media al Forțelor Navale realizează pe lângă această revistă, emisiunile de radio și televiziune *Scutul Dobrogei*. Datorită schimbării grilei de programe a postului TV Neptun, veți putea urmări emisiunea de televiziune *Scutul Dobrogei*, o dată la două săptămâni, sâmbăta în intervalul 08.00 – 08.30 și în reluare, joi în intervalul 12.30-13.00. Emisiunea săptămânală de radio, *Scutul Dobrogei*, cu durata de 15 minute este difuzată pe postul Radio Constanța, miercuri de la 11.10. Vă informăm și pe această cale, că puteți găsi produsele Grupului Mass-Media al Forțelor Navale și pe Internet, la adresa www.fortele-navale.ro. Tot aici, la secțiunea *Marina în imagini*, veți găsi mai multe fotografii de la activitățile desfășurate în Forțele Navale. La această secțiune puteți trimite și dumneavoastră fotografii de la activitățile la care participați, fotografii care să conțină data, locul, descrierea evenimentului și autorul acestuia. Emisiunea TV *Scutul Dobrogei*, poate fi accesată, la scurt timp după apariție, la adresa www.mapn.ro/revistap. Așteptăm de asemenea, pe adresa redacției, str. Ștefăniță Vodă, nr.4, Constanța sau pe adresele de e-mail, prezentate în caseta tehnică, sugestii despre conținutul emisiunilor radio și TV *Scutul Dobrogei*, despre rubricile revistei, despre ce ați dori să găsiți în această revistă sau în emisiunile noastre, astfel încât produsele GMMFN să corespundă cât mai bine nevoilor de informare a personalului Forțelor Navale Române. Revista *Marina Română*, alături de emisiunile radio și de televiziune *Scutul Dobrogei*, vor căuta să rămână în continuare o oglindă fidelă a activității desfășurate de Forțele Navale, o stare de spirit a marinarului român. (M.E.)

PORTURI ÎN LUME

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											

Orizontal: 1) Port în Delta Dunării, în care locuitorii folosesc pescăritul din vechi timpuri – Oraș în insula indoneziană Sumbawa – („pește” în toponimia rusă). 2) Port în Rusia, la revărsarea Nistrului în Marea Neagră – Port în Peru, la vest de Lima. 3) Port în India, la vărsarea Gangelui în Golful Bengal – Două la Port – Arhur! 4) Cel care semnează acest careu (Ion Brindea) – Intră în esență la ARICA! 5) Port pescăresc lângă orașul Mosqat (Oman) – Oraș și port în golful de NV al Oceanului Indian. 6) Nu-i văzut ca mare – Acoperă vasele. 7) Râu în Rusia (Siberia) – Sectă din Africa. 8) La Cugir! – Orașel în Vietnam pe fluviul MA – Nod fără ... ochi! 9) Fabricant de arme tăioase – Nicovăla. 10) Capitala Greciei, situată lângă portul Pireu – Sigla pentru „Organizația pentru Alimentație și Agricultură” a S.U.A. 11) Localitate în insula OAHU (Hawaii) – Port în Italia estică la Marea Adriatică.

Vertical: 1) Port la Marea Neagră, în SV provinciei Krasnodar (Rusia) – Sistem de plată pentru un consum de energie. 2) Plină de apă – Port în vestul insulei Honshu (Japonia). 3) Umblat creanga (adv.) – Port în nordul insulei Taiwan, la Marea Chinei de Est. 4) Priceput, abil – Aște țari la apa înghețată. 5) Privitor la navigație – Râu în Anglia, afluent al fluviului Tamisa. 6) Port ... al arăboaicelor din Sudan – Localitate în India (Bihar). 7) Ceteră! – Grup de diferiți pești – La toni, în Honduras! 8) Lac în Scoția – Gaz incolor, cu miros înțepător. 9) Apele din Maldive! – Deal în Egipt – Fluviu de coastă în Italia. 10) Port în NE Spaniei, la Marea Mediterană. 11) Metal Prețios (reg.) – Cânt la ponton! – „Scufundătoarea”, una din cele 9 fiice ale lui AGIR.

Dicționar: RABA, AIAT, LAIN, INE, LEA.

Ion BRINDEA

Rezolvarea careului din numărul trecut, ȚĂRMURI:

Orizontal: 1) STRAMTOARE. 2) ARIN – RADARE. 3) LEGARI – ACID. 4) IALA – DUNETE.

Vertical: 1) SALVAT – CHEI. 2) TRECE – PLUTA. 3) RIG – LITORAL. 4) ANAFOR – C – NA. 5) M – RA – URIAS. 6) TRILURI – TED. 7) OA – USI – TA – U. 8) ADANC – BACAN. 9) RAC – AMARARE. 10) ERIC – ABATUT. 11) EDEC – ARATE.

Executăm
lucrările necesare
Ministerului Apărării Naționale:

editarea, procesarea digitală,
tehoredactarea, corectarea,
tipărirea și finisarea documentelor

regulamente, instrucțiuni,
cărți tehnice și de cultură generală,
reviste ale categoriilor de forțe armate,
broșuri, pliante, lucrări de artă, tipizate

stampilele și sigiliile specifice
Ministerului Apărării Naționale

Realizăm
dtp și design
modern, tipar
și finisare
la standarde
superioare
de calitate

Centrul Tehnic-Editorial al Armatei

Rețeta calității lucrărilor noastre:
profesionalism, tehnică modernă
și o tradiție neîntreruptă
de peste 85 de ani în domeniu.

B-dul Ion Mihalache, 124-126,
sector 1, București
Tel.: (021)224.26.34
e-mail: ctea_smg@yahoo.com

Ochiul Flotei

▲ 19 aprilie 2006, Marea Neagră.
Instantaneu din timpul transferului de materiale ușoare efectuat între fregatele *Mărășești* și *Yildirim*, în cadrul activării aprilie BLACKSEAFOR.

Foto: Codruț BURDUJAN

◀ 24 mai 2006, Marea Neagră, exercițiul LITORAL 06. Contraamiralul Ioan Costi, locțiitorul șefului SMFN, surprins în RHIB în momentul revenirii la țărm, după lansarea de rachete. În plan secund, fregata *Mărășești*.

Foto: Codruț BURDUJAN

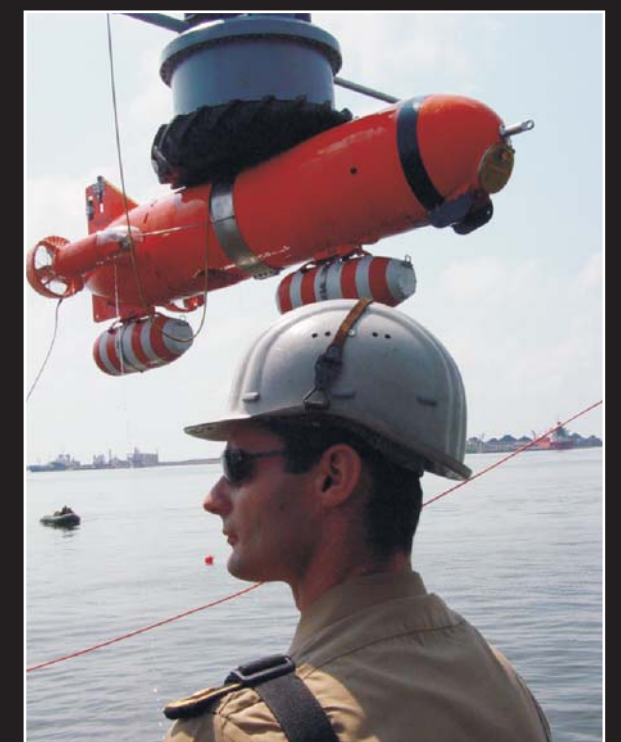

▲ 22 mai 2006, fregata *Mărășești*. Racheta la bord! Manevra prova surprinsă la lucru la ieșirea din portul militar Mangalia.

Foto: Codruț BURDUJAN

► 21 iunie 2006, portul militar Constanța vânătorul de mine *Fulda*. Ridicarea dispozitivului subacvatic de detectare a minelor Penguin în timpul MCM Day la exercițiul Cooperative Mako 06

Foto: Mihai Egorov

▲ 22 mai 2006, portul militar Mangalia. Racheta gata de start! Căpitanul Cătălin Frățilă, comandantul Punctului Tehnic Mobil, după predarea rachetei navei lansatoare.

Foto: Bogdan DINU